

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

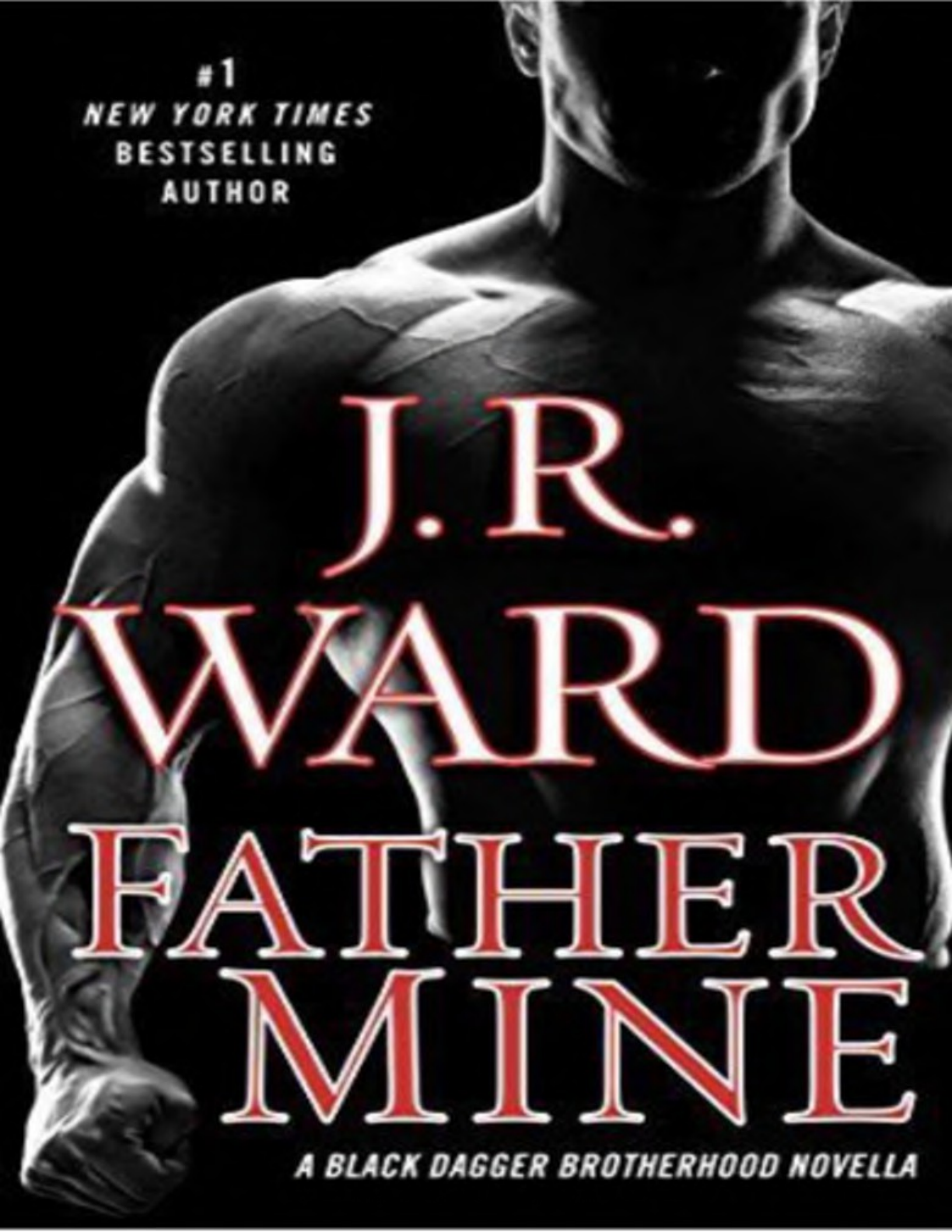
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1
NEW YORK TIMES
BESTSELLING
AUTHOR

J.R.
WARD
FATHER
MINE

A BLACK DAGGER BROTHERHOOD NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

FATHER MINE

ZSADIST AND BELLA'S STORY

A Black Dagger Novella

BABA MAYIN

ZSADIST AND BELLA'S STORY

A Black Dagger Novella

İçindekiler

[Başlık Sayfası Teşekkür](#)
[Telif Hakkı Sayfası İthaf](#)

[BİR](#)
[İKİ](#)
[ÜÇ](#)
[DÖRT](#)
[BEŞ](#)
[ALTI](#)
[YEDİ](#)
[SEKİZ](#)
[DOKU](#)
[Z ON](#)
[ON BİR](#)

[Sonsöz](#)

FATHER MINE

ZSADIST AND BELLA'S STORY

A Black Dagger Novella

TEŞEKKÜRLER

TEŞEKKÜR EDERİM:

Kara Cesare, o olmadan tüm bu BDB olayının bu kadar ileri gidebildi. Sen şampiyon ve amigo kızsın. Yaptığım her şeyin satranç ustasıyım ve burada kesiyorum, Yoksa bu kitap Phury'ninkinden bile daha uzun olacak.

Özellikle New American Library'deki herkes:
Claire Zion, Kara Welsh ve Leslie Gelbman, Craig Burke ve Jodi Rosoff,
Lindsay Nouis, harika Anthony ve harika Rachel Granfield, benim yirmi kiloluk el yazmalarımı çok nazik bir şekilde ilgilenen.

Steve Axelrod, gemimin kaptanı.
Eşsiz Suzanne Brockmann'a muazzam teşekkürler (ona üzerinde bu yazı olan bir kuşak ve ışıltılı bir taç alacağım),
Christine Feehan
(şu anda dikili taşını inşa ettiğim) ve muhteşem ailesi
(Domini, Manda, Denise ve Brian), Sue Grafton, nam-ı diğer Sue Anne,
Linda Francis Lee, Lisa Gardner ve diğer tüm yazar arkadaşlarım.

Dünyanın en iyi diş ekiplerine bir kez daha çok teşekkür ederiz:

Scott A. Norton, DMD, MSD ve Kelly Eichler ile birlikte Kim ve

Rebecca ve Crystal; ve David B. Fox, DMD ve Vickie Stein.
D.L.B., tüm dünyadaki en iyi metal çivili, kış tekmeleyen
erkek bebek. xxx anne

N.T.M., tüm bu Insider's Guide'ın fikri olan ve
üzerinde çok çalışan ve nazik doğası sadece sabrı ve
mizah anlayışı ile en iyi olan kişi.

Dr. Jessica Andersen - benim CP'm, sırdaşım ve idman
partnerim.

LeElla Scott-şu anda listeleyemeyeceğim kadar çok takma
adınız var.

O yüzden en önemlisiyle devam edeceğim: Kanka.

Ve Kaylie'nin annesi, ki o hala benim idolüm.

Her zamanki gibi anneme, tekneye ve Boo'ya.

KARA HANÇER KARDEŞLİĞİ ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ

Bağlanmamış Aşık

Romantic Times 2007 Eleştirmenlerin Seçimi Ödülü Sahibi
En İyi Vampir Romantizmi dalında

"Ward'ın son derece popüler olan Black Dagger Brotherhood serisinin en yeni kitabı, kendi dünyasında yaşayan parlak bir hikâye anlatıcısının tüm izlerini taşıyor. . . . Bu düzeltme Kardeşlik bağımlılarına güçlü bir heyecan verecek."- Publishers Weekly

"Ward'ın en hasarlı kahramanlarından biri hikâyesine kavuşurken kayıp, fedakârlık ve karanlık ana temalar olmaya devam ediyor. Seks ve şiddet, bu duygusal kefareti hikâyesini alışılmadık derecede grafik ve güçlü kılıyor. Ward lafını esirgemiyor ve olağanüstü bir paranormal drama sunuyor."-Romantic Times (Top Pick, 4½ yıldız)

Aşık Ortaya Çıktı

"[B]u erotik paranormaller okumaya değer ve korkutucu derecede bağımlılık yapıcı. . . . Her şey harika, sayfa çevirme etkisi yaratıyor. . . . Sadece iki yıl içinde, ... serisi Ward'a Anne Rice tarzı bir takipçi kitlesi kazandırdı ve bunu hak ediyor."-

Publishers Weekly

"Bir seride çıtayı sürekli yükseltmek zordur ama olağanüstü Ward bunu yapmayı başarıyor! . . . Kara Hançer Kardeşliği'nin dünyası büyümeye ve daha katmanlı hale gelmeye devam ediyor, gerilimi, riski ve

Tutku. . . . Müthiş bir şey."-Romantic Times (Top Pick, 4½ yıldız)

Aşık Uyandı

Romantic Times 2006 Eleştirmenlerin Seçimi Ödülü Sahibi
En İyi Vampir Romantizmi dalında

"Son yıllarda okuduğum en iyi yeni seri! Zekice yazılmış, çok seksi ve çok eğlenceli."-Lisa Gardner, Hide'ın New York Times çoksatan yazarı

"Aşık Uyandı son derece sürükleyici ve lezzetli bir erotik. Kendimi sayfaları daha hızlı çevirirken buldum ve sonra keşke çevirmeseydim dedim çünkü okuyacak başka bir şey yoktu! Kardeşlik, romantizmin en ateşli erkek koleksiyonu ve bir sonraki için sabırsızlanıyorum!" -Angela Knight, Ejderhaların Efendisi'nin USA Today çoksatan yazarı

"Ward bu karanlık, tehlikeli ve zaman zaman trajik seride hiçbir şeyden çekinmiyor. Sonraki bölümleri beklemek gittikçe zorlaşıyor." -Romantic Times (Top Pick, 4½ yıldız)

Sonsuz Aşık

"Ward, bu tür için mükemmel bir ses tonuna sahip ve Kara Hançer Kardeşliği dünyasıyla yeni tanışan okurlar, düşmanlarını dehşetle, kadınları arzuyla dolduran savaşçı vampir ırkını içeren ilgi çekici, adrenalin pompalayan bir yolculuk için sıkı tutunmalı. Her iyi heyecanlı yolculukta olduğu gibi, tempo, hayatta kalma ve umudun şefkatli hikayesiyle değişiyor ve okuyucuları daha fazlası için yalvarır halde bırakıyor. L. A. Banks, Laurell K. Hamilton hayranları,

ve Sherrilyn Kenyon Ward'ı okunması gerekenler listesine ekleyecek."-Booklist

"[Son derece] yoğun ve duygusal açıdan güçlü bir hikâye. . . . Ward'ın paranormal dünyası, diğer şeylerin yanı sıra, renkli, tehlikeli ve zengin bir şekilde tasarlanmış. . . . Karmaşık olay örgüsü ve inandırıcı karakterler."-Romantic Times (Top Pick, 4½ yıldız)

Karanlık Aşık

"Vampir efsanesine yeni bir yorum getirmek kolay değil ama Ward bunu çok güzel başarıyor. Bu karanlık ve zorlayıcı dünya, tehlikeli maceraların yanı sıra baştan çıkarıcı bir romantizmle de dolu. Aralarından seçim yapabileceğiniz sayısız olasılıkla, Black Dagger Brotherhood serisi tonlarca heyecan ve ürperti vaat ediyor." - Romantic Times (Top Pick, 4½ yıldız)

"Lezzetli, erotik ve heyecan verici yeni bir vampir serisi! J. R. Ward, seksi, işkence görmüş, ölmek üzere olan bir kahramanla harika bir karakter kadrosu yaratmış.....A romantizm okurları için muhteşem bir hediye!" -Nicole Jordan, Touch Me with Fire'in New York Times çoksatan yazarı

"J. R. Ward'ın harika bir yazım tarzı var ve parlıyor. . . . Bu dünyada kendinizi kaybedeceksiniz; farklı, yaratıcı, karanlık, şiddet dolu ve düpedüz şaşırtıcı." -All About Romance

"Müthiş, anında bağımlılık yaratan bir ilk roman. Tehlikeli karakterler ve büyüleyici erotik romantizmle dolu bir gece yarısı kasırgası. Kara Hançer Kardeşliği artık benim sahibim. Karanlık fantezi severler, az önce hizmet aldınız." - Lynn Viehl, Twilight Fall'ın yazarı

Yeni Amerikan Kütüphanesi
New American Library, a division of Penguin Group (USA) Inc. tarafından
yayınlanmıştır, 375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD
Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto,
Ontario M4P 2Y3, Kanada (Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)
Penguin Books Ltd., 80 Strand, London WC2R 0RL, İngiltere
Penguin Ireland, 25 St. Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd.'nin
bir bölümü)

Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria
3124, Avustralya (Pearson Australia Group Pty. Ltd.'nin bir bölümü)
Penguin Books India Pvt. Ltd., 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi
- 110 017, Hindistan

Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, North Shore 0632,
Yeni Zelanda (Pearson New Zealand Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee Avenue,
Rosebank, Johannesburg 2196, Güney Afrika

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England İlk
olarak New American Library, a division of Penguin Group (USA) Inc. tarafından
yayınlanmıştır.

İlk Baskı, Ekim 2008 Telif Hakkı

© Jessica Bird, 2008

Dark Lover'dan alıntılar telif hakkı © Jessica Bird 2005; Lover Eternal'dan
alıntılar

telif hakkı © Jessica Bird 2006; Lover Awakened'dan alıntılar telif hakkı © Jessica
Bird 2006;

Lover Revealed'dan alıntılar telif hakkı © Jessica Bird 2007; Lover Revealed'dan
alıntılar

Bağlanmamış Aşık

telif hakkı © Jessica Bird 2007; Lover Enshrined'dan alıntılar telif hakkı ©
Jessica Bird 2008.

Tüm hakları saklıdır.

TESCILLI TICARI MARKA-MARCA REGISTRADA

KONGRE KÜTÜPHANESİ YAYIN VERİLERİNDE KATALOGLAMA

Ward, J. R. (Jessica Bird)

Kara Hançer Kardeşliği : içeriden bir rehber / J. R. Ward.

s. cm.

eISBN: 9781101393543

1. Ward, J. R. (Jessica Bird). Kara Hançer Kardeşliği. 2. Ward, J. R. (Jessica Bird)

-

Yazarlık. 3. Fantastik kurgu-Yazarlık. I. Başlık.

PS3623.A73227B55 2008

813'.6-dc22 2008023931

Yukarıda saklı tutulan telif hakkı kapsamındaki hakları sınırlamaksızın, bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin ve bu kitabın yukarıdaki yayıncısının önceden yazılı izni olmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde) çoğaltılamaz, saklanamaz veya bir erişim sistemine sokulamaz veya iletilemez.

YAYINCININ NOTU

Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf Web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve bunlar için herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Bu kitabın yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve internet üzerinden veya başka bir yolla dağıtılması yasa dışıdır ve kanunen cezalandırılabilir. Lütfen yalnızca izin verilen elektronik baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına k a t ı l m a y ı n veya teşvik etmeyin.

Yazarın haklarına verdiğiniz destek için teşekkür ederiz.

<http://us.penguingroup.com>

Kardeşlere

BİR

"Bella iyi görünüyor."

Zsadist, Kardeşlik'in mutfağının tezgâhında bir bıçak aldı, bir marul başını sıkıştırdı ve bıçağı birer santim aralıklarla çekmeye başladı. "Evet, öyle."

Doktor Jane'i severdi. Ona borçluydu. Ama kendine terbiyesini hatırlatmak zorundaydı: Sadece kardeşinin shellanı değil, aynı zamanda hayatının aşkını doğum masasında kan kaybından kurtaran bir kadının kafasını ısırmak çok adice olurdu.

"Son iki ayda çok güzel bir şekilde iyileşti." Doktor Jane karşıdaki masadan onu izliyordu, Marcus Welby, M.D. çantası hayalet elinin yanındaydı. "Ve Nalla gelişiyor. Vampir yavruları insan bebeklerinden çok daha hızlı gelişiyor. Bilişsel olarak sanki dokuz aylık gibi."

"Harika gidiyorlar." Kesmeye devam etti, elini aşağı ve yukarı, aşağı ve yukarı hareket ettirdi. Bıçağın uzak tarafındaki yapraklar, özgürlüğe kavuştukları için alkış tutuyormuş gibi kıvrırcık yeşil şeritler halinde serbest kaldı.

"Peki sen şu baba olayını nasıl hallediyorsun-"

"Siktir!"

Bıçağı bırakarak küfretti ve marulun üzerinde olan elini kaldırdı. Kesik derindi, kemiğe kadar iniyordu ve kanı derisinden damlarken kıpkırmızıydı.

Doktor Jane yanına geldi. "Tamam, seni lavaboya götürürelim."

Hakkını yemeyelim, koluna dokunmadı ya da kürek kemiğini iterek onu yönlendirmeye çalışmadı; sadece

ve Kohlerland'a giden yolu gösterdi.

Biraz ilerleme kaydetmiş olsa da Bella dışında kimsenin ellerini vücuduna sürmesinden hâlâ hoşlanmıyordu. Şimdi, eğer temas beklenmedik bir şekilde gerçekleşirse, ilk hamlesi gizli silahına davranmak ve avuçlarının yürümesine izin veren her kimse onu vurmak değildi.

Lavabonun önüne geldiklerinde, Doktor Jane aletin gaz pedalını çevirdi ve derin porselen göbeğe sıcak bir akıntı inecek şekilde geri ateşledi.

"Altında," dedi.

Kolunu uzattı ve başparmağını sıcak suyun içine soktu. Dilim fena halde yandı ama irkilmedi. "Dur tahmin edeyim. Bella az önce gelip benimle konuşmanı istedi."

"Hayır." Adam ona bir bakış attığında, iyi kalpli doktor başını salladı. "Onu ve bebeği muayene ettim. Hepsi bu kadar."

"İyi, güzel. Çünkü ben iyiyim."

"Bunu söyleyeceğinizi tahmin etmiştim." Doktor Jane kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ona öyle bir baktı ki, adam ikisi arasına tuğladan bir duvar örmek istedi. İster katı bir halde olsun, ister şu anda olduğu gibi yarı saydam, fark etmezdi. Dişi tarafından böyle göz göze geldiğinizde, sanki kumlanmış gibi oluyordunuz. V ile iyi anlaşmalarına şaşmamalı.

"Ondan beslenmeyeceğini söylemişti."

Z omuz silkti. "Nalla'nın vücudunun sağlayabileceği şeylere benden daha çok ihtiyacı var."

"Yine de bu bir ya-ya da durumu değil. Bella genç ve sağlıklı ve harika beslenme alışkanlıkları var. Ve sen de beslenmesine izin verdin."

"Tabii ki. Onun için her şeyi yaparım. O ve bebeği için."

Uzun bir sessizlik oldu. Sonra, "Belki Mary ile konuşmak istersin?"

"Ne hakkında?" Suyu kapattı ve avucunu lavabonun üzerinde salladı. "Shellan'ımın taleplerine saygılı olduğum için psikiyatriste ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun? Bu da ne demek oluyor?"

Dolapların altına monte edilmiş rulodan bir kâğıt havlu kopardı ve elini kuruladı.

"Salata kimin için, Z?" diye sordu doktor.

"Ne için?"

"Salata. Kimin için?"

Çöp kutusunu çıkardı ve havluyu içine attı. "Bella. Bu Bella için. Bak, alınma ama-"

"Peki en son ne zaman yemek yedin?"

Ellerini kaldırdı, "Dur! Aşk adına." "Yeter. İyi niyetli olduğunu biliyorum ama ben çabuk sinirlenen biriyim ve herhangi birimizin ihtiyacı olan son şey, seni terslediğim için Vishous'un peşime düşmesi. Ne demek istediğini anlıyorum-"

"Eline bak."

Yere baktı. Başparmağının altından bileğine ve ön koluna kan akıyordu. Eğer üzerinde kısa kollu bir tişört olmasaydı, kan dirseğinde birikecekti. Bunun yerine, pişmiş toprak karoların üzerine damlıyordu.

Doktor Jane'in sesi rahatsız edici derecede düz, mantığı ise rahatsız edici derecede sağlamdı. "Sizi ölümden koruyacak şeyleri yapmak için vücudunuza güvendiğiniz tehlikeli bir iş kolundasınız. Mary ile konuşmak istemiyor musun? Tamam. Ama fiziksel olarak bazı tavizler vermek gerekiyor. O kesik şimdiye kadar kapanmış olmalıydı. Kapanmadı ve önümüzdeki bir saat boyunca kanamaya devam edeceğine bahse girerim." Başını salladı. "İşte benim anlaştığım. Gazap beni Kardeşlik'in kişisel doktoru olarak atadı. Yeme, beslenme ve uyku konusunda performansını düşürecek şekilde saçmalarsan, kıcını tekmelerim."

Z yaradan sızan parlak kırmızı damlacıklara baktı. Damlalar, yaklaşık iki yüz yıl önce bileğine dövme olarak yapılmış olan bir santim genişliğindeki siyah köle bandının üzerinden akıp gidiyordu. Bir tane diğer kolunda, bir tane de boynunda vardı.

Öne doğru uzanarak kâğıt havlunun bir bölümünü daha sıyırdı. Kan gayet iyi silinmişti ama hasta orospu Sahibesinin onu işaretlediği şeyden kurtulması mümkün değildi. Mürekkep dokusuna gömülmüştü, onun yaşayacak bir birey değil, kullanılacak bir mülk olduğunu göstermek için oraya konmuştu.

Nedensiz yere, Nalla'nın inanılmaz derecede pürüzsüz ve tamamen lekesiz bebek cildini düşündü. Herkes onun ne kadar yumuşak olduğunu söylerdi. Bella. Tüm kardeşleri. Evdeki tüm shellanlar. Onu kucaklarına aldıklarında ilk yorumladıkları şeylerden biri buydu. Bu ve kuş tüyü yastık gibi olduğu, çok sarılabilir olduğu.

"Hiç onları aldırmayı denediniz mi?" Doktor Jane yumuşak bir sesle söyledi.

"Çıkarılamazlar," dedi hızlıca, elini bırakarak. "Mürekkebin içinde tuz var. Kalıcıdır."

"Ama hiç denedin mi? Artık lazerler var-"

"Gidip şu kesiği halletsem iyi olacak, böylece buradaki işimi bitirebilirim." Bir kâğıt havlu daha aldı. "Biraz gazlı bez ve banda ihtiyacım olacak-"

"Çantamda var." Masaya doğru gitmek için döndü. "Her şeyim var-"

"Hayır, teşekkürler, kendim hallederim."

Doktor Jane ona baktı, gözleri berraktı. "Bağımsız olman umurumda değil. Ama aptallığa tahammül edemem. Anlaştık mı? O bankın üzerinde senin adın yazıyor."

Eğer kardeşlerinden biri olsaydı, dişlerini gösterip ona tıslardı. Ama bunu Doktor Jane'e yapamazdı, hem de sadece kadın olduğu için değil. Mesele şuydu ki

ona karşı koyacak bir şey yoktu. O sadece objektif bir tıbbi görüştü.

"Anlaştık mı?" diye sordu, adamın ne kadar sert görünmesi gerektiğinden hiç etkilenmemişti.

"Evet. Seni
duyuyorum." "Güzel."

"Kabuslar görüyor. . . . Tanrım, kabuslar."

Bella eğildi ve kirli bezi çöp kutusuna doldurdu. Yukarı çıkarken tuvalet masasının altından bir Huggies daha kaptı ve talk ile bebek mendillerini çıkardı. Nalla'nın ayak bileklerini avuçlayarak kızının küçük poposunu yukarı kaldırdı, bezle hızlıca bir süpürme yaptı, biraz pudra serpti ve ardından yeni bezi yerine kaydırıldı.

Çocuk odasının karşısından Phury'nin sesi alçaktı. "Kanlı bir köle olmakla ilgili kâbuslar mı?"

"Öyle olmalı." Nalla'nın temiz poposunu yere koydu ve Huggies'in kenarlarını bantladı. "Çünkü benimle bu konuda konuşmayacak."

"Yemek yiyor mu? Besleniyor mu?"

Bella, Nalla'nın tulumunun çitçitlerini kapatırken başını salladı. Pastel pembeydi ve üzerinde beyaz bir kafatası ve çapraz kemikler vardı. "Yemek konusunda pek bir şey yok, beslemek konusunda da yok. Sanki ... .. Bilmiyorum, doğduğu gün çok şaşkın, ilgili ve mutlu görünüyordu. Ama sonra bir tür düğme tetiklendi ve içine kapandı. Neredeyse başlangıçtaki kadar kötü." Küçük göğsündeki deseni okşayan Nalla'ya baktı. "Senden buraya gelmeni istediğim için özür dilerim. . . . Başka ne yapabilirim bilmiyorum."

"Bunu yaptığına sevindim. Her zaman ikinizin de yanındayım, bunu biliyorsunuz."

Nalla'yı omzuna alarak arkasına döndü. Phury çocuk odasının krem rengi duvarına yaslanmıştı, kocaman vücudu elle boyanmış tavşanlar, sincaplar ve yavrulardan oluşan deseni bozuyordu.

"Seni zor bir duruma sokmak istemiyorum. Ya da seni gereksiz yere Cormia'dan uzaklaştırmak."

"Yapmadın." Başını salladı, rengârenk saçları parlıyordu. "Eğer sessizsem, bunun nedeni yapılacak en iyi şeyin ne olduğunu düşünmeye çalışmamdır. Onunla konuşmak her zaman çözüm olmuyor."

"Doğru. Ama hem fikirlerim hem de sabrım tükeniyor." Bella gidip sallanan koltuğa oturdu ve yavruyu kollarının arasında yeniden konumlandırdı.

Nalla'nın parlak sarı gözleri melek gibi küçük yüzünden yukarı bakıyordu ve bakışlarında tanıma vardı. Yanında kimin olduğunu ve kimin olmadığını çok iyi biliyordu. Farkındalık son bir hafta içinde gelmişti. Ve her şeyi değiştirmişti.

"Onu tutmayacak, Phury. Onu kucağına bile almayacak." "Sen ciddi misin?"

Bella'nın gözyaşları kızının yüzünü dalgalandırdı. "Lanet olsun, bu doğum sonrası depresyon ne zaman geçecek? Neredeyse hiçbir şeye sevinemiyorum."

"Bekle, bir kere bile mi? Onu beşikten çıkarmamış ya da-"

"Ona dokunmayacak. Kahretsin, bana lanet olası bir mendil uzatır mısın?" Selpak kutusu menziline girdiğinde, bir tanesini kopardı ve gözlerine bastırdı. "Berbat durumdayım. Tek düşünebildiğim Nalla'nın tüm hayatı boyunca babasının onu neden sevmediğini merak etmesi." Daha fazla gözyaşı dökülürken usulca küfretti. "Tamam, bu çok saçma."

"Saçma değil," dedi. "Gerçekten değil."

Phury diz çöktü, mendilleri önde ve ortada tuttu. Bella saçma bir şekilde kutunun üzerinde yapraklı ağaçlardan oluşan bir sokak ve uzaklara doğru uzanan sevimli bir toprak yol resmi olduğunu fark etti. Her iki yanda, eflatun çiçekli çalılar akçaağaçları tül bale etekleri giymiş gibi gösteriyordu.

Toprak yolda yürüdüğünü hayal etti. . . şu anda bulunduğu yerden çok daha iyi bir yere.

Bir mendil daha aldı. "Mesele şu ki, ben babasız büyüdüm ama en azından Rehvenge'im vardı. Hayatta olan ama senin için ölü olan bir babaya sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum." Nalla küçük bir mırıldanma sesiyle esnedi ve burnunu çekerek yumruğunun tersiyle yüzünü ovuşturdu. "Şuna baksana. O kadar masum ki. Ve sevgiye çok iyi karşılık veriyor. Yani... Tanrı aşkına, Kleenex'ten hisse senedi alacağım."

Tiksinti dolu bir sesle bir mendil daha çıkardı. Lekelerken Phury'ye bakmamak için, gözlerinin doğumdan önce gömme dolap olan neşeli odada dolaşmasına izin verdi. Şimdi her şey gençlerle, aileyle ilgiliydi; Fritz'in elleriyle yaptığı çam salıncak, ona uygun tuvalet masası ve hâlâ rengârenk fiyonklarla süslü beşik.

Bakışları büyük, yassı kitapların bulunduğu alçak kitaplığa takılınca kendini daha da kötü hissetti. Nalla'ya kitap okuyanlar o ve diğer kardeşlerdi; küçük çocuğu kucağına oturtup parlak kapakları açıyor ve kafiyele sözler söylüyordu.

Z neredeyse bir yıl önce okumayı öğrenmiş olsa da, babası hiç olmamıştı.

"Ondan kızı olarak bahsetmiyor. O benim kızım. Ona göre o benim, bizim değil."

Phury iğrenmiş bir ses çıkardı. "Bilginize, şu anda onu dövmek için duyduğum dürtüye direnmeye çalışıyorum."

"Bu onun hatası değil. Yani, yaşıadığı onca şeyden sonra ... Sanırım bunu beklemeliydim." Boğazını temizledi. "Demek istediğim, tüm bu hamilelik olayı planlı değildi ve merak ediyorum... belki de bana kızıyor ve ondan pişmanlık duyuyor?"

"Sen onun mucizesisin. Öyle olduğunu biliyorsun."

Biraz daha kağıt mendil aldı ve başını salladı. "Ama artık sadece ben yokum. Ve eğer ikimizi kabullenemezse onu burada büyütmeyeceğim. . . . Onu terk edeceğim."

"Whoa, bence bu biraz erken-"

"İnsanları tanımaya başlıyor, Phury. Dışlandığını anlamaya başlıyor. Ve bu fikre alışmak için üç ayı vardı. Zamanla daha da kötüleşti, daha iyi değil."

Phury küfrederken gözlerini cehennemdeki ikizinin parlak sarı bakışlarına dikti. Tanrım, bu sitrin rengi kızının yüzünde de parlıyordu, bu yüzden Nalla'ya babasını düşünmeden bakmak mümkün değildi. Ve yine de . . .

"Cidden," dedi, "bundan bir yıl sonra tüm bunlar nasıl olacak? Özlediğin birinin yanında sanki o yokmuş gibi uyumak kadar yalnız bir şey yoktur. Ya da böyle bir babaya sahip olmak."

Nalla şişman eliyle uzandı ve mendillerden birini tuttu.

"Burada olduğunu bilmiyordum."

Bella'nın gözleri kapı aralığına kaydı. Zsadist elinde salata ve bir sürahi limonata olan bir tepsiyle kapıda duruyordu. Sol elinde beyaz bir bandaj vardı ve yüzünde sormayın der gibi bir ifade vardı.

Orada, çocuk odasının eşiğinde beliren adam tam da aşık olduğu ve çiftleştiği gibiydi: kafatası süslemeli, yüzünde yara izi olan, bileklerinde ve boynunda köle bantları ve dar siyah tişörtünden görünen göğüs ucu halkaları olan devasa bir erkek.

Onu ilk kez eğitim merkezinin spor salonunda bir torbayı yumruklarken gördüğünü düşündü. Ayakları son derece hızlıydı, yumrukları gözünün takip edebileceğinden daha hızlı uçuyor, torba dayaktan geri çekiliyordu. Ve sonra, hiç duraksamadan göğüs kılıfından siyah bir hançer çıkarmış ve yumrukladığı şeye saplamıştı, bıçağı torbanın deri etine saplamıştı, iç organları daha küçük bir hayvanın iç organları gibi serbest kalmıştı.

Vahşi dövüşçülüğün onun sahip olduğu tek şey olmadığını öğrenmeye başlamıştı. O ellerin içinde büyük bir şefkat de vardı. Ve çarpık üst dudağıyla o harap yüz gülümsemiş ve ona sevgiyle bakmıştı.

Phury ayağa kalkarak, "Wrath'ı görmeye geldim," dedi.

Z'nin gözleri ikizinin elindeki mendil kutusuna kaydı, sonra Bella'nın elindeki bir tomar mendile gitti. "Sen mi yaptın?"

İçeri girip tepsiyi Nalla'nın giysilerinin durduğu masanın üzerine bırakırken kızına bakmadı. Ancak kız onun odada olduğunu biliyordu. Genç kız yüzünü ona doğru çevirdi, odaklanmamış gözleri yalvarıyor, tombul küçük kolları ona uzanıyordu.

Z tekrar koridora çıktı. "İyi toplantılar. Ben ava çıkıyorum."

Phury, "Size kapıya kadar eşlik edeyim," dedi.

"Vakit yok. Sonra görüşürüz." Z'nin gözleri bir an için Bella'nın kollarıyla buluştu. "Seni seviyorum."

Bella Nalla'yı kalbine daha sıkı sarıldı. "Ben de seni seviyorum. Kendine dikkat et."

Bir kez başını salladı ve sonra gitti.

İKİ

Zsadist panik içinde uyandığında, nefes alışını sakinleştirmeye ve nerede olduğunu anlamaya çalıştı ama gözleri pek yardımcı olmadı. Her şey karanlıktı... Görüşünü ne kadar zorlarsa zorlasın göremediği yoğun, soğuk bir karanlığın içindeydi. Bir yatak odasında, bir tarlada ya da bir hücrede olabilirdi.

Birçok kez uykusundan bu şekilde uyanmıştı. Kanlı bir köle olarak geçirdiği yüz yıl boyunca panik içinde uyanmış ve kendisine ne yapılacağını ve kim tarafından yapılacağını merak etmişti. Özgür olduktan sonra mı? Kâbuslar da aynı şeyi yapmasına neden oluyordu.

Her iki durumda da bu tam bir saçmalıktı. Hanımefendinin malı olduğunda, kimin, neyin ve ne zaman olacağı konusunda endişelenmek ona yardımcı olmamıştı. Yatak platformunda yüzüstü ya da yüzükoyun yatıyor olsa da taciz kaçınılmazdı: Kadın ve erkekleri doyana kadar kullanılıyor, sonra da hapishanesinde tek başına, aşağılanmış ve sızıntılar içinde yatmaya terk ediliyordu.

Peki ya şimdi, kötü rüyalar? Köleyken yaşadığı dehşetin aynısıyla uyanmak, bilinçaltının ısrarla kusmaya çalıştığı geçmiş dehşetleri doğruluyordu.

En azından rüya gördüğünü sanıyordu.

Hangi karanlığın ona sahip olduğunu merak ederken gerçek bir panik yaşadı. Hücrenin karanlığı mıydı? Yoksa Bella'yla birlikte kaldığı odanın karanlığı mı? Bunu bilmiyordu. Çözebileceği hiçbir görsel ipucu yokken ve kulaklarında sadece çarpan kalbinin sesi varken ikisi de aynı görünüyordu.

Çözüm mü? Kollarını ve bacaklarını hareket ettirmeye çalışacaktı. Eğer zincirleri çözüldüyse, eğer prangalı değillerse, bu sadece bir kez daha zihninin kısılcına yakalanma durumuydu, geçmiş anılarının mezarlık kirinden uzanıp

kemikli elleriyle onu yakaladı. Kollarını ve bacaklarını temiz çarşafların arasından geçirebildiği sürece sorun yoktu.

Tamam. Kollarını ve bacaklarını oynat.

Kolları. Bacakları. Hareket etmesi
gerekiyordu. Hareket etmek.

Oh, Tanrım . . . lanet olsun, çekil.

Uzuvları kıpırdamadı ve vücudunun felci içinde pençelenmiş gerçek onu parçaladı. Hanımefendinin hücresinin nemli karanlığında, sırtüstü zincirlenmiş, kalın demir kelepçeler onu yatak platformunda tutuyordu. Kadın ve sevgilileri yine onun için geleceklerdi ve ona istediklerini yapacaklar, tenini lekeleyecekler, içini kirleteceklerdi.

İnledi, acınası ses göğsünden yukarı doğru titreşti ve ondan kurtulduğu için rahatlamış gibi ağzını yardı. Bella bir rüyaydı. O ise kâbusun içinde yaşıyordu.

Bella bir rüyaydı. . . .

Ayak sesleri Hanımefendinin yatak odasından aşağı inen gizli merdiven boşluğundan yaklaşıyor, ses yankılanıyor ve giderek yükseliyordu. Taş basamaklarda birden fazla kişi vardı.

Bir hayvanın dehşetiyle, kasları iskeletini kavrayıp çekerek, okşanmak, istila edilmek ve kullanılmak üzere olan kirli et bağından kurtulmak için umutsuzca savaştı. Yüzünden ter boşandı ve midesi kasıldı, safra yemek borusundan dilinin dibine doğru bir saldırı başlattı-

Birisi ağlıyordu. Hayır,
feryat ediyordu.

Hücrenin uzak köşesinden bir genç kızın çığlığı duyuldu.

Bir bebeğin burada ne işi olduğunu merak ederken dövüşü durdu. Hanımefendinin ne çocuğu vardı ne de

ona sahip olduğu yıllar boyunca hamileydi-

Hayır, bekle. . . yavruyu buraya getirmişti. Ağlayan onun yavrusuydu ve Hanım bebeği bulmaya gidiyordu. Bebeği bulacaktı ve ... Oh, Tanrım.

Bu onun hatasıydı. Gençleri buraya o getirmişti.

Gençleri dışarı çıkarın. Gençleri-

Z yumruklarını kıvırdı ve dirseklerini yatak platformuna vurdu, sahip olduğu tüm güçle kabardı. Bu güç bedeninden daha fazlasından geliyordu; bu güç onun iradesinden doğmuştu. Büyük bir dalgalanmayla, o ...

. . kesinlikle hiçbir yere varamadı. Kelepçeler bileklerini ve ayak bileklerini kemiklerine kadar kesmiş, derisini yararak kanın soğuk terine karışmasını sağlamıştı.

Kapı açıldığında genç kız ağlıyordu ve onu kurtaramadı. Hanımefendi gidiyordu-

Üzerine ışık döküldü ve onu gerçek bilincine fırlattı.

Bir Chevy tarafından tekmelenmiş gibi çiftleştii yataktan kalktı, yumrukları göğsünde, omuzları çelik düğümler halinde, kalçaları yaylanmaya hazır bir dövüş duruşuna geçti.

Bella, sanki onu ürkütmek istemiyormuş gibi, yaktığı lambadan yavaşça geri çekildi.

Yatak odasının etrafına baktı. Her zamanki gibi kavga edecek kimse yoktu ama herkesi uyandırmıştı. Köşede, Nalla beşğinde ağlıyordu ve Shellan'ının ödünü koparmıştı. Yine.

Hanımefendi yoktu. Eşlerinden hiçbiri. Onu bir yatak platformuna uzatan bir hücre ya da zincirler yoktu.

Hücresinde onunla birlikte genç yok.

Bella yataktan kalktı ve beşğin yanına giderek yüzü kıpırmızı olmuş, ıııık atanan Nalla'yı kucağına aldı. Kızın,

Ancak, sunulan teselliden hiçbir şey anlamadı. Yavru, küçük tombul kollarını Zsadist'e doğru uzatmış, gözyaşları içinde babası için ağlıyordu.

Bella bir an bekledi, sanki bu sefer farklı olacağını ve onun yanına gidip çocuğu kollarına alacağını ve kendisini çok istediği belli olan bebeği rahatlatacağını umuyordu.

Z kürek kemikleri uzak duvara çarpana kadar geri çekildi ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Bella döndü ve bitişikteki çocuk odasına girerken sevgilisine fısıldadı. Kapı kapanırken kızının iniltilerini bastırdı.

Z, kıcı yere değene kadar kendini aşağıya bıraktı. "Siktir."

Kafatasını ileri geri ovuşturdu, sonra iki elini dizlerinden aşağı sarkıttı. Bir an sonra, hücrede olduğu gibi oturduğunu fark etti; sırtı kapıya bakan köşeye yaslanmış, dizleri yukarıda, çıplak vücudu titriyordu.

Bileklerinin etrafındaki köle bantlarına baktı. Siyah teninde o kadar yoğun, o kadar katıydı ki, bir zamanlar taktığı demir kelepçeler gibiydi.

Tanrı bilir ne kadar zaman sonra çocuk odasının kapısı açıldı ve Bella yavruyla birlikte geri geldi. Nalla yine uyuyordu ama Bella onu beşiğe yatırırken sanki her an bir bomba patlayacakmış gibi dikkatliydi.

"Özür dilerim," dedi usulca, bileklerini ovuşturarak.

Bella sabahlığını giydi ve salona açılan kapıya gitti. Elini kapının tokmağına koyarak ona baktı, gözleri uzaklara dalmıştı. "Artık bunun iyi olduğunu söyleyemem."

"Rüyalar için gerçekten üzgünüm-"

"Nalla'dan bahsediyorum. Ondan uzak durmanın doğru olduğunu söyleyemem. Anlıyorum, daha iyi olacak.

ve sabırlı olacağım. Gerçek şu ki, o benim olduğu kadar senin de çocuğun ve ondan uzaklaştığını görmek beni öldürüyor. Neler yaşadığını biliyorum ve duygusuz olmak istemiyorum ama artık benim için her şey farklı. Onun için neyin iyi olduğunu düşünmem gerekiyor ve ona dokunmayan bir babaya sahip olmak mı? Bu değil."

Z iki elini de açıp avuçlarına baktı ve genci kaldırdığını hayal etmeye çalıştı.

Köle grupları ona çok büyük görünüyordu. Kocaman . . . ve bulaşıcı.

Kelimenin "olmaz" olmadığını düşündü. Yapamam'dı.

Mesele şu ki, eğer Nalla'yı rahatlatır, onunla oynar ve ona kitap okursa, bu onun bir babaya sahip olduğu anlamına gelirdi ve onun mirası bir gence yüklenmek isteyeceğiniz bir şey değildi. Bella'nın doğan kızı bundan daha iyisini hak ediyordu.

"Ne yapmak istediğine karar vermen gerekiyor," dedi Bella. "Eğer onun babası olamayacaksan, seni terk ediyorum. Kulağa sert geldiğini biliyorum, ama . . . Onun için en iyisinin ne olduğunu düşünmek zorundayım. Seni seviyorum ve her zaman seveceğim ama bu artık benimle ilgili değil."

Bir an için doğru duyduğunu düşünmedi. Onu terk etmek mi?

Bella heykellerin bulunduğu salona çıktı. "Gidip yiyecek bir şeyler alacağım. Onun için endişelenme, hemen dönerim."

Ses çıkarmadan kapıyı arkasından kapattı.

Yaklaşık iki saat sonra gece çöktüğünde, o kapının sessizce kapanış şekli hâlâ Z'nin kafasını kurcalıyordu.

Siyah gömlekler, deriler ve shitkicker'larla dolu dolabının önünde durarak içindeki niyetleri aradı ve onları duygularının labirentinde kovaladı.

Elbette, kızıyla olan kafa sikişinin üstesinden gelmek istiyordu. Tabii ki istiyordu.

Bu aşılamaz bir şeydi: Kendisine yapılanlar geçmişte kalmış olabilirdi ama hâlâ kirli olduğunu görmek için bileklerine bakması yeterliydi ve Nalla'nın yakınında böyle bir şey olmasını istemiyordu. İlişkilerinin başlangıcında Bella'yla da aynı sorunu yaşamış ve Shellan'ıyla üstesinden gelmeyi başarmıştı ama genç olanın sonuçları çok daha ağırdı: Z, dünyada var olan zalimlik türünün cisimleşmiş haliydi. Kızının böylesine derin bir ahlaksızlığın var olduğunu bilmesini, hele hele bunun sonuçlarına maruz kalmasını hiç istemiyordu.

Sikeyim.

Kız yüzüne bakıp neden yaralı olduğunu ve nasıl bu hale geldiğini soracak yaşa geldiğinde ne halt edecekti? Derisinde neden siyah bantlar olduğunu öğrenmek istediğinde ne yapacaktı? Amcası Phury ona neden bir bacağına eksik olduğunu sorduğunda ne cevap verecekti?

Z bir gömlek ve bir çift deri giydikten sonra hançerlerini göğsündeki kılıfına soktu ve silah dolabını açtı. Bir çift SIG Sauer kırkılık çıkarırken hızlıca kontrol etti. Eskiden dokuzlu avuçlardı, çıplak ellerinden başka bir şeyle dövüşmezdi. Ancak Bella hayatına girdiğinden beri daha dikkatli davranıyordu.

Ve bu, elbette, beyninin bükülmesinin diğer kısmıydı. Yaşamak için öldürüyordu. Onun işi buydu. Nalla her gece onun için endişelenerek büyümek zorunda kalacaktı. Nasıl endişelenmesin ki? Bella endişeleniyordu.

Silah dolabını kapatıp yeniden kilitledi, sonra namluları kalça kılıfına soktu, hançerlerini kontrol etti ve deri ceketini giydi.

Nalla'nın hâlâ uyuduğu beşiğe bir göz attı.

Silahlar. Bıçaklar. Fırlatılan yıldızlar. Tanrım, bebeğin çıngıraklar ve peluş oyuncak ayılarla çevrelenmesi gerekiyordu.

Sonuç olarak, baba olmak için uygun değildi. Hiçbir zaman da olmadı. Ancak biyoloji onu bu role sokmuştu ve şimdi hepsi geçmişine zincirlenmiş durumdaydı: Bella olmadan yaşamayı hayal edemese de, Nalla'nın hak ettiği gibi bir baba olabileceğini düşünemiyordu.

Kaşlarını atarak Nalla'nın, glymera'daki tüm dişilerin geçişlerinden bir yıl sonra yaptıkları bir şey olan açılma partisini hayal etti. Kız çocuğu her zaman ilk dansı babasıyla yapardı ve Nalla'yı akan kırmızı bir elbise giymiş, rengârenk saçlarını toplamış, boğazında yakutlar ... ve kendisini berbat suratı ve smokininin manşetlerinden dışarı fırlayan köle bantlarıyla gördü.

Harika. Harika bir resim.

Z küfrederek banyoya gitti, Bella orada akşam için hazırlanıyordu. Ona nceki geceden kalan bir işi takip etmeye gittiğini ve işi biter bitmez eve geleceğini ve konuşacaklarını söyleyecekti. Ancak köşeyi döndüğünde durdu.

Duştan kalan buğunun içinde Bella vücudunu kuruluyordu. Saçları bir havluya sarılmıştı, uzun boynu açıktaydı, kremsi omuzları bir o yana bir bu yana hareket ediyor, sırtındaki havlu kumaşla hızlıca işi görüyordu. Göğüsleri sallanıyor, adamın gözlerini alıyor ve onu sertleştiriyordu.

Siktir et, ama onu izlerken tek düşünebildiği seksti. Tanrım, çok güzeldi. Hamileliğindeki halini de beğenmişti, şimdiki halini de. Nalla'nın doğumundan sonra hızla zayıflamıştı, karnı eskisi kadar sıkıydı, kalçaları yeniden zayıf hatlarına kavuşmuştu. Yine de göğüsleri daha büyüktü, meme uçları daha koyu pembe, kabarıklıkları daha ağırdı.

Aleti, hapisten çıkmak isteyen bir suçlununki gibi derisinin içine girmişti.

Kendini yeniden düzenlerken, Bella'yla doğumdan çok öncesinden beri birlikte olmadıklarını fark etti. Hamilelik zor geçmişti ve sonrasında Bella'nın iyileşmek için zamana ihtiyaçı vardı ve haklı olarak bebeğine bakmakla meşguldü.

Onu zledi. Onu istiyordu. Onun hâlâ gezegendeki en olağanüstü erotik kadın olduğunu düşünüyordu.

Bella bornozunu tezghın üzerine bıraktı, aynanın karşısına geçti ve kendine baktı. Yüzünü buruşturarak ne eğildi ve elmacık kemiklerini, çene çizgisini, çenesinin altını yokladı. Doğruldu, kaşlarını çattı ve karnını içine çekerek yana döndü.

Onun dikkatini çekmek için boğazını temizledi. "şimdi dışarı çıkmak üzereyim."

Onun sesini duyan Bella hemen bornozunu almaya koştu. Hızla zerine geçirdi, kuşağını bağladı ve yakalarını boğazına yaklaştırdı. "Orada olduğunu bilmiyordum."

"şey ..." Ereksiyonu söndü. "yleyim."

"Gidiyor musun?" dedi saçlarını çözerken.

Onun sözlerini duymadığını bile düşündü. "Evet, şimdi dışarı çıkmak üzereyim. Yine de her zaman olduğu gibi ulaşılabilir olacağım-"

"İyi olacağız." Eğildi ve saçlarını kurulamaya başladı, havlunun sesi kulağına kadar geliyordu.

Sadece üç metre uzakta olmasına rağmen ona ulaşamadı. Kendisini ondan neden sakladığını sormadı. Cevabın ne olabileceğinden çok korkuyordu.

"İyi akşamlar," dedi kabaca. Bir an bekledi, kızın ona bakması, biraz gülümsemesi ve savaşa giderken ona bir öpücük vermesi için dua etti.

"Sen de." Saçını yukarı kaldırdı ve saç kurutma makinesine uzandı. "Dikkatli ol."

"Yapacağım."

Bella saç kurutma makinesini çalıştırdı ve Z dönüp dışarı çıkarken meşgul görünmek için fırçasını eline aldı. Onun gitmiş olması gerektiğinden emin olduğunda, rol yapmayı bıraktı, kurutucuyu kapattı ve mermer tezgâha düşmesine izin verdi.

Kalbi çok fena ağrıyordu, midesi bulanıyordu ve yansımasına bakarken cama bir şey fırlatmak istiyordu.

İkisi o zamandan beri birlikte olmamışlardı. Tanrım, dört ya da beş ay önce, kızın lekelenmeye başlamasından önce olmalıydı.

Artık onu cinsel olarak düşünmüyordu. Nalla geldiğinden beri. Sanki doğum onun için ilişkilerinin bu yönünü kapatmıştı. Şimdi ona dokunduğunda, bir erkek kardeşin dokunacağı gibi dokunuyordu - nazikçe, şefkatle.

Asla tutkuyla değil.

İlk başta bunun eskisi kadar zayıf olmadığı için olabileceğini düşünmüştü ama son dört haftada vücudu kendini toparlamıştı.

En azından öyle olduğunu düşünüyordu. Belki de kendini kandırıyordu?

Cüppesini gevşeterek iki parçasını ayırdı, yana döndü ve karnını ölçtü. Babası yanındayken, o büyürken, glymera'daki kadınların zayıf olmasının önemi ona öğretilmişti ve yıllar önce ölümünden sonra bile, şişman olmakla ilgili bu sert uyarılar aklından çıkmamıştı.

Bella kendini toparladı ve kuşağı sıkıca bağladı.

Evet, Nalla'nın babasına sahip olmasını istiyordu ve öncelikli endişesi buydu. Ama cehennem arkadaşını da özlemişti. Hamilelik o kadar hızlı gerçekleşmişti ki, birbirlerinin arkadaşlığından keyif aldıkları bir aşk kuşu döneminin tadını çıkarma şansları olmamıştı.

Kurutma makinesini eline alıp düğmeye tekrar basarken, onun kendisine bir erkek gibi uzanmasının üzerinden geçen günleri saymamaya çalıştı. Büyük, sıcak elleriyle çarşafı karıştırıp onu ensesinde dudakları ve kalçasına bastıran sert bir uyarılmayla uyandırmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki.

O da ona uzanmamıştı, doğru. Ama alacağı tepkiyi de hafife almıyordu. Şu anda ihtiyacı olan son şey, artık onu çekici bulmadığı için geri çevrilmektir. Bir anne olarak zaten duygusal bir enkazdı, çok teşekkür ederim. Kadın cephesindeki başarısızlık başa çıkılamayacak kadar fazlaydı.

Saçları kuruduktan sonra hızlıca taradı ve Nalla'yı kontrol etmek için dışarı çıktı. Beşiğin başında durup kızlarına bakarken, işlerin  ltimatolara kadar vardığına inanamıyordu. Yaşadıklarından sonra Z'nin devam eden sorunları olacağını hep biliyordu ama geçmişle köprü kuramayacakları hiç aklına gelmemişti.

Aşkları onları her şeyin üstesinden getirmeye yetecekmiş gibi görünüyordu.

Belki de değildi.

ÜÇ

Ev toprak yoldan geriye doğru uzanıyordu ve etrafı aşırı büyümüş çalılar ve kahverengi yapraklı tüylü ağaçlarla doluydu. Evin tasarımı çeşitli mimari tarzların bir araya getirilmesinden oluşuyordu ve tek birleştirici unsur hepsinin kötü bir şekilde yeniden yapılmış olmasıydı: Cape Cod gibi bir çatısı vardı ama bir çiftlik gibi tek katlıydı; ön verandasında kolonyal gibi sütunlar vardı ama bir karavan gibi plastikle kaplanmıştı; arsasına bir kale gibi yerleştirilmişti ama yine de kırık bir çöp kutusunun asaletine sahipti.

Oh, ve yeşile boyanmıştı. Jolly Green Giant yeşili gibi.

Yirmi yıl önce burası muhtemelen hayata çiftçi bir beyefendi olarak başlamak isteyen zevksiz bir şehirli tarafından inşa edilmişti. Şimdi bir şey dışında her şey harap haldeydi: Kapı parlak, taptaze paslanmaz çelikten yapılmıştı ve bir akıl hastanesinde ya da hapisanede bulabileceğiniz bir şey gibi güçlendirilmişti.

Pencereler de ikişer altışarlı sıralarla kapatılmıştı.

Z, 92 model Trans Am'in çürümüş kabuğunun arkasına çömeldi ve harekete geçebilmek için yukarıdaki bulutların bir araya gelip ayı örtmesini bekledi. Yabani otlarla kaplı çimlerin ve çakıllı araba yolunun karşısında, Rhage bir meşenin arkasındaydı.

Bu da onu saklayabilecek kadar büyük olan tek ağaçtı.

Kardeşlik bir gece önce şans eseri olay yerini bulmuştu. Z şehir merkezinde Caldwell köprülerinin altındaki iğne parkında devriye gezerken bir çift haydudu Hudson Nehri'ne ceset atarken yakalamıştı. Cesedin atılması hızlı ve profesyonelce olmuştu: Sıradan bir sedan geldi, siyah kapüşonlu iki adam indi ve bagaja gitti,

ceset baş aşağı düşmüş, kalıntılar akıntıya kapılmıştı.

Şıpır şıpır, banyo yapıyorum.

Z nehrin yaklaşık on metre aşağısındaydı, bu yüzden ölü adam yüzerek yanından geçtiğinde, yüzünü buruşturan ağzından onun bir erkek insan olduğunu gördü. Normalde bu, kesinlikle hiçbir şey yapmaması için bir neden olurdu. Eğer bir adam Tanrı-babasıysa, bu onun işi değildi.

Ama rüzgâr yön değiştirdi ve ona pamuk şekeri gibi tatlı bir şeyin kokusunu getirdi.

Z'nin bildiği, böyle kokan ve dik yürüyen sadece iki şey vardı: yaşlı kadınlar ve ırkının düşmanı. Betty White ve Bea Arthur'un o kukuletaların altında içlerindeki Tony Soprano'ya kanalize olma ihtimalinin düşük olduğu düşünülürse, bu ileride iki tane daha azınlık olduğu anlamına geliyordu. Yani bu durum Z'nin yapılacaklar listesinde çok önemliydi.

Mükemmel bir zamanlamayla, avcı çifti tartışmaya başladı. Onlar burun buruna gelip birkaç yumruk atarken, Z sedanın en yakınındaki direğe doğru buharlaştı. Impala hurdasının plakasında 818 NPA yazıyordu ve ne sert ne de hızlı türden başka bir yolcu görünmüyordu.

Göz açıp kapayıncaya kadar, bu kez köprüyü çevreleyen deponun çatısında tekrar maddeleştirdi. Karga gözünden, telefonu kulağında ve Qhuinn'e açık bir hatla, binanın kışından gelen rüzgâra karşı kendini destekleyerek bekledi.

Lesser'lar normalde insan öldürmezdi. Bir kere bu zaman kaybıydı, çünkü Omega'ya puan kazandırmıyordu ve yakalandığınızda da başınıza bir sürü dert açıyordu. Bununla birlikte, eğer biri görmemesi gereken bir şey görmüşse, avcılar onu paraya çevirip kraliyet ödülüne götürmekte tereddüt etmezdi.

Impala nihayet köprünün altından çıktığında sağa döndü ve şehir merkezinden uzaklaştı. Z telefonu ile konuştu ve bir dakika sonra Impala'nın çıktığı yerde siyah bir Hummer belirdi.

Qhuinn ve John Matthew geceyi Zero-Sum'da Blay ile geçiriyorlardı ama bu çocuklar her zaman harekete hazırды. Z arar aramaz üçü birden Qhuinn'in bir buçuk blok ötede park etmiş olan yepyeni arabasına doğru koşmaya başladılar.

Z'nin talimatıyla çocuklar sedana yetişmek için gaza bastılar. Onlar yaklaşırken, Z gözünü küçüklerden ayırmıyor, POS'ları nehrin kenarına doğru ilerlerken bir binanın tepesinden diğerinin tepesine geçiyordu. Neyse ki avcılar otoyola çıkmamıştı, yoksa kaçabilirlerdi.

Qhuinn direksiyon başında yetenekliydi ve Hummer'ı SUV'u güvenilir bir şekilde takip etmeye başladığında Z Örümcek saçmalığını bırakıp işi çocuklara bıraktı. Yaklaşık on mil sonra Rhage, ortalığı karıştırmak ve takip edildiklerini fark etme ihtimallerini azaltmak için GTO'suyla onlardan görevi devraldı.

Rhage şafak sökmeden hemen önce onları buraya kadar takip etmişti ama gün ışımasına çok az kalmıştı.

Bu gece devamıydı. Hem de çok.

Ve ne biliyorsun, Impala garaj yolunda güzelce oturuyordu.

Bulutlar nihayet kendilerini toparladığında, Z Hollywood'a başıyla işaret etti ve ikisi de ön kapının iki yanında buharlaştı. Hızlı bir dinlemeyle tartışma sesleri duyuldu; bu sesler Z'nin bir gece önce Hudson'da duyduğu seslerle aynıydı. Belli ki avcı çifti hâlâ yağlayıp suluyordu.

Üç, iki . . . bir-

Rhage evin kapısını tekmeleyerek açtı ve kaltağa öyle sert bir tekme attı ki bok tekmesi metal panelde bir çentik bıraktı.

Koridordaki iki küçük adam arkalarını döndüler ve Z onlara karşılık verme şansı tanımadı. SIG'inin namlusunu doğrultarak ikisini de göğsünden vurdu, kurşunlar ikisini de geriye doğru savurdu.

Rhage hançeriyle ileri atılıp önce birini, sonra diğerini bıçakladı. Beyaz ışık parlamaları ve keskin sesler kaybolduğunda, kardeş ayağa fırladı ve bir kaya gibi dondu kaldı.

Ne Z ne de Rhage hareket etti. Duyularını kullanarak evin sessizliğini incelediler ve içinde başka birilerinin yaşadığını gösteren herhangi bir şey aradılar.

Tüm sessizliğin içinden yükselen inilti arka taraftan geldi ve Z hızla sese doğru yürüdü, önce namlu. Mutfaktaki kiler kapısı açıktı ve Z kapının solunda buharlaştı. Hızlı bir kafa hareketiyle merdivenlerden aşağı baktı. En altta kırmızı-siyah bir telden kel bir ampul sarkıyordu ama ışık havuzunda lekeli döşeme tahtalarından başka bir şey görünmüyordu.

Z aşağıdaki ışığı kapattı ve Rhage, Z çürük basamakları atlayıp karanlığa karışırken üst kattan koruma sağladı.

Alt katta taze kan kokusu aldı ve sol taraftan gelen kesik kesik diş tıkırtılarını duydu.

Kiler ışığının tekrar yanmasını istedi ve nefesi kesildi.

Erkek bir sivil vampir kollarından ve bacaklarından bir masaya bağlanmıştı. Çıplaktı ve her tarafı yara bere içindeydi ve Z'ye bakmak yerine, sanki başına gelecekleri bilmeye dayanamıyormuş gibi gözlerini sıkıca yummuştu.

Bir an için Z hareket edemedi. Kendi kabusu canlı renklerdeydi ve gerçeklik öyle bulanıklaşmıştı ki

Bağlanan o mu yoksa kurtarmaya gelen adam mı?

"Z?" Rhage yukarıdan seslendi. "Orada bir şey var mı?"

Z dikkat kesildi ve boğazını temizledi. "Ben ilgileniyorum."

Sivilin yanına yaklaşırken, eski dilde yumuşak bir sesle şöyle dedi

Dil, "Rahat ol."

Vampirin gözleri fal taşı gibi açıldı ve kafası omurgasının üzerinde yukarı doğru sarsıldı. Önce bir inanmazlık, sonra da şaşkınlık ifadesi belirdi.

"Rahat olun." Z bodrumun köşelerini iki kez kontrol etti, gözleri gölgeleri delip geçerek bir güvenlik sistemi izi aradı. Tek gördüğü beton duvarlar ve ahşap döşemelerin yanı sıra eski borular ve tavana dolanan kablolardı. Elektrik gözleri ya da pırıl pırıl yeni güç kaynakları yoktu.

Yalnız ve gözetimsizdiler ama ne kadar süreceğini sadece Tanrı biliyordu. "Rhage, hâlâ temiz misin?" diye bağırdı merdiven boşluğunda.

"Temiz!"

"Bir sivil." Z erkeğin vücudunu değerlendirdi. Dövülmüştü ve açık yarası yokmuş gibi görünse de, maddesizleşip maddesizleşemeyeceği belli değildi. "Nakliye ihtiyacımız olursa diye çocukları ara."

"Çoktan aldım."

Z ileri bir adım attı-

Zemin ayaklarının altında parçalanarak altından dışarı fırladı.

Yerçekimi açgözlü elleriyle onu sertçe kavrayıp serbest düşüşe geçerken tek düşünebildiği Bella'ydı. Dipte ne olduğuna bağlı olarak, bu-

Çarpmanın etkisiyle paramparça olan bir şeyin üzerine düştü, her neyse onun parçaları yüzünü ve boynunu kesmek için yukarı sıçramadan önce derisini ve ellerini kesti. O tuttu

Silahını tuttu çünkü bunun için eğitilmişti ve acının sarsıntısı onu tepeden tırnağa germişti.

Beynini yeniden başlatıp herhangi bir hasarı değerlendirmeye çalışabilmesi için derin nefes alması gerekti.

Yavaşça doğrulduğunda, taş zemine düşen cam parçalarının çıkardığı çınlama sesi etrafında yankılandı. Yukarıdaki mahzenden düşen ışık çemberinde, kristallerden oluşan parlak bir parıltının ortasında oturduğunu gördü. . . .

Yatak büyüklüğünde bir avizenin üzerine düşmüştü. Ve sol botu arkaya dönüktü.

"Siktir. Ben."

Kırık bacağının alt kısmı ağrımaya başladı ve ona, lanet olası şeye bakmasaydı belki de hissetmemeye devam edebileceğini düşündürdü.

Rhage'in yüzü yukarıdaki yırtık deliğin kenarından fırladı. "İyi misin?"

"Sivili serbest bırakın." "Sen iyi misin?" "Bacağım vuruldu."

"Nasıl vuruldun?"

"Aynı anda hem topuğuma hem de dizimin önüne bakıyorum. Ve kusma ihtimalim çok yüksek." Sertçe yutkundu, öğürme refleksini susturmaya çalıştı. "Şu sivili serbest bırak, sonra beni buradan çıkarmaya bakarız. Oh, ve yerdeki çivi sıralarına yapış. Belli ki tahtalar zayıf."

Rhage başını salladı, sonra gözden kayboldu. Yukarıdaki büyük ayak sesleri toz bulutlarının aşağıya inmesine neden olurken, Z ceketinin içine girdi ve bir Maglite çıkardı. Bu şey yaklaşık bir parmak büyüklüğündeydi ama bir arabanın farı kadar güçlü bir ışın yayabiliyordu.

Etrafını tararken, bacağındaki sorun onu biraz daha az rahatsız etti. "Bu da ne?"

Sanki bir Mısır mezarındaymış gibiydi. Kırk metreye kırk metrelik oda, yaldızlı çerçeveler içindeki yağlıboya tablolardan gümüş şamdanlara, mücevherli heykellerden yığınla gümüş sofa takımına kadar parıldayan nesnelerle doluydu. Yolun karşısında, içinde muhtemelen mücevher olan üst üste yığılmış kutular ve içinde para olması gereken on beş kadar metal evrak çantası vardı.

Burası bir yağma deposuydu ve geçtiğimiz yaz yapılan baskınlarda ele geçirilenlerle doluydu. Tüm bu eşyalar Glymer'a aitti, hatta bazı portrelerdeki yüzleri bile tanıyordu.

Burası çok değerli. Ve ne biliyorsun. Sağ tarafta, toprak zemine yakın bir yerde kırmızı bir ışık yanıp sönmeye başladı. Düşüşü alarm sistemini tetiklemişti.

Rhage'in kafası tekrar ortaya çıktı. "Sivil serbest, ama maddesizleşemiyor. Qhuinn yarım milden daha az bir mesafede. Ne halt ediyorsun?"

"Bir avize ve bu yarısı bile değil. Dinle, misafirimiz olacak. Buraya kablo döşenmiş ve ben taktım."

"Size doğru bir merdiven var mı?"

Z alnındaki acı terini sildi, kanayan elinin arkasındaki bok soğuk ve yağlıydı. El fenerini etrafta dolaştırırken başını salladı. "Bir tane bile göremiyorum ama ganimeti bir şekilde buraya getirmiş olmalılar ve bu kattan geçmedikleri kesin."

Rhage'in kafası yukarı döndü ve kardeşi kaşlarını çattı. Hançerini kınından çıkarırken çıkardığı ses metalden metale bir beklenti soluğuydu. "Bu ya Qhuinn ya da bir avcı. Ben bu işi hallederken sen de kendini ışıktan dışarı çıkar."

Hollywood yerdeki delikten kayboldu, ayak sesleri artık fısıltı kadar sessizdi.

Z silahını kılıfına soktu çünkü buna mecburdu ve kristal parçalarından bazılarını yoldan temizledi. K1ç1n1 yerden kaldırarak sağlam ayağını destekledi ve karanlığın içinde hızla ilerleyerek güvenlik işaretine yöneldi. Sanat eserleri ve gümüş yığınları arasında bulabildiği tek mola olduğu için k1ç1n1 lanet olasıca şeye dayadıktan sonra duvara yaslandı.

Yukarısı çok sessiz kaldığında, Qhuinn ve çocuklar olmadığını anladı. Yine de hiç kavga yoktu.

Sonra işler daha da kötüye gitti.

Yaslandığı "duvar" kaydı ve bir çift beyaz saçlı, öfkeli lesser'ın ayaklarının dibine sırtüstü düştü.

DÖRT

Anne olmanın pek çok harika yanı vardı.

Yavrularınızı kollarınızda tutmak ve onları sallayarak uyutmak kesinlikle bunlardan biriydi. Küçük kıyafetlerini katlamak da öyle. Ve onları beslemek. Ve ilk uyandıklarında size mutluluk ve merakla bakmalarını izlemek.

Bella çocuk odasının sallanan koltuğuna yeniden yerleşti, battaniyeyi kızının çenesinin altına sıkıştırdı ve Nalla'nın yanağını hafifçe okşadı.

Bununla birlikte, anneliğin pek de sıcak olmayan bir sonucu, tüm kadın içgüdüsünün tamamen artmış olmasıydı.

Kardeşliğin malikânesinin güvenli ortamında otururken, Bella bir şeylerin ters gittiğini biliyordu. Sağ salım ve "Mükemmel Aile Burada Yaşıyor" başlıklı bir makaleden fırlamış gibi duran bir çocuk odasında olmasına rağmen, sanki odanın içinde ölü kokarca gibi kokan bir cereyan vardı. Nalla da bu havayı almıştı. Genç kız olağanüstü sessiz ve gergindi, sarı gözleri sanki büyük bir gürültü kopmasını bekliyormuş gibi orta bir yere odaklanmıştı.

Elbette sezgiyle ilgili sorun, anne olayına bağlı olsun ya da olmasın, kelimesi ve zaman çizgisi olmayan bir hikaye olmasıydı. Sizi kötü haberlere hazırlasa da, endişeye eşlik edecek isim ya da fiil yoktu, zaman/tarih damgası da yoktu. Ortamdaki dehşet soğuk ve ıslak bir bez gibi ensenize yapışmış bir halde otururken, zihniniz rasyonelleştirmeye başladı çünkü herkesin yapabileceği en iyi şey buydu. Belki de sadece İlk Yemek iyi oturmamıştı. Belki de sadece serbestçe yüzen bir endişeydi.

Belki de . . .

Kahretsin, belki de içinde çalkalanan şey sezgi değildi. Belki de öyle bir karara varmıştı ki

iyi oturmadı.

Evet, büyük olasılıkla durum buydu. Z ile yaşadığı sorunlardan kurtulmayı düşünüp umutlandıktan ve endişelendikten sonra gerçekçi olmak zorundaydı. Onunla yüzleşmişti ... ve ondan gerçek bir yanıt alamamıştı.

İkinizin kalmasını istemiyorum. Ben bile buna çalışmayacağım.

Ondan aldığı tek şey savaşımaya gittiği idi.

Bu da bir çeşit cevaptı, değil mi?

Çocuk odasının etrafına bakarak, toparlaması gerekenleri listeledi... Fazla bir şey yoktu, sadece Nalla için bir gece çantası ve kendisi için bir spor çantası. Başka bir bebek bezi kovaşı, beşik ve alt değiştirme masasını kolayca hazırlayabilirdi.

-

Nereye gidebilir ki?

En kolay çözüm kardeşinin evlerinden biriydi. Rehvenge'de bunlardan birkaç tane vardı ve tek yapması gereken sormaktı. Dostum, bu ne kadar ironikti? Ondan kaçmak için savaştıktan sonra, şimdi geri dönmeyi düşünüyordu.

Düşünmek değil. Karar vermek.

Bella yana doğru eğildi, kot pantolonunun cebinden cep telefonunu çıkardı ve Rehv'in numarasını tuşladı.

İki kez çaldıktan sonra derin ve tanıdık bir ses cevap verdi, "Bella?"

Arka planda bir müzik gürültüsü ve konuşan insanlar vardı, çeşitli sesler alan için yarışan bir kalabalık gibiydi.

"Merhaba."

"Alo? Bella? Bekle, ofisime geçeyim." Uzun, gürültülü bir duraklamanın ardından, gürültü aniden kesildi. "Hey, sen ve küçük mucizen nasılsınız?"

"Kalacak bir yere ihtiyacım var."

Tam bir sessizlik. Sonra kardeşi, "Üç kişilik mi, iki kişilik mi?" diye sordu.

"İki."

Bir uzun duraklama daha. "O aptal piçi öldürmem gerekiyor mu?"

Soğuk ve acımasız ses tonu onu biraz korkutmuş, sevgili kardeşinin uğraşmak isteyeceğı bir erkek olmadığını hatırlatmıştı. "Tanrım, hayır."

"Konuş, kardeşim benim. Bana neler olduğunu anlat."

Ölüm, birçok farklı şekil, ağırlık ve boyutta gelen siyah bir paketti. Yine de, kapınızın önüne geldiğinde, iade adresini kontrol etmeden veya hatta şeyi açmadan göndereni tanıyabileceğiniz türden bir şeydi.

Biliyordun işte.

Z, o iki cılızın yoluna doğru geri geri giderken, FedEx-incinme paketinin geldiğini biliyordu ve aklından geçen tek şey teslim almaya hazır olmadığıydı.

Elbette, imzalamayı reddedebileceğiniz türden bir şey değildi.

Onun üzerinde, bir tür ışıktan kaynaklanan loş bir parıltı içinde, küçükler sanki görmeyi bekledikleri son şeymiş gibi donup kaldılar. Sonra silahlarını çıkardılar.

Z'nin son bir sözü yoktu; son bir hayali vardı ve bu hayal, kafasının tam ortasındaki çift namlulu silahı tamamen gölgede bırakıyordu. Zihninde Bella ve Nalla'yı çocuk odasındaki o sallanan koltukta birlikte gördü. Kleenex'lerin ve kırmızı çerçeveli gözlerin olduğu ve ikizinin mezara baktığı bir önceki gecedен bir resim değildi bu. Birkaç hafta öncesine, Bella'nın kucağındaki yavruya şefkat ve sevgiyle baktığı zamana aitti. Sanki onu kapı aralığında hissetmiş gibi, elini kaldırıp

Gözleri ve bir an için yüzündeki sevgi onu da sardı.

İki el silah sesi duyuldu ve en tuhafı da hissettiği tek acının sesin kulaklarına verdiği acı olmasıydı.

Bunu, çalınan zenginliklerin etrafında yankılanan iki yumruk sesi izledi.

Z başını kaldırdı. Qhuinn ve Rhage, lesser'ların bulunduğu yerin hemen arkasında duruyorlardı ve silahlarını indirmişlerdi. Blay ve John Matthew da yanlarındaydı, onların da silahları çekilmişti.

"İyi misin?" Rhage sordu.

Hayır. Bu kocaman, kıllı bir hayır olurdu. "Evet. Evet, sıkıyım."

"Blay, benimle tünele geri dön," dedi Rhage. "John ve Qhuinn, siz onunla kalın."

Z başını arkaya yasladı ve iki bok çuvalının uzaklara doğru gidişini dinledi. Bunu takip eden ürkütücü sessizlikte, bir bulantı dalgası onu sardı ve her santimi titremeye başladı, elleri yüzünü hissetmek için yukarı kaldırdığında sert bir rüzgârda bayrak gibi dalgalandı.

John'un eli koluna dokundu ve o da sıçradı. "Ben iyiyim. Ben iyiyim."

John imzaladı. Seni buradan çıkaracağız.

"Nasıl-" Boğazını temizledi. "Bunun olduğunu nereden bileceğim?"

Pardon? Nereden biliyorsun?

Zsadist'in parmakları alnında gezinirken avcılarının silahlarını doğrulttukları yeri yoklamaya çalıştı. "Bunun gerçek olduğunu nereden bileceğim? Ve bir ... değil. Az önce ölmediğimi nereden bileceğim?"

John omzunun üzerinden Qhuinn'e baktı, sanki nasıl cevap vereceğini bilmiyordu ve destek arıyordu. Sonra sert bir gümbürtüyle kendi göğsüne vurdu. Burada olduğumu biliyorum.

Qhuinn eğildi ve aynısını yaptı, göğsünden ağır bir bas sesi yükseldi. "Ben de."

Zsadist başını tekrar geriye attı, vücudu kendi derisi içinde öyle bir çırpınıyordu ki ayakları sert zemine vurarak dans ediyordu. "Bilmiyorum ... eğer bu gerçekse ... oh, kahretsin ..."

John sanki onun artan tedirginliğini ölçüyormuş ve ne yapacağını anlamaya çalışıyormuş gibi ona baktı.

Adam aniden Z'nin kırık bacağına uzandı ve ters dönmüş bok tekmesini hızlıca çekti.

Z ayağa fırladı ve "Orospu çocuğu!" diye bağırdı.

Ama bu iyiydi. Acı, beynini süpüren büyük bir süpürge gibi davranmış, sanrılar ağrını temizlemiş ve yerlerine odaklanmış, vurucu bir netlik getirmişti. Hayattaydı. Gerçekten yaşıyordu.

Bunu fark etmesinin hemen ardından aklına Bella geldi. Ve Nalla.

Onlara ulaşmak zorundaydı.

Z telefonunu almak için yana kaydı ama bacağıyla yaptığı şey yüzünden görüşü bulanıklaştı. "Kahretsin. Telefonumu getirebilir misin? Arka cebimdeki mi?"

John onu dikkatlice çevirdi, RAZR'ı çıkardı ve ona uzattı.

"Yani bu işi çözmenin mümkün olmadığını mı düşünüyorsun?" Rehv söyledi.

Bella kardeşinin sorusuna cevap olarak başını salladı, sonra onu göremediğini hatırladı. "Hayır, sanmıyorum. En azından kısa vadede."

"Kahretsin. Ben her zaman senin yanındayım, bunu biliyorsun. Mahmen'le kalmak ister misin?"

"Hayır. Yani, gece ziyarete gelmesinden memnun olurum ama kendi alanıma ihtiyacım var."

"Çünkü senin peşinden gelmesini umuyorsun."

"Yapmayacak. Bu sefer farklı. Nalla ... her şeyi farklı yaptı."

Genç kız burnunu çekti ve kolunun üst kısmıyla göğsünün arasındaki en sevdiği köşeye daha da sokuldu. Bella cep telefonunu omzuna dayadı ve uzamaya başlayan yumuşak saçlarını okşadı. Dalgalar uzadığında çok renkli olacaktı; sarışınlar, kırmızılar ve kahverengiler birbirine karışacaktı, tıpkı bu kadar sıkı kesmezse babasınıninki gibi.

Rehv garip bir şekilde gülerken, "Ne?" diye sordu.

"Seni mülkümde tutmak için bunca yıl mücadele ettikten sonra, şimdi Kardeşlik malikanesinden ayrılmanı istemiyorum. Gerçekten, hiçbir şey o yerleşkeden daha güvenli değil ... ama Hudson Nehri'nde sıkı bir evim var. Bir arkadaşımın evinin yanında, gösterişli bir yer değil ama aralarında bir tünel bağlantısı var. O sizi güvende tutacaktır."

Adam ona adresi verdikten sonra Bella mırıldandı, "Teşekkür ederim. Birkaç eşyayı toplayacağım ve Fritz'e beni bir saat içinde oraya götürmesini söyleyeceğim."

"Buzdolabını senin için hemen dolduracağım."

Bir mesaj geldiğinde telefon bip sesi çıkardı. "Teşekkür ederim."

"Ona söyledin mi?"

"Z bunun olacağını biliyor. Ve hayır, isterse Nalla'yı görmesine engel olmayacağım ama gelip onu görmeyi seçmesi gerekecek."

"Peki ya sen?"

"Onu seviyorum ... ama bu benim için gerçekten zor oldu."

Kısa bir süre sonra görüşmeyi sonlandırdılar ve Bella telefonu kulağından uzaklaştırdığında Zsadist'ten bir mesaj geldiğini gördü:

ÇOK ÜZGÜNÜM. SENİ SEVİYORUM. LÜTFEN BENİ
AFFET- SENSİZ YAŞAYAMAM.

Dudağını ısırdı ve gözlerini kırptırdı. Ve geri mesaj attı.

BEŞ

Bella'dan bir cevap gelmesi için dua ederek telefonunun ekranına baktım. Arayacaktı ama sesi o kadar titriyordu ki onu telaşlandırmak istemedi. Ayrıca, daha küçük bir arazide kırık bir bacağı olduğunu düşünürsek, büyük bir duygusal olaya girmek iyi bir fikir değildi.

Rhage ve Blay tünelden geri döndüler.

". . bu yüzden eve girmediler," diyordu Rhage. "Bu deponun girişi arka taraftaki kulübeden. Önce güvenlik sistemini kontrol ediyorlardı, belli ki eve sızılmış olmasından daha az endişe duyuyorlardı."

Z boğazını temizledi ve mırıldandı, "Alarm hâlâ yanıp sönüyor. Eğer kapanmazsa, daha fazlası olacak-"

Rhage silahını kırmızı ışığa doğrulttu, tetiği çekti ve o şeyin tozunu aldı. "Belki bu işe yarar."

"Sen tam bir teknisyensin, Hollywood," diye mırıldandı Z. "Bill Gates'le aynı seviyedesin."

"Her neyse. Seni ve sivili dışarı çıkarmamız gerek-"

Z'nin telefonu titredi ve nefesini tutarak Bella'dan gelen mesajı açtı. Mesajı iki kez okuduktan sonra gözlerini sertçe kapadı ve telefonu kapattı. Oh, Tanrım . . . hayır.

Vücudunun üst kısmını toprak zeminden kaldırarak ayağa kalkmak için bir hamle yaptı. Bacağından yukarı doğru çıkan acı hissi, altında biriken kanın görüntüsünden dikkatini dağıtmasına yardımcı oldu.

"Bu da ne..."

". . . sikeyim . . ."

". . . yapıyorsun . . ."

John diğerk üçünün söylediklerini imzaladı: Ne yapıyorsunuz?

"Eve gitmem gerek." Etrafta sallanırken kusma isteğı uyandıran bacağı yüzünden maddeleşmek bir seçenek değildi. "İhtiyacım var-"

Hollywood mükemmel güzellikteki yüzünü Z'nin ızgarasına doğru itti. "Sakin olur musun? Şok geçiriyorsun-"

Z erkeğın üst kolunu tuttu ve kardeşini susturmak için sıktı. Yumuşak bir sesle konuştu ve konuşması bittiğinde Rhage sadece gözlerini kırıştıracıladı.

Bir süre sonra Hollywood sessizce, "Ama mesele şu. Sende bileşik bir kırık var kardeşim. Seni geri getireceğimize söz veriyorum ama seni bir doktora götürmeliyiz. Ölü olmak istediğın yer değil, anlıyor musun?"

Birdenbire gelen bir sersemlik dalgasıyla Z, kardeşinin haklı olduğunu hissetti. Ama siktir et. "Eve. İstiyorum-."

Vücudu çöktü. İskambil kâğıtlarından bir ev gibi üzerine çöktü.

Rhage onun ağırlığını kavradı ve çocuklara döndü. "Siz ikiniz, onu tünelden dışarı taşıyın. Hareket ettirin. Ben korurum."

Zsadist el değıştirirken homurdandı ve yolun ortasında bulunan bir geyik leşi gibi çekilip götürüldü. Acı sersemleticiydi, kalbinin çarpmasına ve teninin titremesine neden oluyordu ama bu iyiydi. Göğsünün ortasında sıkışıp kalan duygunun fiziksel tezahürüne ihtiyacı vardı.

Tünel yaklaşık elli metre uzunluğundaydı ve sadece bir hob-bit'in başını sokabileceğı kadar yüksekti - bu yüzden yolculuk doğmak kadar eğlenceliydi. Qhuinn ve John bir yandan Z'yi tutmaya çalışırken bir yandan da kıcını çekıştiriyorlardı; çocuk modelinde iki yetişkin. Z'nin vücudu sarsılırken ve sikik ayağı bir çan gibi çalarken, bilincini koruyan tek şey Bella'dan gelen mesajdı:

ÖZÜR DİLERİM. SENİ SEVİYORUM, AMA O VE BEN GİTMEK
ZORUNDAYIZ. SİZE VERECEĞİM
BU GECE YERLEŞTİĞİMİZDE ADRESİ VERECEĞİM.

Dışarıda hava serindi ve Z midesini sakinleştirmek umuduyla boku ciğerlerine çekti. Doğrudan Hummer'a götürüldü ve baygınlık geçiren sivil ile birlikte arkaya yerleşti. John, Blay ve Qhuinn de araca bindikten sonra acele edip beklemeye başladılar.

Sonunda Rhage evden fırladı, üç parmağını ve bir yumruğunu salladı ve tüfeğin koltuğuna atladı. Kardeşi telefonuyla mesajlaşmaya başlarken Qhuinn gaza bastı ve bir kez daha yarım akıllı olduğunu kanıtladı: Adam geri çekilecek kadar akıllıydı, böylece garaj yolundan aşağı doğru düz bir atış yapabilecekti ve o da bir intikamla çıkış yolunu tuttu.

İlerlerken Rhage saatine baktı. "Dört . . .
. üç . . . iki . . ."

Arkalarındaki ev bir alev topuna dönüşerek patladı, artçı sarsıntılar havada tamponlayıcı enerji dalgaları gönderdi-

Tam o sırada düşmanla dolu bir minibüs garaj yolunun sonuna yanaşarak 9. Yol'a giden yolu kapattı.

Bella iki L.L. Bean çantasını iki kez kontrol etti ve kısa vadede ihtiyacı olan her şeyi aldığından emindi. Yeşil saplı olanında kendisi için birkaç kıyafet, cep telefonu şarj aleti, diş fırçası ve iki bin dolar nakit para vardı. Mavi saplı olanda ise Nalla'nın giysileri, biberonları ve bezlerinin yanı sıra ıslak mendiller, pişik kremi, battaniyeler, bir oyuncak ayı ve Dr. Seuss'un "Oh, the Places You'll Go!" adlı kitabı vardı.

Nalla'nın en sevdiği kitabın adı böyle bir gecede tam bir boktanlıktı. Gerçekten öyleydi.

Çocuk odasının kapısı çalındığında Bella, "İçeri gel," diye seslendi. Mary, Rhage'in shellan'ı, kafasını içeri uzattı. Yüzü gergindi, gri gözleri çantalara bakmadan önce bile acımasızdı.

"Rhage bana mesaj attı. Z yaralanmış. Gideceğini biliyorum ve bunun nedeni beni ilgilendirmez ama beklemeyi düşünebilirsin. Rhage'in söylediğine göre Z'nin beslenmeye ihtiyacı var."

Bella yavaşça doğruldu. "Ne kadar ... ne kadar ağır yaralı? Ne-"

"Mümkün olan en kısa sürede eve dönecekleri dışında elimde daha fazla ayrıntı yok."

Oh . . . Tanrım. Bu her zaman korktuğu bir haberdi. Z tarlada yaralanmıştı.

"Tahmini varış süreleri nedir?"

"Rhage söylemedi. Yaralı bir sivil Havers'ın yeni kliniğine bırakmaları gerektiğini biliyorum ama o da yolda. Z'nin burada mı yoksa orada mı tedavi edileceğinden emin değilim."

Bella gözlerini kapattı. Zsadist ona o mesajı yaralıyken göndermişti. Acı içindeyken ona ulaşmaya çalışıyordu.

. . ve onu şeytanlarına terk ettiği gerçeğiyle ona tokat atmıştı.

"Ne yaptım ben?" dedi usulca.

"Özür dilerim mi?" Mary sordu.

Bella başını dişiye olduğu kadar kendisine de salladı.

Beşiğin yanına giderek kızlarına baktı. Nalla gençlerin sert ve yoğun yorgunluğuyla uyuyordu, küçük göğsü bir amaç uğruna inip kalkıyor, pembe elleri yumruk şeklinde kıvrılıyor, kaşları sanki büyümeye konsantre olmuş gibi birbirine çarpıyordu.

"Onunla kalacak mısın?" Bella sordu.

"Kesinlikle."

"Şuradaki buzdolabında süt var." "Ben burada olacağım. Hiçbir yere gitmeyeceğim."

Taşradaki Jolly Green Giant evinin garaj yolunda Z, Qhuinn'in Hummer'ın frenlerine sertçe basışını hissetti. Fizik kanunları kütlesini sert bir şekilde kavradığı için SUV sabit kaldı ve araç yoluna çıkan minivanın ön lobunu ezmeden hemen önce hızlanmasına son verdi.

Silah namluları Lessening Society'nin futbol-anne özel aracının camlarından sanki bir posta arabasıymış gibi fırladı ve kurşunlar Hummer'ın güçlendirilmiş çelik gövdesine çarparak ve inç kalınlığındaki Pleksiglas camlarından sekerek havaya uçtu.

"Aracımla dışarıda geçirdiğim ikinci gece," diye tükürdü Qhuinn. "Ve bu piçler beni İsviçre'ye mi götürüyor? Tabii ki hayır. Dur bakalım."

Qhuinn arabayı geri vitese taktı, cipi on beş metre geriye attı, sonra motoru birinci vitese taktı ve ayağını yere vurdu. Direksiyonu sola kırarak Town & Country'nin etrafından dolandı, toprak parçaları topaklanarak her iki arabaya çarptı.

Kötü havadaki bir tekne gibi zıplarken Rhage ceketinin içine uzandı ve bir el bombası çıkardı. Kurşun geçirmez camını yeterince açarak pimi dişleriyle patlattı ve yumruk büyüklüğündeki patlayıcıyı dışarı fırlattı. Tanrı'nın lütfuyla lanet şey minibüsün tavanına takıldı ve aracın altına yuvarlandı.

Üç küçük, sanki o şey yanıyormuş gibi sıçradı.

Ve on saniye sonra alevleri geceyi aydınlatıyordu.

Fuuuuuck, eğer Z tüneldaki yolculuğun bacağı için kötü olduğunu düşündüyse, bu avcılardan kaçmak için gereken çarpma ve parçalama hareketiyle karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi. Hummer, en az bir avcıyı kaputuna sıkıştırdıktan sonra 9. Yol'a fırladığında, Zsadist bayılmanın eşiğindeydi.

"Kahretsin, şoka giriyor."

Z, Rhage'in arkasını döndüğünü ve sivile değil kendisine baktığını biraz ilgiyle fark etti.

"Değilim," diye mırıldandı gözleri kafasının içinde geri dönerken. "Sadece biraz ara verdim."

Rhage'in muhteşem Bahama mavisini bakışları daraldı. "Bileşik. Kırık. Oropsu çocuğu. Konuştuğumuz gibi kan kaybediyorsun."

Z gözlerini dikiz aynasından Qhuinn'inkilere kaldırdı. "Halı için üzgünüm."

Erkek başını salladı. "Merak etme. Senin için arabamı çöpe atacağım."

Rhage elini Z'nin boynuna koydu. "Kahretsin, kar gibi beyazsın ve bir o kadar da sıcaksın. Klinikte tedavi görmem gerekecek."

"Ev."

Rhage kısık bir sesle, "Mary'ye gitmesine izin vermemesi için mesaj attım, tamam mı? Malikâneye dönmemiz ne kadar sürerse sürsün Bella hâlâ orada olacak. Sen eve dönmeden seni bırakmayacak."

Hummer'ın içine büyük bir sessizlik çökmüştü, sanki herkes Rhage'in haberini duymamış gibi davranmakla meşguldü.

Z tartışmak için ağzını açtı.

Ama daha fazla itiraz edemedi bayılıp öldü.

ALTI

Bella eğitim merkezindeki PT odasında titrek bacakları üzerinde muayene masasının etrafında dönüyordu. Saati kontrol etmek için düzenli olarak durdu.

Neredeydiler? Başka ne ters gitmişti? Bir saatten fazla olmuştu. . .

Tanrım, lütfen Zsadist hayatta olsun. Lütfen onu canlı getirsinler.

Volta attı, daha çok volta attı. Sonunda sedyenin başında durdu ve aşağıya doğru baktı. Elini sedyenin yastıklı üst kısmına koyarken, kendini bu şeyin üzerinde hasta olarak bulunduğu zamanı düşünürken buldu. Üç ay önce. Nalla'nın doğumu için.

Tanrım, ne büyük bir kabustu.

Ve Tanrım, bu nasıl bir kâbustu... Cehennem arkadaşının yaralı, kanlar içinde, acı içinde yuvarlanmasını bekliyordu. Ve bu en iyi senaryoydu. En kötü ihtimal, üzerinde çarşaf olan bir cesetti ki bunu düşünemiyordu bile.

Çıldırılmamak için doğumu, hem kendisinin hem de Z'nin hayatının sonsuza dek değiştiği o anı düşündü. Pek çok dramatik olay gibi, bu büyük olay da bekleniyordu ama yine de gerçekleştiğinde bir şok olmuştu. Her zamanki on sekiz ayın dokuzundaydı ve bir Pazartesi gecesiydi.

İş haftasına başlamak için harika bir yol.

Canının acı biber çekmesi üzerine Fritz onu şımartmış ve pürmüz gibi baharatlı bir yemek hazırlamıştı. Ancak sevgili uşak dumanı tüten kaseyi ona getirdiğinde, aniden ne kokusunu ne de görüntüsünü hazmedebilmişti. Midesi bulanmış ve terlemiş bir halde serin bir duş almaya gitmiş ve banyoya girerken

Karnında gittikçe büyüyen yavrunun yedi ayını daha nasıl sığdırabileceğini merak ediyordu.

Belli ki Nalla bu rastgele düşünceyi ciddiye almıştı. Haftalardır ilk kez güçlü bir şekilde hareket etti ve keskin bir tekmeyle suyunu boşalttı.

Bella bornozunu kaldırıp ıslaklığa baktı ve bir an için mesanesinin kontrolünü kaybedip kaybetmediğini merak etti. Sonra şafak sökmüştü. Doktor Jane'in tavsiyesine uymuş ve What to Expect When You're Expecting kitabının vampir versiyonunu okumaktan kaçınmış olsa da, suyunuz bir kez geldiğinde otobüsün istasyondan ayrıldığını bilecek kadar geçmişe sahipti.

On dakika sonra sedyede yatıyordu ve Doktor Jane hızlı ama kapsamlı bir muayene yapıyordu. Sonuç olarak Bella'nın vücudu programa uymaya hazır görünmüyordu ama Nalla'nın çıkarılması gerekiyordu. İnsan kadınlarda doğumu başlatmak için sıklıkla kullanılan Pitocin uygulandı ve kısa bir süre sonra Bella ağrı ile doğum arasında bir fark olduğunu öğrendi.

Acı dikkatini çekti. Doğum tüm dikkatini çekti.

Zsadist tarladaydı ve oraya vardığında o kadar telaşlıydı ki kafatası süslemesinden geriye kalan az sayıdaki saç teli dimdik duruyordu. Kapıdan girer girmez silahlarını bir kenara atmış, yığın bir aşk koltuğu büyüklüğüne ulaşmış ve kızın yanına koşmuştu.

Onu hiç bu kadar korkmuş görmemişti. Sadist Sahibesi'yle ilgili rüyalarından uyandığında bile. Gözleri öfkeden değil, korkudan kararmıştı ve dudakları o kadar sıkılmıştı ki bir çift beyaz kesik gibiydi.

Onun yanında olması acısını atlatmasına yardımcı olmuştu. Ve ona ihtiyacı vardı. Doktor Jane, vampirlerin kan basıncında endişe verici düşüşler yaşanabildiği için epidural yapılmamasını tavsiye etmişti. Yani hiç tamponlama yapılmamıştı.

Ve onu Havers'ın kliniğine götürmek için zaman yoktu. Pitosin vücudunu ateşledikten sonra, doğum herhangi bir yere götürülemeyecek kadar hızlı ilerlemişti - gerçi şafak sökmek üzere olduğu için bunun bir önemi yoktu. Bu da yarışın doktorunu eğitim merkezine götürmenin bir yolu olmadığı anlamına geliyordu.

Bella şimdiki zamana geri döndü ve elini sedyenin üzerinde duran ince yastığın üzerinde gezdirdi. Z'nin elini kemiklerini kıracak kadar sert bir şekilde tuttuğunu, dişleri acıyana ve sanki ortadan ikiye ayrılıyormuş gibi hissedene kadar gerildiğini hatırlayabiliyordu.

Ve sonra hayati değerleri düştü.

"Bella?"

Etrafında döndü. Wrath PT odasının kapısındaaydı, kralın devasa vücudu pervazları dolduruyordu. Beline kadar uzanan siyah saçları, güneş gözlükleri ve siyah derisiyle, sessiz gelişyle Azrail'in günümüzdeki versiyonu gibi görünüyordu.

Sedyeye tutunarak, "Lütfen, hayır," dedi. "Lütfen-"

"Hayır, sorun yok. O iyi." Wrath öne çıktı ve onu kolundan tutup kaldırdı. "Durumu stabilize edildi."

"Stabilize mi?"

"Alt bacağında bileşik bir kırık var v e biraz kanamaya neden olmuş."

Şüphesiz bazıları çok büyük. "Nerede o?"

"Şu anda Havers'dan eve geliyor. Endişeleneceğinizi düşündüm, bu yüzden size haber vermek istedim."

"Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. . ." Son zamanlarda yaşadıkları sorunlara rağmen, cehennem zebanisini kaybetme fikri felaketti.

"Yavaş ol bakalım." Kral onu kocaman kollarıyla sardı ve nazikçe sarıldı. "Bırak sarsıntılar içinden geçsin."

Bu şekilde daha fazla nefes alırsınız, ister inanın ister inanmayın."

Onun önerdiği gibi yaptı ve kasları üzerindeki katı kontrolü gevşetti. Vücudu omuzlarından baldırlarına kadar titredi ve ayakta durabilmek için kralın gücüne güvendi. Yine de haklıydı. Titrerken bile bir iki derin nefes alabildi.

Daha dengeli hale geldiğinde geri çekildi. Sedyeyi gördüğünde kaşlarını çattı ve tekrar yürümeye başlamak zorunda kaldı.

"Wrath, sana bir şey sorabilir miyim?" "Kesinlikle."

Soruyu düzgün bir şekilde çerçeveleyebilmek için biraz daha adım atması gerekti. "Eğer Beth'in bir bebeği olsaydı, onu sevdiğin kadar çocuğu da sever miydin?"

Kral şaşırmış görünüyordu. "Ah . . ."

"Özür dilerim," dedi başını sallayarak. "Bu beni ilgilendirmez-"

"Hayır, ondan değil. Cevabı bulmaya çalışıyorum." Uzandı ve parlak, soluk yeşil gözlerindeki güneş gözlüklerini kaldırdı. Odaklanmamış olsalar da bakışları yine de son derece etkileyiciydi. "Mesele şu ki... ve bunun tüm bağlı erkekler için geçerli olduğuna inanıyorum. Shellan'ınız göğsünüzde atan kalbinizdir. Hatta bundan daha fazlası. O senin bedenin, tenin ve zihnin... olduğun ve olacağın her şey. Yani bir erkek asla bir başkası için eşinden daha fazla şey hissedemez. Bu mümkün değil ve bence bu işte bir evrim var. Ne kadar derin severseniz, o kadar çok korursunuz ve dişinizi her ne pahasına olursa olsun hayatta tutmak, sahip olduğu yavrulara bakabileceği anlamına gelir. Bununla birlikte, tabii ki çocuklarınızı seviyorsunuz. Beth ile Darius'u düşünüyorum. Yani, onun güvende olması için çaresizdi. Ve Tohr ile John... ve... evet, demek istediğim, onlar için derinden hissediyorsunuz, elbette."

Mantıklıydı ama Zsadist'in Nalla'yı kucağına bile almadığı düşünöldüğünde pek de rahatlatıcı değildi.

Z tekerlekli sandalyeyle içeri sokulurken PT odasının çift kanatlı kapıları zıplayarak açıldı. Muhtemelen Havers'ın kliniğinde giysileri kesilmek zorunda kaldığı için üzerinde bir hastane donu vardı ve yüzünde hiç renk yoktu. Her iki eli de sargılıydı ve alt bacağında bir alçı vardı.

Bayılmıştı.

Koşarak onun yanına gitti ve elini tuttu. "Zsadist? Zsadist?"

Bazen serumlar ve haplar yaralılar için her zaman en iyi tedavi yöntemi olmayabiliyordu. Bazen tek ihtiyacınız olan sevdiğiniz kişinin dokunuşu, sesi ve evde olduğunuzu bilmekti ve bu sizi uçurumun kenarından döndürmeye yeterdi.

Z gözlerini açtı. Karşılaştığı safir mavisi bakış, kirpiklerine bir tutam gözyaşı getirdi. Bella ona doğru eğilmişti, gür maun rengi saçları bir omzundan aşağı dökölüyordu, klasik kemikli yüzü endişe çizgileriyle çizilmişti.

"Merhaba," dedi, çünkü yapabileceği en iyi şey buydu.

Klinikte ağrı kesici ilaçları reddetmişti, çünkü bunların yarattığı halsiz etki ona her zaman Metres'in ellerinde nasıl uyuşturulduğunu hatırlatmıştı - bu yüzden bacağı Doktor Jane tarafından açılıp tekrar yerine sabitlenirken bilinci tamamen yerindeydi. Her halükarda zamanın bir kısmını onunla geçirmişti. Bir süre kendinden geçmişti. Sonuç olarak, kendini ölü gibi hissediyordu. Öyle göründüğüne de şüphe yoktu. Ve söylenecek çok şey vardı.

"Merhaba." Bella elini onun kafatası süsünün üzerinde gezdirdi. "Selam..." "Merhaba..." O bozulmadan ve bir pislik yapmadan önce başka kimlerin olduğunu görmek için etrafına baktı.

PT süiti. Wrath, jakuzili banyonun yanındaki köşede Rhage ile konuşuyordu; Qhuinn, John ve Blay ise çelik ve cam dolapların önünde duruyordu.

Tanıklar. Kahretsin. Kendini toparlaması gerekiyordu.

Gözlerini kırptırırken odanın ayrıntıları netleşti ve en son ne zaman orada olduğunu düşündü.

Doğum.

"Şşt ..." Bella mırıldandı, yüzünü buruşturmasının nedenini açıkça yanlış anlamıştı. "Sadece gözlerini kapat ve rahatla."

Kendisine söyleneni yaptı, çünkü bacağı ve elleri çok acıdığı için değil, tekrar uçurumun kenarındaydı.

Tanrım, Nalla'nın doğduğu o gece... Shellan'ını neredeyse kaybediyordu. . .

Z göz kapaklarını sıkarak kapattı, geçmişini yeniden yaşamak ya da bugüne çok yakından bakmak istemiyordu. Bella'yı kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Yine.

"Seni seviyorum. ." diye fısıldadı. "Lütfen beni bırakma." "Ben buradayım."

Evet, ama ne kadar süre için.

Şu anda hissettiği panik onu doğum gecesine geri götürdü... Vishous'la birlikte sahadaydı ve şehir merkezinde bir sivilin kaçırılmasını araştırıyordu. Doktor Jane'den çağrı geldiğinde, kötü bir alışkanlık gibi V'yi bırakmış ve konağın avlusuna, fuayeden geçerek tünele girmişti. Herkes, shellanlar, doggenler ve Wrath, bowling pimi olmamak için onun yolundan çekilmişti.

Eğitim merkezinde, tam da bu odada, Bella'yı şu anda üzerinde yattığı sedyeye uzanmış halde bulmuştu. Bir kasılmanın tam ortasında içeri girmiş ve Bella'nın vücudunun sanki dev bir el onu ortasından eziyormuş gibi yerine kilitlenmesini izlemek zorunda kalmıştı. Acı başladığında

derin bir nefes aldı, sonra ona baktı ve zayıf bir gülümseme sundu. Kadın ona doğru uzandığında, adam silahlarını çıkarıp muşambanın üzerine bıraktı.

"Eller," diye bağırdı Doktor Jane. "Buraya gelmeden önce ellerini yıka."

Başını salladı ve doğrudan ayak pedallı derin kova lavabolara gitti. Cildi Barbie pembesi gibi parlayana kadar kollarını köpürttükten sonra mavi bir ameliyat beziyle kurulandı ve hemen Bella'nın yanına koştu.

Bir sonraki kasılma kükreyerek geldiğinde avuç içleri henüz temas etmişti. Bella onun elini avuçlarının arasında ezilene kadar sıkıyordu ama bu onun umurunda değildi. Kasılırken bakışlarını tutarak, acısını ondan almak için her şeyi yapabiliyordu ... ve o anda neşeyle kendi taşaklarını kesebiliyordu. Ona böyle bir acı çektiğine inanamıyordu.

Daha da kötüleşti. Doğum, hız kazanan bir lokomotif gibiydi ve izleri Bella'nın vücudunun her yerindeydi. Daha sert, daha uzun, daha hızlı. Daha sert, daha uzun, daha hızlı. Buna nasıl dayanabildiğini bilmiyordu. Ve sonra dayanamadı.

Yere yığılmıştı, tüm hayati belirtileri düşüyordu; kalp atış hızı, kan basıncı, her şey boka sarmıştı. Doktor Jane'in ne kadar hızlı hareket ettiğinden durumun ne kadar ciddi olduğunu anlamıştı. Damardan verilen ilaçları ve Vishous'un elinde ... cerrahi aletler ve bir cenin küvözüyle geldiğini hatırlıyordu.

Doktor Jane yeni bir çift lateks eldiven taktı ve önce Bella'ya, sonra da ona baktı. "İçeri girip bebeği almamız gerekecek, tamam mı? Onun da başı dertte."

Kafa sallamak. O noktada hem kendisi hem de Bella başını salladı. V, Bella'nın şişmiş karnının her yerine sürdüğünde Betadine paslı bir turuncuya dönüşmüştü.

"O iyi olacak mı?" Bella umutsuzca mırıldandı. "Yavrumuz iyi olacak mı-"

Doktor Jane eğildi. "Bana bak."

İki kadın göz göze geldi. "İkinizin de bunu atlatması için elimden gelen her şeyi yapacağım. Kendini sakinleştirmeni istiyorum, bu senin işin. Sakin olun ve bırakın ben de en iyi olduğum şeyi yapayım. Şimdi derin nefes al."

Zsadist shellanıyla birlikte bir tane almıştı . . ve sonra Bella'nın göz kapaklarının aniden parladığını ve bakışlarının garip bir saplantıyla tavana odaklandığını izlemişti. Ona neye baktığını sormadan gözlerini kapatmıştı.

Onları bir daha asla açık göremeyeceğini düşünerek bir an dehşete kapıldı.

Sonra da "Sadece yavrunun iyi olduğundan emin ol" dedi.

O noktada soğuk davranmıştı, tamamen soğuk, çünkü Bella'nın bundan canlı çıkacağını düşünmediği açıktı. Ve önemseydiği tek şey gençliğiydi.

Kesi yapılırken "Lütfen benimle kal," diye inlemişti.

Bella onu duymamıştı. Bilincinden uzaklaşmıştı, sanki demirlemiş ve sakın sularda yüzen bir teknedeymiş gibi kendinden emindi.

Nalla sabah altı yirmi dörtte doğmuştu.

"Yaşıyor mu?" diye sormuştu.

Şimdi bunu itiraf etmek onu utandırsa da, bilmek istemesinin tek nedeni Tanrı korusun Bella'nın gelip kızının ölü doğduğunu öğrenmesiydi.

Doktor Jane Bella'ya dikiş atarken, Vishous gencin ağzını ve burnunu bir emme balonuyla hızlı bir şekilde kapatmış, ardından küçük bir serum takmış ve ellerle ayaklara bir şeyler yapmıştı. Hızlıydı. O noktada Shellan'ı kadar hızlıydı.

"Yaşıyor mu?"

"Zsadist?"

Gözleri açıldı ve şimdiki zamana geri döndü. "Daha fazla ağrı kesiciye ihtiyacın var mı?" Bella sordu. "Çok kötü görünüyorsun. eğer acı çekiyorsan."

"Yaşadığına inanamıyorum. O kadar küçüktü ki."

Sözler Zsadist'in ağzından çıktığında Bella'nın kafası karıştı ama sadece bir anlığına. Doğum... doğumu düşünüyordu.

Başındaki ince, kısa saçları okşadı, onu küçük bir şekilde rahatlatmaya çalıştı. "Evet... evet, öyleydi."

Sarı gözleri odadaki diğer insanlara kaydı ve sesi kısıldı. "Dürüst olabilir miyim?"

Oh, kahretsin, diye düşündü. "Evet, lütfen."

"Hayatta olup olmadığını önemsememin tek nedeni, sana hayatta olmadığını söylemek istemememdi. Endişelendiğin tek şey oydu ... ve onu kaybetmene dayanamazdım."

Bella kaşlarını çattı. "Sonunda mı demek istiyorsun?"

"Evet... sadece iyi olduğundan emin olmak istediğini söylemiştin. Bunlar son sözlerinizdi."

Bella uzandı ve avucunu onun yanağına koydu. "Öleceğimi düşündüm ve senin yalnız kalmanı istemedim. I . . . Fade'in ışığını gördüm. Etrafımdaydı, beni yıkıyordu. Senin için endişelendim. . . eğer yaşamıyor olsaydım ne olurdu diye."

Yüzü daha da ağardı ve spektrumda beyazdan daha soluk bir renk olduğunu kanıtladı. "Ben de öyle olduğunu sanıyordum. Oh . . . Tanrım, bu kadar yakın olduğuna inanamıyorum."

Doktor Jane sedyenin yanına geldi. "Böldüğüm için özür dilerim. Sadece hayati değerlerini hızlıca kontrol etmek istiyorum."

"Tabii ki."

Bella doktorun muayeneyi hızla yapmasını izlerken, o hayalet ellerin kızının dünyaya gelmesine nasıl yardımcı olduğunu düşündü.

Doktor Jane stetoskopunu boynuna bağlayarak, "Güzel," dedi. "Bu iyi. Durumu stabil ve bir saat kadar sonra ayağa kalkıp hareket edebilecek durumda olacak."

Z de aynısını yaparken Bella, "Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Benim için zevk. İnanın bana. Şimdi, geri kalanımız gitse ve siz ikiniz biraz yalnız kalsanız nasıl olur?"

Kalabalık yardım, yiyecek ve ihtiyaç duyulabilecek diğer her şey için yapılan teklifler arasında dağıldı. Wrath kapıya doğru giderken durdu ve Bella'ya baktı.

Kral başını hafifçe eğip kapıyı kapatırken Z'nin omzundaki tutuşu sıkılaştı.

Boğazını temizledi. "Size bir şey getirebilir miyim-"

"Konuşmamız gerek."

"Bekleyebilir-"

"Buradan ayrılana kadar mı?" Z başını salladı. "Hayır. Şimdi olmalı."

Bella bir tabure çekip oturdu ve sargılı ellerini tutamadığı için onun ön kolunu okşadı. "Korkuyorum. Eğer bu uçurumu kapatamazsak. . ."

"Ben de."

Sözleri fayans kaplı, klinik odanın sessizliğinde asılı kalırken, Bella doğumun gerçekleştiği gün sezaryenden uyandığını hatırladı. Gördüğü ilk şey Zsadist'in gözleri olmuştu. Ona bakarken acı içindeydi ama yavaş yavaş acısı dinmiş, önce inançsızlığı sonra da umudu ortaya çıkmıştı.

"Ona gençleri göster," diye sertçe seslendi Z. "Çabuk ol."

Vishous cenin küvözünü ters çevirdi ve Bella kızlarına ilk kez baktı. Onunla birlikte sürükleyerek

Kolundaki serum hattıyla parmak uçlarını pleksiglas kabuğun üzerine koymuştu. Dokunuşu şeffaf kalkanın üzerine düştüğü anda genç kız başını çevirmişti.

Bella Zsadist'e baktı. "Ona Nalla diyebilir miyiz?"

Gözleri yaşarmıştı. "Evet. Kesinlikle. Ne istersen."

Onu öpmüş, ona damarını vermiş ve özenli, şefkatli bir eşte isteyebileceğiniz her şey olmuştu.

Günümüze geri dönerek başını salladı. "Çok mutlu görünüyordun. Doğumdan hemen sonra. Diğerleriyle birlikte seviniyordun. Beşiğinin kurdelesini keserken oradaydın.

. . Phury'ye gittin ve ona şarkı söyledin. "

"Çünkü hayattaydın ve yavrunu kaybetmenin acısını çekmek zorunda kalmadın. En kötü korkularım gerçekleşmemişti." Zsadist gözlerini ovuşturmak istercesine ellerinden birini kaldırdı ama bandajlar yüzünden ovuşturamayacağını anlayınca kaşlarını çattı. "Senin adına sevindim."

"Ama beni besledikten sonra kuluçka makinesinin yanına oturdun ve ona uzandın. O sana bakarken gülümsedin bile. Yüzünde sadece rahatlama değil, sevgi de vardı. Ne değişti?" Adam tereddüt edince, "Gerekirse sana daha fazla zaman vermeye hazırım ama sürecin dışında kalamam. Ne oldu?"

Z tepesinde asılı duran tıbbi aydınlatma kafesine baktı ve uzun bir sessizlik oldu, o kadar uzun bir sessizlik ki Bella belki de aşılmaz bir duvara çarptıklarını düşündü.

Ama sonra sol gözünün kenarında tek bir damla yaş oluştu. "O da benimle birlikte rüyada."

Kelimeler o kadar yumuşaktı ki Bella onu doğru duyduğundan emin olmak zorunda kaldı. "Özür dilerim mi?"

"Hâlâ Hanımefendi'yle birlikte olduğumu hayal ediyorum. Nalla.

Hücrede. Hanımefendi benim için gelirken ağladığını duyabiliyorum. Kurtulmak için prangaları zorluyorum.

Onu koruyun. Onu dışarı çıkarın. Olacakları durdurun. Ama hareket edemem. Hanımefendi gençleri bulacak." Perili gözleri başka yöne kaydı. "Hanımefendi onu bulacak ve Nalla'nın hücrede olması benim suçum."

"Oh ... aşkım ... oh, Z." Bella ayağa kalktı ve kendini dikkatlice onun vücudunun üst kısmına bırakarak hafifçe ona sarıldı. "Oh . . . . Tanrım... ve sen Metres'in onu öldüreceğinden korkuyorsun-"

"Hayır." Z boğazını bir kez temizledi. Ve tekrar. Ve tekrar. Göğsü inip kalkmaya başladı. "Bana ne yaptıklarını Nalla'ya izletecek. Nalla izlemek zorunda. "

Zsadist duygularını dizginlemek için mücadele etti, sonra mücadeleyi kaybetti ve bir erkeğin sert, güçlü patlamalarıyla ağlamaya başladı. "Babasının ölümünü izlemek zorunda kalacak."

Bella'nın tek yapabildiği ona sıkıca tutunmak ve hastane önlüğünü kendi gözyaşlarıyla ıslatmaktı. Kötü bir şey olduğunu biliyordu. Ama ne kadar kötü olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ah, aşkım," dedi, adam kollarını ona doladığında ve başını kaldırıp yüzünü saçlarına gömdüğünde. "Ah, benim sevgili aşkım"

YEDİ

Zsadist nihayet doğru dürüst uyandıığında öğleden sonra saat beş civarıydı. Kendi yatağında olmak güzeldi. Alt bacağında bir alçı olması o kadar da iyi değildi.

Yuvarlanarak gözlerini açtı ve Bella'ya baktı. Uyanmıştı ve ona bakıyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Tamam." En azından fiziksel olarak. Geri kalanı, zihni ve duyguları sorgulanmaya açıktı.

"Yiyecek bir şeyler ister misiniz?"

"Evet. Birazdan." Aslında istediği şey bir süre uzanıp Shellan'ın gözlerinin içine bakmaktı.

Bella sırt üstü yattı ve tavana doğru baktı.

"Konuştuğumuza sevindim," dedi. Geçmişten ne kadar nefret etse de, onun gitmesini engellemek için her şeyi yapardı ve bu konuşma anlamına geliyorsa, ses kutusu ısırana kadar gevezelik ederdi.

"Ben de."

Aradaki mesafeyi hissederek kaşlarını çattı. "Aklında ne var?" Bir süre sonra yumuşak bir sesle, "Beni hâlâ istiyor musun?" dedi.

Gerçekten de kendini sarsmak zorunda kaldı. Bunu soruyor olamazdı. "Yüce Tanrım, tabii ki seni Shellan'ım olarak istiyorum. Ayrılma fikrin bile-"

"Cinsel olarak yani."

Gözlerini kırptırdı, bir gece önce sadece onun havlulanışını seyrederken bile ne kadar tahrik olduğunu düşündü. "Nasıl olmaz ki?"

Başını ona doğru çevirdi. "Beslenmiyorsun ve bana ulaşmadın ... şey, ben de ulaşmadım, ama demek istediğim

."

"Nalla'nın şu anda en çok sana ihtiyaçı var."

"Ama sen de öyle... en azından benim damarım için."
Başıyla vudunu işaret etti. "Düzgün beslenmiş olsaydın
bacağın kırılır mıydı? Muhtemelen kırılmazdı."

"Bilmiyorum. Bir kattan camın üzerine düştüm." "Cam
mı?"

"Bir avize."

"Tanrım . . ."

Uzun bir sessizlik oldu ve onun ne yapmasını istediğini
merak etti. Kapıyı ... için mi açıyordu? ?

Seks ihtimali bile vudunu sanki omzunun üstünden
vurulmuş bir gong gibi uyandırmıştı.

Bella'nın olduğu yerde kalması dışında. Ve o da olduğu
yerde kaldı.

Sessizlik uzadıkça, dönüşü olmayan sınıra ne kadar yakın
olduklarını düşündü. Eğer yeniden bağlanmak için adım
atmazlarsa ...

arşafların arasından uzandı, kadının elini tuttu ve
vuduna doğru yaklaştırdı.

"Seni istiyorum," dedi avucunu ereksiyonunun üzerine
yerleştirirken. Temas ettiğinde bir inilti çıkardı ve kalçalarını
yuvarlayarak kendini avucunun içine itti. "Oh ... adamım ...
Seni çok özledim."

Bella'nın şaşırmış görünmesi onu utandırdı ve banyoda
elinde havluyla onu düşünmesine neden oldu. Durup aynada
kendine baktığında, vudunu incelediğini fark etti, şimdi
orada olmayan kusurları arıyordu. Ve onu gördüğünde
dikkatini çekmek istemediği için değil, artık ona sahip
olmadığından emin olduğu için rtnmşt.

Elini şaftının üzerinde aşağı yukarı hareket ettirdi. "Sana tekrar dokunmak için yanıp tutuşuyorum. Her yerine."

Çarşafın arasından geçerek ona yaklaştı. "Öyle misin?"

"Nasıl olmayayım? Sen hayatımda gördüğüm en mükemmel kadınsın."

"Sonra bile-"

Öne atıldı ve dudaklarını onunkilere bastırdı. "Özellikle de sonra." Gözlerini okuyabilmesi için geri çekildi. "Günler ve geceler önce seni spor salonunda ilk gördüğüm andaki kadar güzelsin. O zaman kalbimi durdurmuştun, göğsümde dondurmuştun. Şimdi de durduruyorsun."

Gözlerini hızla kırptırdı ve adam onun gözyaşlarını öpüp uzaklaştırdı. "Bella.

. . eğer bilseydim, bir şeyler söylerdim ... bir şeyler yapardım. Sadece benim için hiçbir şeyin değişmediğini bildiğini varsaydım."

"Nalla geldiğinden beri her şey farklı. Gecelerimin ve gündüzlerimin ritmi. Vücudum. Sen ve ben. Ben de öyle düşündüm-"

"Hisset beni," diye inledi, onun içine doğru eğilerek. "Hisset beni ve bil-Oh, Tanrım."

Onu hissetti, tamam. İki elini de onun etrafına doladı ve yukarı aşağı okşayarak sert uzunluğuna bindi.

"Bu senin için iyi mi?" diye fısıldadı.

Tek yapabildiği başını sallamak ve inlemektir. Onu bu şekilde kavradığı, avuçlarıyla çevrelediği ve üzerinde çalıştığı için beyni neredeyse kısa devre yapmıştı. "Bella ..." Sargılı elleriyle ona uzandı, sonra durdu. "Lanet gazlı bez-"

"Senin için çıkaracağım." Dudaklarını onunkilere bastırdı. "Ve sonra ellerini istediğin yere koyabilirsin-"

"Siktir."

Geldi. Tam o anda ve orada. Ama Bella hayal kırıklığına uğramış hissetmek yerine, erkeğinden seks yapmak üzere olduğunu bilen bir dişinin derin, gırtlaktan gelen tarzıyla güldü.

Sesi tanıdı. Sevdi. Özledi. Duymaya ihtiyacı vardı-

Odanın öbür ucundan Nalla bir ısınma feryadı kopardı ve bu feryat kısa sürede tam teşekküllü, taşıyıcı jet fırlatan, bana-adamlarıma-şimdi-ihtiyacım var feryadına dönüştü.

Bella, Z'nin ereksiyonunun söndüğünü hissetti ve bunun az önce boşaldığı için olmadığını farkındaydı. Bir çırpıda dört ya da beş kez orgazm olabiliyordu ve bu ortalama bir gecede oluyordu, aylarca süren kuru bir dönemden sonra değil.

"Çok üzgünüm," dedi omzunun üzerinden beşiğe bakarak, hangisiyle ilgileneyeceği konusunda kararsız hissederek.

Zsadist onun yüzünü sargılı avuçlarının arasına aldı ve kendisine çevirdi. "Git gençlerle ilgilen. Ben iyi olacağım."

Gözlerinde ya da ses tonunda kesinlikle bir kınama yoktu. Ama zaten hiçbir zaman da olmamıştı. Nalla'ya karşı hiçbir zaman kırgın olmamıştı; olsa olsa fazlasıyla fedakâr davranmıştı.

"Ben sadece-"

"Acele etme."

Yataktan kalktı ve beşiğe gitti. Nalla küçük ellerini uzattı ve biraz sakinleşti - özellikle de kucağa alındığında.

Doğru. Islak bez ve aç. "Uzun sürmez."

"Endişelenme." Z siyah saten çarşaflara yaslandı, yaralı yüzü artık açlık çizgileriyle kaplı değildi, vücudu kıpırdamıyordu.

Bunun orgazmın onu rahatlatmasından kaynaklandığını umuyordu. Her an dönebileceğini düşünmediği için korkuyordu.

Yakında.

Bella çocuk odasına girdi, hızlı bir bez değişimi yaptı, sonra sallanan koltuğa gitti ve Nalla'ya ihtiyacı olanı verdi. Yavrusunu kucağına alıp sallarken, bebek sahibi olmanın her şeyi değiştirdiğinin ne kadar doğru olduğunu fark etti.

Zaman kavramı da dahil.

On beş dakikalık hızlı bir beslenme olarak düşündüğü şey, iki saatlik bir yaygara, kusma, yaygara, besleme, kusma, geğirme, ağlama, bez değiştirme, yaygara, besleme maratonuna dönüştü.

Nalla nihayet sakinleştiğinde, Bella tanıdık bir yorgunluk ve memnuniyet içinde başını salıncağa yasladı.

Anne işi inanılmaz, dönüştürücü ve biraz da bağımlılık yapıcıydı - ve şimdi dişilerin yavrularına nasıl aşırı odaklandıklarını anlayabiliyordu. Onlara bakarak ve onlar için doğru olanı yaparak besleniyordunuz. Anne olarak da çok güçlüydünüz. Nalla söz konusu olduğunda onun söylediği her şey geçerliydi.

Yine de Z'nin shellan'ı olmayı özlemişti. Onun üzerinde hareket ederken uyanmayı özlemişti, sıcak ve aç. Dişlerinin boğazının derinliklerine inmesini özlemişti. Seviştikten sonra o yaralı yüzünün kızarmış, yumuşak, hürmet ve sevgi dolu halini özlemişti.

Diğer herkese, hatta kardeşlerine karşı bile bu kadar sert olması, ona karşı olan tatlılığını daha da özel kılıyordu. Her zaman öyleydi.

Tanrım, onun rüyası. Bunun aralarındaki her şeyi değiştirdiğini söylemek istemiyordu ama şimdi onu terk etmeyeceği kadar değiştirmişti. Bundan sonra ne olacağından emin değildi. Z'nin ona sağlayabileceğinden daha fazla yardıma ihtiyacı vardı. Sadece eşinin sevgi dolu desteğine değil, profesyonel müdahaleye de ihtiyacı vardı.

Belki Mary'nin devreye girmesinin bir yolu vardı. Mary'nin danışmanlık geçmişı vardı ve ona okuma yazma öğreten kişı de oydu. Bir yabancıyla konuşması mümkün değildi ama Mary . . .

Ah, kahretsin, Rhage'in shellan'ıyla geçmişinin iç yüzünü konuşmasının imkânı yoktu. Yaşadıkları çok korkunçtu ve acısı çok derindi. Ayrıca kimsenin önünde duygusallaşmaktan nefret ederdi.

Bella kalktı ve Nalla'yı çocuk odasındaki küçük beşiğe yatırdı - Zsadist'in hâlâ yatakta, çıplak ve havasında olma ihtimaline karşı.

O değildi. Banyodaydı ve çıkardığı uğultuya ve püskürttüğü suya bakılırsa duşta saçlarını düzeltiyordu. Yatağın başucundaki masanın üzerinde bir makas ve elindeki bandajlar duruyordu ve kadının tek düşünebildiği bunu onun için yapmış olmayı dilediğiydi. Hiç şüphesiz onu beklemiş, beklemiş, beklemiş ve sonra vazgeçmişti, sadece seks konusunda değil, yardım konusunda da. Parmaklarının sadece üst yarısı görünecek şekilde makası çalıştırmak için çok uğraşmış olmalıydı... ama saatin kaç olduğunu düşünürsek, ya gazlı bezi kendisi çıkarmış ya da savaşmaya gitmeden önce duş almamıştı.

Bella yatağa oturdu ve bacak bacak üstüne attığında bacakları kapalı kalsın diye bornozunun yırtmacını düzenlerken buldu kendini. Bunun tanıdık bir ritüel olduğunu fark etti, onu banyonun dışında bekliyordu. Z duşunu bitirip havluyla çıktığında, o dolabında giyinirken hiçbir şey konuşmuyorlardı. Sonra adam ilk yemek için aşağı indiğinde, kadın da aynı mahremiyet içinde yıkıyor ve giyiniyordu.

Tanrım, kendini küçük hissediyordu. Yaşadıkları sorunlar, kızlarının talepleri ve kibar bir oda arkadaşı değil, bir cehennemlik için bir sevgili istediği gerçeğiyle karşılaştırıldığında küçüktü.

Kapının çalınması onu yerinden sıçrattı. "Alo?"

"Ben Doktor Jane."

"İçeri gel."

Doktor kapıdan kafasını uzattı. "Hey, kendisi buralarda mı? Bandajlarını çıkarabileceğimi düşündüm - Tamam, belli ki siz ikiniz o kısmı halletmişsiniz."

Doktor yanlış sonuca varırken Bella çenesini kapalı tuttu. "Birazdan banyodan çıkar. Alçısı çıkabilir mi?"

"Sanırım öyle. Hazır olduğunda benimle PT süitinde buluşmasını söyler misin? Tıbbi tesisin genişletilmesi üzerinde çalışıyorum, bu yüzden alet kemerimle etrafta dolanıyor olacağım."

"Yapacağım."

Sadece tıraş makinesinin vızıltısı ve arka planda akan duşun olduğu uzun bir an vardı.

Doktor Jane kaşlarını çattı. "İyi misin Bella?"

Gülümsemeye zorlayarak iki elini birden havaya kaldırdı. "Tamamen sağlıklıyım. Başka bir muayeneye ihtiyacım yok. Asla."

"Buna inanıyorum." Jane gülümsedi, sonra banyonun kapısına baktı. "Dinle ... belki de gidip sırtını yıkamalısın, ne demek istediğimi anlıyorsan."

"Bekleyeceğim."

Bir sessizlik daha. "Tamamen müdahaleci bir öneride bulunabilir miyim?"

"Zaten sahip olduğunuzdan daha müdahaleci olabileceğinizi hayal etmek zor," dedi Bella göz kırparak.

"Ben
ciddiyim."

"Pekala."

"Nalla'nın ana beşiğini çocuk odasında tutun ve orada uyurken kapıyı çoğunlukla kapalı bırakın. Onu duyabilmek için bir bebek telsizi alın." Doktor Jane gözlerini etrafta gezdirdi. "Burası kocanızla paylaştığınız oda.

Anneden daha fazla bir Şeye ihtiyaçı var ve her gün biraz daha yalnız kalmaya ihtiyaçı var. Nalla iyi olacak ve kendi başına uyumaya aŐıŐması önemli."

Bella beŐiŐe baktı. Onu dışarı çıkarma fikri tuhaf ve mantıksız bir Şekilde korkutucuydu. Sanki kızlarını kurtların önüne atıyormuŐ gibi. Ancak bir oda arkadaŐından daha fazlasını istiyorsa, metrekare ile ilgisi olmayan bir alana ihtiyaçları vardı.

"Bu iyi bir fikir olabilir."

"Bebek sahibi olan pek çok insanla çalıŐtım. Doktorlar üremeyi sever. Ne diyebilirim ki? İlk  ocuk doŐduktan sonra her zaman bir aŐıŐma dönemi olur. Bu evlilikte bir sorun olduŐu anlamına gelmez, sadece yeni sınırların belirlenmesi gerektiŐi anlamına gelir."

"Teşekkür ederim. . . gerçekten, minnettarım."

Doktor Jane başını salladı. "Bana ihtiya ın olursa her zaman buradayım."

Kapı kapandığında Bella beŐiŐin yanına gitti ve korkuluklarından sarkan çok renkli saten kurdeleleri d zelitti. Serin Şeritler parmaklarının arasından kayarken, yemin törenini ve paylaŐılan tüm sevgiyi düşündü. Nalla bu evde her zaman sevinecek, bakılacak ve korunacaktı.

Frenleri bırakıp bebeŐin yataŐını  ocuk odasına doŐru yuvarlamaya başladığında bir an paniŐe kapıldı ama bunu atlatacaktı. Atlatmak zorundaydı. Ve hemen bir bebek telsizi satın alacaktı.

BeŐiŐi, Nalla'nın içinde hiç uyumadıŐı, orada duran beŐiŐin yanına park etti. Şu anda bile yavrunun alnı kırıŐmıŐ, kollarını ve bacaklarını oynatıyordu, bu da yakında uyanacaŐının kesin bir iŐaretiydi.

"ŐŐŐt, mahmen seni yakaladı." Bella yavruyu kaldırdı ve tercih ettiŐi yere yatırdı. Yavru burnunu çekti ve kendine doŐru sokulurken olumlu bir Şekilde mırıldandı.

küçük elini çıtaların arasından geçirip Wrath ve Beth'in kırmızı-siyah yayına tutundu.

Bu umut vericiydi. Derin nefes almak ve dolu bir karın, güzel ve uzun bir uyku demekti.

En azından Nalla kendini kapı dışarı edilmiş gibi hissetmiyordu.

Bella yatak odasına geri döndü. Banyo sessizdi ve başını kapı aralığından içeri soktuğunda, duşun havada bıraktığı ince nemi gördü ve sedir şampuanının kalıcı kokusunu yakaladı.

O gitmişti.

"Beşiğin yerini mi değiştirdin?"

Arkasını döndü. Z dolabının çift kapısının önünde duruyordu, çizme kesim derisi üzerindeydi ve siyah gömleği elinden sarkıyordu. Kardeşlik işaretleri ve göğüs uçlarındaki halkalarla süslü göğsü, omuzlarına vuran ışıktaki parlıyordu.

Bella, Nalla'nın her zaman uyuduğu yere doğru baktı. "Şey, burası ... bilirsin, bizim alanımız. Diğer odada gayet iyi."

"Bunun senin için sorun olmayacağından emin misin?"

Eğer bu onun shellan'ı olarak onunla birlikte olabileceği anlamına geliyorsa? "Nalla iyi olacak. Bana ihtiyacı olursa hemen yan tarafta ve günün büyük bir kısmında uyumaya başladı, bu yüzden ... evet, bu konuda kendimi iyi hissediyorum."

"Emin misin?"

Bella başını kaldırıp ona baktı. "Evet. Kesinlikle eminim-"

Z tişörtünü fırlattı, tam ona doğru maddeleştirdi ve onu yatağa yatırarak neredeyse yakaladı. Ağzı onunkine gömülürken ve sert, ağır ağırlığı onu yatağa doğru iterken bağlayıcı kokusu çığırına döndü. Adamın elleri geceliğini sert bir şekilde yırtıyordu.

iki tarafı birbirinden ayırdı. Kadının göğüsleri ortaya çıkınca, adam derin ve alçak sesle homurdandı.

"Oh, evet ..." diye inledi, onun gibi çılgına dönmüştü.

Ellerini kalçalarının arasına soktu ve bir tırnağını kırarak adamın fermuarını açtı.

Z, ereksiyonu kadının eline doğru fırladığında bir hayvan sesi daha çıkardı. Geriye doğru çekilerek derisini bacaklarından aşağı indirmeye ve alçıdan çıkarmaya çalışırken neredeyse parçalıyordu. Çırpındıktan sonra "Siktir et" diyerek dizlerinin etrafında bıraktı.

Tekrar üzerine atladı, geceliğini parçalamayı bitirdi ve kalçalarını ikiye ayırdı. Ancak o anda durakladı, yüzündeki tutkuyu bastırmakla tehdit eden endişeli bir ifade belirdi. Ağızını açtı, açıkça ona iyi olup olmadığını sormak üzereydi-

"Kapa çenenini ve içime gir," diye bağırdı ve adamın ensesinden tutup dudaklarına doğru çekti.

Kükredi ve kadının çekirdeğine yumruk attı, penetrasyon vücudunda patlayan bir bombaydı, içinden kıvılcımlar fırladı, kanını tutuşturdu. Adam kalçalarını sertçe sıkarken kadın da adamın kıkırını sıkıca kavradı, ta ki adam onun olduğu yeri takip edip devasa, tam bir gövde kasılmasıyla boşalana kadar.

Geçtiği anda başını geriye attı, dişlerini gösterdi ve büyük bir kedi gibi tısladı. Yastığa sırtını yaslayarak yüzünü yana çevirdi ve boğazını ona verdi, böylece o-

Zsadist sert ve derin vuruşlar yaparken, kadın tekrar orgazm oldu ve Zsadist damarını çekerken seks de devam etti. Hatırladığından bile daha iyiydi, kasları ve kemikleri üzerinde çalkalanıyor, teni çok pürüzsüz, bağlayıcı kokusu onu o özel karanlık baharatla örtüyordu.

Beslenmesi bittiğinde ve orgazm olduğunda ... . Tanrı bilir kaç kez boşalmıştı... vücudu hareketsiz kaldı ve ısırik yarasını kapatmak için kadının boğazını yaladı. Kalıcı,

Dilinin tatlı darbeleri onu tekrar arzulamasına neden oldu ve sanki aklını okumuş gibi, sırt üstü döndü ve onu yanına alarak birleşmelerini sağladı.

"Yap beni," dedi, vahşi sarı gözleri kızın dolgun göğüslerine kilitlenmişti.

Kendisini onun bakışlarının sabitlendiği yerde tuttu ve onu güzel ve yavaşça sürerken kendi meme uçlarını sıkıştırdı. Onun inlemeleri ve ellerinin dizlerinde sıkışması, kendisini onun söyleyebileceği herhangi bir kelimedenden daha güzel hissettirdi.

"Tanrım . . . Seni çok özledim," dedi.

"Ben de." Ellerini adamın omuzlarına bırakarak ona doğru eğildi ve kalçalarını daha rahat salladı.

"Kahretsin, Bella- damarımı al-"

Davetiyeyi vermeyi bitirmeden önce kabul edildi ve kadın onun olduğundan daha nazik değildi. Tadı muhteşemdi ve eskisinden çok daha yoğundu. Doğumdan bu yana, beslendiğinde nazik davranmıştı. Ama bu hamdı, güç ve seksin şampanya kokteyliydi, sadece beslenme değil.

"Seni seviyorum," diye iç geçirdi kadın ondan ayrılırken. Dört kez daha seviştiler.

Bir kez daha yatağa.

İki kez banyonun yarısında yerde. Bir kez de duşta.

Daha sonra kalın beyaz havlulara sarındılar ve tekrar yatağa girdiler.

Zsadist onu yanına yatırdı ve alnından öptü. "Senden hâlâ hoşlanıp hoşlanmadığım meselesi çözüldü mü?"

Güldü, elini adamın göğüs kaslarının üzerinde gezdirdi ve karın kaslarına doğru indirdi. Adamın kaslarını hissedebildiğine yemin etti.

Avuçlarının altında kasları güçleniyor, vücudu beslenmesinden aldığı güçle besleniyordu. Onu güçlü kıldığı gerçeği gururunu okşuyordu... ama bundan da öte, kendini ona bağlı hissetmesini sağlıyordu.

Kâtip Bakire, kendisinden beslenmesi gereken bir ırk yarattığında akıllıca davranmıştı.

"Eee? Öyle mi?" Z onun üzerine yuvarlandı, yaralı yüzü ben-adamım gülümsemesine dönüştü. "Yoksa bunu tekrar kanıtlamam mı gerekiyor?"

Ellerini adamın ağır kollarında gezdirdi. "Hayır, sanırım biz Z'yiz!"

"Ne?" diye söylendi adam tekrar bacaklarının arasına girerken. "Özür dilerim. Elimde değil. Hâlâ açım." Ağzını bir nefes kadar nazikçe onunkine dayadı. "Mmmm ..."

Dudakları kızın boynuna indi ve sanki teşekkür ediyormuş gibi ısırık izine küçük bir dokunuş yaptı.

"Mmm ... benim," diye homurdandı.

Çok yavaş, çok yumuşak... Ağzı daha da aşağıya, kadının göğsüne indi. Meme ucunda durakladı.

"Hassaslar mı?" diye sordu, burnunun ucunu tepesine sürttü ve sonra onu yaladı.

"Evet ..." Adam dilinin olduğu yere bir hava akımı üflerken kadın ürperdi.

"Öyle görünüyorlar. Kıpırmızı, kabarık ve güzeller." Göğüslerine çok dikkat ediyor, elleriyle okşuyor ve hafifçe öpüyordu.

Adam kadının karnına doğru ilerlediğinde kadın yeniden ateşlenip huzursuzlanmaya başladı ve adam ona gülümsedi. "Öpücüklerimi özledin mi, sevgili dostum? Sana kalçalarının arasından vermeyi sevdiklerimi?"

Beklenti içini ürpertirken "Evet," diye boğuk bir ses çıkardı. Yüzündeki erotik sırıtış ve şeytani ifade göz önüne alındığında

Sarı bakışlarıyla, bir kez daha planları olan ve programı açık bir erkekti.

Dizlerinin üzerinde yükseldi. "Bacaklarını benim için aç. Seni seyretmek hoşuma gidiyor, evet." Isıtıyormuş gibi ağzını ovuşturdu. "İşte ben de bundan bahsediyorum."

Adam eğilip bir kedi gibi bir kase süte uzanırken adamın omuzları sertçe büküldü; kadın da bir ehros gibi kendini ona ve onun sıcak, ıslak ağzına bıraktı.

"Yavaşça gitmek istiyorum," diye mırıldandı adam, kız onun adını inletirken. "İkramımı çok çabuk bitirmek istemiyorum."

Bunun bir sorun olmayacağını düşündü. Onun için kadın dibi olmayan bir havuzdu.

Dili sıcak bir penetrasyonla içine kaydı, sonra tatlı, sürükleyici vuruşlarına geri döndü. Vücudunun aşağısına baktığında, onun parlayan sitrin gözleriyle kendisine baktığını gördü ... ve sanki bakışlarının kendisiyle buluşmasını bekliyormuş gibi, seksinin üst kısmını ileri geri salladı.

Adamın pembe teninin kendininkini işleyişini izlemek onu tekrar uçuşuruma sürükledi.

"Zsadist ..." diye inledi, adamın başını avuçladı ve kalçalarını yukarı itti.

Birbirinizin arasında olmaktan daha lezzetli bir şey yoktu. Shellan'ın bacakları.

Sadece tadı değildi; sesleri, kokuları, başını yana eğmiş ve nefes alabilmek için pembe dudaklarını açmış bir şekilde size bakmasıydı. Onu ağzınıza karşı dişi yapan her şeyin yumuşak, iyi dolan merkeziydi ve bu kadar yaklaşmanıza izin verdiği için duyduğu güvendi. Özel, şehvetli ve özel olan her şeydi. . . .

Ve sonsuza dek yapabileceğiniz türden bir şey.

Shellan'ı en inanılmaz iniltiyi çıkarıp orgazm olmaya başladığında, Zsadist vücudunda yukarı doğru hareket etti ve şaftı boyunca kasılmaları hissedebilmek için kendini içine soktu.

İçine boşalırken ağzını kızın kulağına dayadı. "Sen benim için her şeydir."

Daha sonra birlikte dinlendiklerinde, onun dolgun göğüslerinden karnına doğru baktı ve vücudunun kendisinininkine kıyasla ne kadar muhteşem olduğunu düşündü. Onun kıvrımları ve kadınsı gücü yepyeni bir insan yaratmış, bir araya gelip hayat kurmalarının simyası için koruyucu bir yer sağlamıştı.

İkisi.

"Nalla ..." diye fısıldadı. "Nalla ..." Onun gerildiğini hissetti. "Neyi?"

"Nalla gözlerimi aldı. Değil mi?"

Shellan'ın sesi onu ürkütmek istemiyormuş gibi yumuşak ve dikkatli bir hal aldı. "Evet, öyle."

Z elini Bella'nın karnına koydu ve hamileyken pek çok kez yaptığı gibi gergin cildin üzerinde daireler çizdi. Şimdi kendinden utanıyordu... karnına bir kez bile dokunmadığı için utanıyordu. Doğum konusunda o kadar endişeliydi ki, karnın yuvarlaklığı ikisinin de hayatına bir tehdit gibi gelmişti, sevinilecek bir şey değil.

"Özür dilerim," dedi aniden.

"Ne için?"

"Tüm bunları tek başına yapmak zorunda kaldın, değil mi? Sadece bu son üç ay değil, daha önce de. Hamileyken."

"Sen her zaman benim yanımdaydın-"

"Ama Nalla için değil ve o senin bir parçandı. Senin bir parçan."

Bella başını yukarı kaldırdı. "O da senin bir parçan."

Genç kızın geniş, parlak sarı gözlerini düşündü. "Bazen onun da biraz bana benzediğini düşünüyorum."

"Sana neredeyse tıpatıp benziyor. Senin çenene ve kaşlarına sahip. Ve saçları ..." Bella'nın sesi heyecanlanmaya başladı, sanki bir süredir onunla genç kızın makyajının tüm ayrıntılarını konuşmak istiyormuş gibiydi. "Saçları tıpkı seninki ve Phury'ninki gibi olacak. Ellerini gördünüz mü? İşaret parmakları yüzük parmaklarından daha uzun, tıpkı seninkiler gibi."

"Gerçekten mi?" Adamım, nasıl bir babaydı ki bütün bunları bilmiyordu.

Bu kolaydı. Hiç de baba gibi davranmamıştı.

Bella elini uzattı. "Hadi duş alalım, sonra benimle gel. Seni kızınla tanıştırayım."

Z derin bir nefes aldı. Sonra başını salladı. "Bu hoşuma gider," dedi.

SEKİZ

Zsadist çocuk odasının kapısından içeri girerken gömleğinin derisinin içine düzgün bir şekilde girdiğinden emin olmak için iki kez kontrol etti. Odanın kokusuna bayılıyordu. Zihninde buna limon kokulu masumiyet diyordu. Bir çiçek gibi tatlı ama iğrenç değil. Temizdi.

Bella onun elini sıktı ve beşiğe doğru götürdü. Kendisinden daha büyük saten fiyonklarla çevrili olan Nalla yan yatmış, kollarını ve bacaklarını sıkıca kavuşturmuş, gözlerini sanki uyumak için gerçekten ama gerçekten büyük bir gayretle çalışıyormuş gibi sımsıkı yummuştu.

Z beşiğin kenarından bakar bakmaz kıpırdandı. Küçük bir ses çıkardı. Uykusunda elini annesine değil, ona doğru uzattı.

"Ne istiyor?" diye sordu aptal gibi.

"Ona dokunmanı istiyor." Adam kıpırdamayınca Bella mırıldandı, "Bunu uykusunda yapıyor... etrafta kimin olduğunu biliyor gibi görünüyor ve biraz okşanmak hoşuna gidiyor."

Shellan'ın hakkını yemeyelim, onu hiçbir şey yapmaya zorlamadı.

Ama Nalla mutlu değildi. Küçük eli ve kolu onun için gerilmişti.

Z avucunu gömleğinin ön tarafına sildi, sonra da kalçasında birkaç kez aşağı yukarı ovuşturdu. Öne doğru uzandığında parmakları titredi.

Nalla bağlantıyı kurdu. Kızı başparmağını tuttu ve öyle bir güçle tuttu ki, göğsünden saf, su katılmamış bir gurur mızrağının fırladığını hissetti.

"Güçlü bir kız," dedi, onaylaması kelimelerden olumlu bir şekilde damlıyordu.

Bella onun yanında küçük bir ses çıkardı.

"Nalla?" diye fısıldadı eğilirken. Kızı küçük dudaklarını büzdü ve daha da sıkı tutundu.

"O tutuşuna inanamıyorum." İşaret parmağını kızının bileğine hafifçe dokundurdu. "Yumuşak... Aman Tanrım, o kadar yumuşak ki-"

Nalla'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Kendisinininkiyle aynı altın renginde bir bakışa bakarken kalbi durdu. "Merhaba."
."

Nalla gözlerini kırptırdı ve parmağını sallayarak onu dönüştürdü: Sadece elini değil, kalbini de hareket ettirince her şey durdu.

"Mahmen'in gibisin," diye fısıldadı. "Benim için dünyayı yok ediyorsun. "

Nalla elini sallamaya devam etti ve bir kahkaha attı.

"Tutuşuna inanamıyorum. . ." Bella'ya baktı. "O çok-"

Bella'nın yüzünden yaşlar süzülüyordu ve kolları sanki parçalanmamaya çalışıyormuş gibi göğsünün etrafında kilitlenmişti.

Kalbi yine kıpırdadı ama farklı bir nedenden dolayı.

"Gel buraya, nalla," dedi ve Shellan'ına uzanarak boştaki eliyle onu kendine doğru çekti. "Buraya erkeğinin yanına gel."

Bella yüzünü onun göğsüne gömdü ve avuç içi onunkini buldu.

Z orada dururken, hem kızını hem de eşini tutarken, kendini sekiz bin fit uzunluğunda, Carrera'sından daha hızlı ve bir ordudan daha güçlü hissediyordu.

Göğsü yenilenmiş bir amaçla kabardı. Bu ikisi de onun çocuklarıydı. Yalnızca onun ve onlara göz kulak olmalıydı. Biri kalbiydi, diğeri ise kendinden bir parçaydı ve sahip olduğunu bilmediği boşlukları doldurarak onu tamamlıyorlardı.

Nalla başını kaldırıp anne babasına baktı ve düğmeli ağzından çok sevimli bir ses çıktı: "Ne kadar güzel değil mi, her şey yoluna girdi.

Ama sonra kızı diğer eliyle uzandı ... ve bileğindeki köle bandına dokundu.

Z kaskatı kesildi. Elinde değildi.

"Onların ne olduğunu bilmiyor," dedi Bella yumuşak bir sesle.

Sert bir nefes aldı. "Öğrenecek. Bir gün onların ne olduğunu tam olarak öğrenecek."

Z, Doktor Jane'i görmeye gitmeden önce hanımlarıyla daha fazla vakit geçirdi. Bella için biraz yemek sipariş etti ve yemek hazırlanırken ilk kez kızının beslenmesini izledi. Nalla hemen sonra kendinden geçti, ki bu mükemmel bir zamanlamaydı, çünkü Fritz yemekle birlikte gelmişti. Z, Shellan'ını kendi elleriyle besledi ve onun için tavuk göğsünün en iyi kısımlarını, ev yapımı ekmekleri ve brokoli mızraklarını seçmekten özel bir zevk aldı.

Tabak temizlendiğinde ve şarap kadehi boşaldığında, Bella'nın göz kapakları aşağı doğru inerken ağzını damask peçeteye sildi. Onu içeri soktu, öptü, tepsiyi ve sağ tekmesini aldı ve dışarı çıktı.

Kapıyı sessizce kapatıp tokmağın klik sesini duyduğunda, içini bir memnuniyet parıltısı kapladı. Dişileri besleniyor, uyuyor ve güvendeydi. İşini iyi yapmıştı.

İş mi? Hayattaki misyonunu dene.

Çocuk odasının kapısına doğru baktı ve bir erkek olarak çocuklarınızla bağ kurup kurmadığınızı merak etti. Hep bunun sadece shellan ile olduğunu duymuştu . . ama Nalla'ya karşı ciddi koruyucu içgüdüleri oluşmaya başlamıştı. Ve onu henüz kucağına bile almamıştı. Ona alışması için iki hafta mı vermeliydi? Onu tehdit eden bir şey olursa H-bombasına dönüşebilirdi.

Baba olmak böyle bir şey miydi? Bilmiyordu. Kardeşlerinden hiçbirisi genç değildi ve sorabileceği başka kimse de yoktu.

Merdivenlere yöneldi, heykeller koridorunda topallayarak ilerledi, çizme, alçı, çizme, alçı, çizme, alçı. . . . ve ilerlerken bileklerine baktı.

Alt katta bulaşıkları mutfağa götürdü ve Fritz'e teşekkür ettikten sonra eğitim merkezine giden tünele girdi. Eğer Doktor Jane onu beklemekten vazgeçerse, alçıyı kendisi kesecekti.

Ofisteki dolaptan dışarı adımını atarken, bir masa testeresinin yüksek sesini duydu ve çığlığı takip ederek spor salonuna gitti. Yolda Jane'in yeni kliniğinin nasıl ilerlediğini görmek için sabırsızlanıyordu. Tesisin seyirci salonlarından birinde inşa edilmekte olan üç tedavi bölümü, cerrahi süit ya da hasta bölümü olarak işlev görecek şekilde tasarlanmıştı ve ekipman son teknoloji ürünü olacaktı. Doktor Jane, CAT taraması, dijital röntgen görüntüleme ve ultrason teknolojisinin yanı sıra elektronik tıbbi kayıt sistemi ve bir dizi yüksek teknoloji cerrahi alete yatırım yapıyordu. Tam teşekküllü bir acil servise yakışır bir malzeme odasıyla amaç, Kardeşlik'in Havers'ın kliniğini kullanmasını engellemekti.

Bu da herkes için daha güvenliydi. Kardeşlik'in yerleşkesi V sayesinde mhis tarafından kuşatılmıştı ama Havers'ın çalıştığı yer için aynı şey söylenemezdi - kliniğin yaz boyunca yağmalandığı zaman kanıtlandığı gibi. Kardeşlerin her an takip edilebileceği düşünülüyordu, onlarla ilgili pek çok şeyi şirket içinde tutmak akıllıcaydı.

Z spor salonunun metal kapılarından birini kırarak açtı ve durakladı. Evet, vay canına. Belli ki Doktor Jane'in içinde ciddi bir Extreme Home Makeover varmış.

Dün gece Z içeri girdiğinde her şey her zaman olduğu gibiydi. Şimdi, yirmi dört saatten kısa bir süre sonra, yolun karşısındaki kül bloklı duvarda altı metreye on iki metrelik bir delik açılmıştı. Açılan delik, dönüştürülecek olan seyirci salonunu ortaya çıkarıyordu ve uçurumun hemen önünde V'nin arkadaşı, elleri katı, geri kalanı hayalet gibi saydam bir şekilde, bir dörtte ikiyi alıp bir masa testeresine yerleştiriyordu.

Z'yi gördüğünde tahtayla işini bitirdi ve makineyi kapattı. "Hey!" diye seslendi gürültü azalırken. "Alçıyı çıkarmaya hazır mısın?"

"Evet. Belli ki testereyi iyi kullanıyorsun."

"Buna inansan iyi edersin." Sırıttı ve deliğe doğru bir işaret yaptı. "Demek iç dekorasyonumu beğendin?"

"Sen aptal değilsin."

"Duvarcı çekiçleri harikadır, ne diyebilirim ki?"

"Bir sonraki kurul için hazırım," diye bağırdı V amfiden.

"Hazır."

V, üzerinde bir çekiç ve birkaç keski bulunan bir alet kemeri takarak dışarı çıktı. Kadının yanına giderken, "Hey, Z, bacağın nasıl?" diye sordu.

"Doktor Jane bu yükü kaldırdığında daha iyi olacak." Z yolun karşısında başını salladı. "Dostum, kasabaya gidiyorsunuz."

"Evet, bu gece çerçeveleme işini halledebiliriz."

Doktor Jane erkeğine tahtayı uzattı ve ona hızlı bir öpücük verdi, temas kuruldukça yüzü sertleşiyordu. "Hemen döneceğim. Sadece alçısını çıkaracağım."

"Acele etmeyin." V, Zsadist'e başını salladı. "Sıkı görünüyorsun. Buna sevindim."

"Senin kadın mucize yaratıyor."

"Öyle."

"Tamam, bu kadar ego okşama yeter çocuklar." Gülümsedi ve eşini tekrar öptü. "Hadi, Z. Yapalım şu işi."

Arkasını döndüğünde V'nin gözleri onun vücudunu takip etti. Bu da hiç şüphesiz Zsadist'in yakalarından düşer düşmez üzerinde çalışılacak tek şeyin yeni klinik olmayacağı anlamına geliyordu.

Doktor Jane ve Z fizik tedavi odasına vardıklarında, Z sedyenin üzerine çıktı. "Belki o masa testeresini üzerimde kullanmak istersin diye düşündüm."

"Hayır. Zaten soyunuzda bir bacağı eksik bir kişi var. İki tane fazla olur." Gülümsemesi nazikti. "Ağrın var mı?"

"Hayır."

Portatif bir X-ray cihazının üzerinden geçti. "Bacağını yukarı kaldır

-Mükemmel. Teşekkürler."

Kadın elinde kurşun bir örtüyle geri döndüğünde, adam örtüyü kadından aldı ve kendi üzerine örttü.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" dedi.

"Evet. Ama önce şunu halledeyim." Makinenin gözünü ayarladı ve bir fotoğraf çekti, kısa, uğultulu bir patlama odaya kadar yükseldi. Karşıdaki bilgisayar ekranını kontrol ettikten sonra, "Yan tarafınıza lütfen" dedi.

Yuvarlandı ve kadın bacağını hareket ettirdi. Bir kez daha hızlıca mırıldandıktan ve monitörü kontrol ettikten sonra, "Tamam, oturabilirsin. Bacağın harika görünüyor, bu yüzden yaptığım bu olağanüstü alçı işinden kurtulacağım."

Ona bir battaniye verdi ve adam derisini çıkarırken arkasını döndü. Sonra paslanmaz çelik bir testere getirdi ve dikkatlice alçı üzerinde çalışmaya başladı.

"Sorunuz nedir?" diye sordu çalışırken çıkardığı uğultunun zerine.

Z sol bileğindeki köle bandını ovuşturdu, sonra kolunu ona doğru uzattı. "Gerçekten bunları ıkarabileceğimi düşünüyor musun?"

Jane testere hâlâ çalışırken durakladı, şüphesiz sadece tıbbi açıdan değil kişisel açıdan da düşüncelerini topluyordu. Bir ses çıkardı, küçük bir huh, ve hızla alçıyı çıkarmayı bitirdi.

"Bacağını temizlemek ister misin?" diye sordu ve nemli bir bez getirdi.

"Evet. Teşekkürler."

Adam işi çabucak hallettikten sonra, kadın ona kurulanması için bir şey verdi.

"Deriye daha yakından bakmamın bir sakıncası var mı?" dedi, başıyla bileğini işaret ederek. Adam başını sallayınca, kadın koluna doğru eğildi.

"İnsanlarda dövmelelerin lazerle silinmesi oldukça yaygındır. Burada o teknolojiye sahip değilim ama sizin yardımınızla bunu nasıl deneyebileceğimize dair bir fikrim var. Ve bunu sizin için kim yapabilir."

Siyah şeride baktı ve kızının o yoğun siyah mürekkebin üzerindeki küçük elini düşündü.

"Sanırım ... evet, sanırım denemek istiyorum."

Bella uyanıp iftleştığı yatağında gerindiğinde, sanki bir aydır tatildeymiş gibi hissediyordu. Vücudu yenilenmiş ve güçlüydü... aynı zamanda her yeri ağrıyordu. Ve daha önce aldığı duşa rağmen, Z'nin kokusu her yerindeydi ve bu mükemmel değil miydi?

Komodinin zerindeki saate bakılırsa, yaklaşık iki saattir baygındı, bu yüzden kalktı, bornozunu giydi ve dişlerini fırçaladı, Nalla'yı kontrol etmeyi düşündü ve

Belki de bir şeyler atıştırmak iyi bir şeydi. Z kapıdan içeri girdiğinde çocuk odasına doğru gidiyordu.

Ona gülümsemekten kendini alamadı. "Alçınız çıktı."

"Mmm-hmmm ... buraya gel, dişi." Ona doğru yürüdü kollarını ona doladı ve onu geriye doğru eğdi, böylece dik durmak için kollarına tutunmak zorunda kaldı. Onu uzun uzun ve yavaşça öptü, alt bedenini ve kocaman ereksiyonunu kalçalarının birleştiği yere sürttü.

"Seni özledim," diye mırıldandı onun boğazına doğru. "Beni sadece iki saatliğine aldın-"

Ağzına giren dili onu susturdu, tıpkı kıcına uzanan elleri gibi. Onu pencere kenarlarından birine taşıdı, pervazın üzerine oturttu, fermuarını açtı ve-

"Oh . . . Tanrım," diye inledi gülümseyerek.

Şimdi bu ... bu tanıdığı ve sevdiği erkekti. Her zaman ona aç. Her zaman yakın olmak istiyordu. Adam yavaşça içinde hareket etmeye başladığında, başlangıçta, sonunda kendini ona açtığı zamanı hatırladı. İster yemek sırasında, ister Kardeşlerle takıldıklarında ya da gün içinde uyurken olsun, ona ne kadar sokulmak istediğine şaşırmıştı. Sanki yüzyıllardır sıcak ve besleyici bir temas kurmamış olmanın acısını çıkarıyor gibiydi.

Bella kollarını onun boynuna doladı ve yanağını kulağına dayadı, kafatası süsünün bebek yumuşaklığındaki fırçası o hareket ettikçe yüzünü okşuyordu.

"Yardıma ihtiyacım olacak," dedi ileri atılıp geri kayarken.

"Ne olursa... sadece durma. "

"Bunu hayal bile edemezdim..." Söylediklerinin geri kalanı seksin kontrolü ele geçirmesiyle kayboldu. "Oh, Tanrım Bella!"

İşlerini bitirdikten sonra erkeği biraz geri çekildi, sitrin gözleri şampanya gibi parlıyordu. "Bu arada ... merhaba. İçeri girdiğimde bunu söylemeyi unuttum."

"Oh, sanırım beni gayet iyi karşıladın, çok teşekkür ederim." Onun ağzını öptü. "Şimdi ... yardım?"

"Hadi seni toparlayalım," dedi, sarı bakışlarındaki ışık ona temizliğin daha fazla dağınıklığa yol açabileceğini söylüyordu.

Ki kesinlikle öyle oldu.

İkisi de doyduktan ve o da üçüncü duşunu aldıktan sonra bornozuna sarındı ve saçlarını kurulamaya başladı. "Şimdi, hangi konuda yardımınıza ihtiyacın var?"

Z lavaboların yanındaki mermer tezgâha yaslandı, avucunu kafatası süsüne sürttü ve çok ciddileşti.

Bella yaptığı işi bıraktı. Adam sessiz kalınca geri çekildi ve ona biraz yer açmak için jakuzinin kenarına oturdu. Ellerini kucağında sıkıp bırakarak bekledi.

Nedense, orada oturup düşüncelerini toplarken, bu banyoda çok şey yaptıklarını fark etti. O partide kendisini ilk kez tahrik ettikten sonra onu burada kusarken bulmuştu. Ve sonra ...

Onu cücelerin elinden kurtardıktan sonra bu küvette yıkamıştı. Ve yolun karşısındaki duşta ilk kez ondan beslenmişti.

Hayatlarının o zor dönemini düşündü; kadın kaçırılmaktan yeni kurtulmuştu, adam ise ona duyduğu çekimle mücadele ediyordu. Sağ tarafa bakarken, onu fayansın üzerinde buz gibi bir spreyn altında, bileklerini ovalarken bulduğunu hatırladı, kendini kirli ve onu besleyemeyecek durumda görüyordu.

Çok cesaret göstermişti. Ona güvenecek kadar kendisine yapılanların üstesinden gelmek büyük cesaret gerektirmişti.

Bella'nın gözleri tekrar ona döndü ve onun bileklerine baktığını fark edince, "Onları aldırmaya çalışacaksın, değil mi?" dedi.

Ağzı yarım bir gülümsemeye dönüştü, yüzündeki yara izinin kuyruğunun kalkmasıyla yan tarafı bozulmuştu. "Beni çok iyi tanıyorsun."

"Bunu nasıl yapacaksın?" Adam anlatmayı bitirdiğinde, kadın başını salladı. "Mükemmel bir plan. Ben de seninle geleceğim."

Başını kaldırıp ona baktı. "Güzel. Teşekkür ederim. Bunu sensiz yapabileceğimi sanmıyorum."

Ayağa kalktı ve onun yanına gitti. "Bu konuda endişelenmene gerek yok."

DOKUZ

Dr. Thomas Wolcott Franklin III, St. Francis Hastanesi kompleksindeki en iyi ikinci ofise sahipti.

Kaliteli idari gayrimenkul söz konusu olduğunda, sıralama gelirlerinize göre belirleniyordu ve dermatoloji şefi olarak T.W. sadece bir diğer bölüm başkanının gerisindeydi.

Elbette, bölümünün bu kadar iyi kazanmasının nedeni, bazı akademisyenlerin iddia ettiği gibi, "kendini satmış" olmasıydı. Onun liderliğinde dermatoloji, sedef hastalığı, egzama ve akne gibi kronik cilt rahatsızlıklarının yanı sıra lezyonlar, kanserler ve yanıklarla da ilgilenmekle kalmıyor, sadece kozmetik prosedürler uygulayan bir alt bölüm oluşturuyordu.

Yüz gerdirme. Kaş kaldırma. Göğüs büyütme. Lipo. Botoks. Restylane. Yüzlerce başka iyileştirme. Sağlık hizmeti modeli, akademik bir ortamda sunulan özel uygulama hizmetiydi ve zengin müşteriler bu konsepti sevdi. Müşterilerin büyük bir kısmı Büyük Elma'dan geliyordu; ilk başta Manhattan'daki sıkı sıkıya bağlı plastik topluluğun dışında birinci sınıf tedavi görmenin anonimliği için, ancak daha sonra tersine statü için bu yolculuğa çıkıyorlardı. Caldwell'de "iş" yaptırmak yapılacak en şık şeydi ve bu trend sayesinde sadece cerrahi şefi Manny Manello'nun ofisi daha iyi bir manzaraya sahipti.

Manello'nun özel banyosunda sadece tezgahlarda ve duvarlarda değil, duşta da mermer vardı, ama gerçekten, kim sayıyordu ki?

T.W. manzarasını severdi. Ofisini sevdi. İşini sevdi.

Bu iyi bir şeydi, çünkü günleri yedide başlıyor ve yediye yakın bir saatte -saatine baktı- bitiyordu.

Bu gece, şimdiye kadar çoktan gitmiş olmalıydı. T.W.'nin her pazartesi ayakta raketbol maçı vardı.

Caldwell Country Club'da akşam saat yedide... bu yüzden neden şimdi bir hastayı görmeyi kabul ettiği konusunda biraz kafası karışmıştı. Bir şekilde evet demiş ve sekreterine sahada onun yerine bakacak birini bulmasını söylemişti ama tüm bunların nedenini ya da kim olduğunu bir türlü hatırlayamıyordu.

Beyaz ceketinin göğüs cebinden basılı programını çıkardı ve başını salladı. Saat yedinin hemen yanında B. Nalla adı ve lazer kozmetik kelimeleri vardı. Randevunun nasıl alındığını, kim olduğunu ya da yönlendirmeyi kimin yaptığını hatırlamıyordu ama onun izni olmadan hiçbir şey o saat çizelgesine giremezdi.

Yani önemli biri olmalı. Ya da önemli birinin hastası.

Belli ki çok çalışıyordu.

T.W. elektronik tıbbi kayıt sistemine giriş yaptı ve B. Nalla için tekrar bir arama yaptı. En yakın eşleşme Belinda Nalda'ydı. Yazım hatası mı? Olabilir. Ama asistanı saat altıda ayrılmıştı ve ailesiyle yemek yerken onu bir "bu da ne?" sorusuyla bölmek kabalık olurdu.

Ayağa kalktı, kravatını kontrol etti ve beyaz ceketinin düğmelerini ilikledi, ardından aşağıda B. Nalla ya da Nalda'nın gelmesini beklerken gözden geçirmek üzere bazı işler aldı.

Bölümün en üst katındaki ofislerden ve tedavi alanlarından çıkarken, burası ile özel klinik arasındaki farkı düşündü. Gece ve gündüz. Burada dekor hastane şıklığında yapılmamıştı: alçak tüylü koyu halı, krem duvarlar, çok sayıda düz krem kapı. Asılan tabloların paslanmaz çelik çerçeveleri vardı ve bitkiler çok azdı.

Alt katta mı? Çok zenginlerin beklediği türden bir lüks içinde sunulan konsiyerj hizmetleri ile üst düzey spa alanı: tedavi odalarında HD düz ekran TV'ler, DVD'ler, kanepeler vardı,

sandalyeler, içinde nadir meyve suları bulunan küçük Sub-Zero buzdolapları, restoranlardan sipariş edilebilen yiyecekler ve dizüstü bilgisayarlar için kablosuz internet. Klinik, hastaların bakım aldıktan sonra bir gece dinlenebilmeleri için New York'un beş yıldızlı büyük oteli Caldwell's Stillwell Hotel ile karşılıklı bir anlaşma bile yapmıştı.

Abartılı mı? Evet. Ve bir ek ücret var mıydı? Kesinlikle. Ancak gerçek şuydu ki, federal hükümetten gelen geri ödemeler azalmıştı, sigortacılar tıbben gerekli prosedürleri sağda solda reddediyordu ve T.W.'nin misyonunu yerine getirmek için fona ihtiyacı vardı.

Bunu yapmanın yolu zenginlere hizmet etmektir.

Sorun şu ki, T.W.'nin doktorları ve hemşireleri için iki kuralı vardı. Birincisi, şefkatli bir el ile gezegendeki en iyi bakımı sunmak. Ve ikincisi, asla bir hastayı geri çevirme. Asla. Özellikle de yanık hastalarını.

Bir yanığın tedavisi ne kadar pahalı ya da ne kadar uzun olursa olsun, asla hayır demezdi. Özellikle de çocuklara.

Ticari taleplere boyun eğen biri olarak görüldüyse? Olur. Sorun değil. İşin ücretsiz bakım tarafında yaptıklarını fazla büyütmedi ve diğer şehirlerdeki meslektaşları onu paragöz biri olarak göstermek isterlerse, bunu sineye çekerti.

Asansörlere vardığında, yaralı, serçe parmağı olmayan ve derisi benekli olan sol elini uzattı ve aşağı inmek için düğmeye bastı.

İnsanların ihtiyaç duydukları yardımı aldıklarından emin olmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Birisi bunu onun için yapmıştı ve bu onun hayatındaki tüm farkı yaratmıştı.

Birinci katta sağa döndü ve kozmetik kliniğinin maun panelli girişine gelene kadar koridor boyunca yürüdü. Dikkat çekmeyen bir yazıyla

cama buzlu bir şekilde kendi adı ve yedi meslektaşının adı yazılmıştı. İçeride ne tür bir hekimlik yapıldığına dair hiçbir bilgi yoktu.

Hastalar ona özel, sadece üyelere açık kulüp havasını sevdiklerini söylemişlerdi.

Geçiş kartını kullanarak içeri girdi. Kabul odası loştu ve bunun nedeni ana çalışma saatleri bittikten sonra aydınlatmanın kapatılmış olması değildi: Parlak ışıklar ameliyat öncesi ya da sonrası belli bir yaşa gelmiş insanlara yakışmıyordu ve ayrıca sakinleştirici, yatıştırıcı atmosfer yaratmaya çalıştıkları spa ortamının bir parçasıydı. Zemin yumuşak kumtaşı ile döşenmişti, duvarlar rahatlatıcı koyu kırmızıydı ve alanın ortasında krem, beyaz ve ten rengi taşlardan yapılmış bir çeşme parıldıyordu.

"Marcia?" diye seslendi, MAR-see ismini Avrupa tarzında telaffuz ederek.

"Alo, Dr. Franklin," diye yumuşak bir ses geldi ofisin bulunduğu arka taraftan.

Marcia köşeyi döndüğünde, T.W. sol elini cebine soktu. Her zamanki gibi, siyah saçları ve özel dikim siyah takımıyla Vogue'dan fırlamış gibi görünüyordu.

"Hastanız henüz gelmedi," dedi sakın bir gülümsemeyle. "Ama sizin için ikinci lazer bölmesini hazırladım."

Marcia kırk yaşlarında, mükemmel bir şekilde rötuşlanmış bir kadındı, plastikçilerden biriyle evliydi ve T.W.'nin bildiği kadarıyla Ava Gardner dışında gezegende kan kırmızısı ruj sürüp yine de şık görünebilen tek kadındı. Gardırobu Chanel markaydı ve personelin yaptığı olağanüstü işlerin yürüyen bir kanıtı olması için işe alınmış ve kendisine iyi bir ödeme yapılmıştı.

Aristokrat bir Fransız aksanına sahip olması da bonus oldu. Özellikle de sonradan görme zenginler için.

"Teşekkürler," dedi T.W.. "Umarım hasta yakında burada olur ve siz de gidebilirsiniz."

"Yani bir asistana ihtiyacınız yok, değil mi?"

Marcia'nın bir diğer harika yanı da buydu: Sadece dekoratif değildi; faydalıydı, her zaman yardımcı olmaktan mutluluk duyan tam eğitimli bir hemşireydi.

"Teklifiniz için teşekkür ederim ama hastayı geri gönderin, ben her şeyle ilgileneceğim."

"Kayıt bile mi?"

Gülümsedi. "Eminim eve, Phillippe'in yanına dönmek istiyorsundur." "Ah, evet. Bu bizim yıldönümümüz."

Ona göz kırptı. "Bu konuda bir şeyler duydum."

Yanakları biraz kızardı, bu da onun büyüleyici yanlarından biriydi. Klas olabilirdi ama aynı zamanda gerçektir de. "Kocam, onunla ön kapıda buluşmam gerektiğini söyledi. Karısı için bir sürprizi olduğunu söylüyor."

"Ne olduğunu biliyorum. Buna bayılacaksınız." Ama hangi kadın Harry Winston'dan bir çift flaşör istemez ki?

Marcia elini ağzına götürerek gülümsemesini ve ani telaşını gizledi. "O bana karşı çok iyi."

T.W. karısına en son ne zaman anlamsız ve süslü bir şey aldığını merak ederek anlık bir sızı hissetti. Geçen yıl ona bir Volvo almıştı.

Vay canına.

"Bunu hak ettin," dedi kabaca, nedense karısının yalnız başına yemek yediği gecelerin sayısını düşünerek. "O yüzden lütfen eve git ve kutla."

"Yapacağım, Doktor. Merci mille fois." Marcia eğilerek kabul masasına gitti; aslında antika bir masadan başka bir şey olmayan masanın yan çekmecesinde bir telefon ve bir dizüstü bilgisayar vardı.

maun panel. "Sistemden çıkış yapacağım ve hastanızı karşılamak için bekleyeceğim."

"İyi geceler."

T.W. arkasını dönüp onu parıltısıyla baş başa bırakırken, harap olmuş elini cebinden geri çıkardı. Bunu her zaman ondan saklamıştı, bu lanet şeyle geçirdiği ergenlik döneminden kalan bir şeydi. Bu çok saçmaydı. Mutlu bir evliliği vardı ve Marcia'ya ilgi bile duymuyordu, bu yüzden hiç önemli olmamalıydı. Yine de yara izleri içinizde yaralar bırakırdı ve doğru iyileşmeyen bir ciltte olduğu gibi, zaman zaman pürüzlü noktaları hissetmeye devam ederdiniz.

Klinikteki üç lazer, bacaklardaki örümcek damarları, portakal çiçeği lekesi doğum lekeleri ve kırmızı deri kusurlarının tedavisinin yanı sıra yüz için yeniden yüzeleştirme tedavileri ve radyasyon almış kanser hastalarının yönlendirici dövme izlerinin giderilmesi için kullanıldı.

B. Nalla'nın bu işlemlerden herhangi birine ihtiyacı olabilirdi ama bahse girecek olsa, kozmetik yüzey yenileme işlemini seçerdi. Saatler sonra, alt kattaki klinikte, gizemli bir isimle. Hiç şüphesiz, gizliliğe felçli bir şekilde ihtiyaç duyan çok zenginlerden biri daha.

Yine de, nakit ineklerinize saygı duymak zorundaydınız.

Sebepsiz yere tercih ettiği ikinci lazer odasına girerek maun masanın arkasına oturdu ve bilgisayara girerek sabah gelecek hastaları gözden geçirdikten sonra yanında getirdiği dermatoloji uzmanlarının raporlarına odaklandı.

Dakikalar ilerledikçe, bu zengin insanlara, taleplerine ve dünyadaki yerlerine dair kendilerini önemli görmelerine sinirlenmeye başladı. Elbette ... bazıları iyiydi ve hepsi de çabalarını desteklemeye yardımcı oluyordu, ama adamım, bazen içlerindeki hakkı boğmak istiyordu-

Muayene odasının kapısında bir metre boyunda bir kadın belirdi ve adam kaskatı kesildi. Giydiği Şey basitti, sadece ultra ince mavi bir kot pantolonun içine sokulmuŐ beyaz düğmeli bir gömlek, ama ayağında Christian Louboutin'in kırmızı tabanlı stillies'i ve omzundan sarkan Prada vardı.

Kadın tam da onun tarzında bir özel mŐteriydi ve sadece üç bin dolar değerinde aksesuar taktığı için değil. Tarif edilemeyecek kadar güzeldi; koyu kahverengi saçları, safir gözleri ve diğer kadınların ameliyatla kendilerine benzetilmek istedikleri türden bir yüzü vardı.

T.W. sol elini cebine sokarak yavaşça ayağa kalktı. "Belinda? Belinda Nalda?"

Kendi sınıfındaki pek çok kadının aksine, ki sınıfının çok yüksek olduğu aŐikrdı, sanki buranın sahibiyymiŐ gibi elini kolunu sallayarak içeri girmede. Kapının önünden sadece bir adım geçti.

"Aslında, ben Bella." Kadının sesi gözlerinin yuvalarından fırlamasına neden oldu. Derin, boğuk ... ama nazik.

"Ben, ah ..." T.W. boğazını temizledi. "Ben Dr. Franklin."

Adam elini uzattı ve kadın da elini tuttu. TokalaŐırlarken, profesyonel bir Şekilde değil ama baktığını biliyordu, ama kendini tutamadı. Hayatında pek çok güzel kadın görmüştü ama hiçbiri onun gibi değildi. Sanki başka bir gezegenden gelmiş gibiydi.

"Lütfen... lütfen gelin ve oturun." Masanın yanındaki ipek kaplı kulüp sandalyesini gösterdi. "GemiŐinizi alacağız ve-"

"Tedavi edilen ben değilim. Cehennem kocam tedavi görüyor." Derin bir nefes aldı ve omzunun üzerinden baktı. "Sevgilim?"

T.W. geri sııradı ve duvara öyle sert çarptı ki yanındaki çerçeveli suluboya sııradı. O sırada ilk düŐüncesi

İçeri girenlere baktı ve belki de güvenliği arayabilmek için telefona yaklaşması gerektiğini düşündü.

Adamın yaralı bir yüzü ve seri katil siyah gözleri vardı ve içeri girdiğinde tüm odayı doldurdu: Bir ağır sıklet boksörü olarak sınıflandırılacak kadar büyük ve genişti, ya da belki ikisi bir aradaydı, ama Tanrım, size bakarken sorunlarınızın en küçüğü buydu. İçi ölü gibiydi. Kesinlikle hiçbir etkisi yoktu. Bu da onu her şeyi yapabilecek hale getiriyordu.

Ve T.W., adam karısının yanına geldiğinde odanın sıcaklığının gerçekten düştüğüne yemin edebilirdi.

Kadın sakin ve sessiz bir şekilde konuştu. "Dövmelerinin silinip silinemeyeceğini görmek için buradayız."

T.W. yutkundu ve kendine sakin olmasını söyledi. Tamam, belki de bu haydut sıradan bir punk-rock yıldızıydı. T.W.'nin kendi müzik zevki daha çok caza yönelikti, bu yüzden derili, siyah balıkçı yakalı ve kulağındaki aletle bu adamı tanıması için bir neden yoktu, ama bu bazı şeyleri açıklayabilirdi. Karısının neden manken gibi güzel olduğu da buna dahildi. Çoğu şarkıcının güzel kadınları vardı, değil mi?

Evet... Bu teorideki tek sorun siyah bakıştı. Bu üretilmiş, ticari olarak uygulanabilir, sert bir paravan değildi. Orada gerçek bir şiddet vardı. Gerçek ahlaksızlık.

"Doktor?" dedi kadın. "Bir sorun mu var?"

Marcia'ya gitmesini söylememiş olmayı dileyerek tekrar yutkundu. Sonra yine, kadınlar ve çocuklar falan. Muhtemelen burada olmaması daha güvenliydi.

"Doktor?"

Nefes almaktan başka hiçbir hareket yapmayan adama bakmaya devam etti.

Koca pi isteseydi Şimdiye kadar burayı on iki kez basabilirdi. Onun yerine? Orada öylece duruyordu.

Ve orada duruyordu.

Ve . . . orada duruyordu.

Sonunda T.W. boğazını temizledi ve eğer bir sorun olacaksa bunun çoktan gerçekleşmiş olacağına karar verdi.

"Hayır, sorun yok. Ben oturacağım. Şimdi."

Masanın koltuğuna oturdu ve yana doğru eğilerek içinde çeşitli maden suları bulunan buzdolabının çekmecesini açtı.

"Size içecek bir Şey ikram edebilir miyim?"

İkisi de hayır deyince, limonlu bir Perrier açtı ve yarısını viski gibi iti.

"Doğru. Tıbbi geçmişinizi almam gerekecek."

Kadın oturdu ve kocası onun üzerinde belirdi, gözleri T.W.'ye kilitlenmişti. El ele tutuşıyorlardı ve T.W. karısının bir Şekilde kocasını bağladığı izlenimine kapıldı.

Eğitimini hatırlayarak Waterman kalemini çıkardı ve her zamanki soruları sordu. Cevaplama işini karısı yaptı: Bilinen alerjisi yok. Cerrahi işlem yok. Sağlık sorunu yok.

"Ah . . . dövmelemler nerede?" Lütfen, Tanrım, belden aşığı olmasınlar.

"Bileklerinde ve boynunda." Kocasına baktı, gözleri ışıladı. "Göster ona, sevgilim."

Adam bir tarafa uzandı ve kolunu yukarı çekti.

T.W. kaşlarını çattı, tıbbi merak onu ele geçirmişti. Siyah bant inanılmaz derecede yoğundu ve her ne kadar dövme konusunda uzman olmasa da, daha önce hiç bu kadar derin bir renklenme görmediğini rahatlıkla söyleyebilirdi.

"Bu çok karanlık," dedi eğilerek. İçinden bir ses ona mecbur kalmadıkça adama dokunmamasını söylüyordu ve o da bu içgüdüye uyarak ellerini kendine sakladı. "Bu çok, çok karanlık."

Neredeyse pranga gibiydiler, diye düşündü.

T.W. koltuğuna geri yaslandı. "Lazerle silme işlemi için iyi bir aday olup olmadığınızdan emin değilim. Mürekkep o kadar yoğun görünüyor ki, pigmentasyonda bir çentik bile açmak için en azından birden fazla seans gerekecek."

"Yine de deneyecek misin?" diye sordu karısı. "Lütfen mi?"

T.W.'nin kaşları çatıldı. Lütfen, buradaki hastaların çoğunun kelime dağarcığında yer alan bir kelime değildi. Ses tonu da aynı şekilde buraya yabancıydı, sessiz çaresizliği daha çok üst katta tedavi gören hastaların ailelerinde bulabileceğiniz türdendi

-Sadece kaz ayakları ve gülme çizgileri değil, hayatlarını etkileyen tıbbi sorunları olanlar.

"Deneyebilirim," dedi, eğer bu ses tonunu ona karşı tekrar kullanırsa, sırf onu memnun etmek için kendi bacaklarını yemesini sağlayabileceğinin farkındaydı.

Kocasına baktı. "Gömleğinizi çıkarıp masanın üzerine çıkar mısınız?"

Karısı büyük elini kendi elinin içinde sıktı. "Sorun yok."

Kocasının çukur yanaklı, sert çeneli yüzü ona döndü ve gözlerinden somut bir güç alıyor gibiydi. Bir süre sonra masanın yanına gitti, kocaman gövdesini şeyin üzerine çıkardı ve boğazlı kazağını çıkardı.

T.W. sandalyesinden kalktı ve etrafta dolaştı-

Dondu kaldı. Adamın sırtı yara izleriyle kaplıydı. Yara izleri. . kırbaçla bırakılmış gibi görünüyorlardı.

Tüm tıp kariyeri boyunca buna benzer bir şey görmemişti ve bunun bir tür işkence sonucu oluşmuş olması gerektiğini biliyordu.

"Dövmelerim, Doktor," dedi kocası kötü bir ses tonuyla. "Dövmelerime bakıyor olmanız gerekiyordu, çok teşekkür ederim."

T.W. gözlerini kırptırırken, kocası başını salladı. "Bu işe yaramayacak-"

Karısı öne atıldı. "Hayır, olacak. "Başka birini bulalım."

T.W. adamın yüzüne doğru dönerek kapıya giden yolu kapattı. Sonra bilerek sol elini cebinden çıkardı. O siyah bakış aşağıya indi ve benekli tene ve harap olmuş serçe parmağa sabitlendi.

Hasta şaşkınlıkla başını kaldırdı; sonra yanığın ne kadar yukarı çıktığını merak ediyormuş gibi gözleri kısıldı.

T.W. "Omzuma kadar ve sırtımdan aşağıya kadar" dedi. "Ben on yaşındayken evde yangın çıktı. Odamda mahsur kaldım. Yandığım süre boyunca bilincim yerindeydi. Sonrasında hastanede sekiz hafta geçirdim. On yedi ameliyat geçirdim."

Bir süre sessizlik oldu, sanki kocası kafasının içindeki sonuçları gözden geçiriyormuş gibi: Bilincin yerinde olsaydı, etin pişme kokusunu alır ve acının her zerresini hissederdin. Ve hastanede geçen zaman... ameliyatlar...

Birdenbire adamın tüm vücudu gevşedi, gerginlik sanki bir valf açılmış gibi dışarı aktı.

T.W. yanık hastalarında bunun defalarca yaşandığını görmüştü. Eğer doktorunuz tıp fakültesinde öğretildiği için değil, yaşadığı için sizin durumunuzda olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorsa, kendinizi onun yanında daha güvende hissedersiniz: İkiniz de aynı seçkin sert çekirdekli kulübün üyeleriydiniz.

"Peki bunlar için bir şey yapabilir misiniz, Doktor?" diye sordu adam, ön kollarını kalçalarının üzerine koyarak.

"Sana dokunabilir miyim?"

Adamın yaralı dudağı sanki az önce bir şey vermiş gibi hafifçe kalktı.

T.W. iyi kategoride bir puan daha. "Evet."

T.W. kasıtlı olarak iki elini de hastanın bileklerinde kullandı, böylece adamın doktorunun yara izlerine bakıp daha da rahatlamaşı için bolca zamanı olacaktı.

İşı bittiğinde geri çekildi.

"Bunun nasıl gideceğinden emin değilim ama bir deneyelim-" T.W. başını kaldırdı ve durdu. Adamın gözbebekleri artık sarıydı. Artık siyah değildi.

"Gözlerim için endişelenme, Doktor."

Bir anda, gördükleriyle ilgili her şeyin yolunda olduğu fikri beynine hücum etti. Doğru. Hayır. Büyük bir şey değil. Anlaştık. "Neredeydim ben? . . Oh, evet. Pekala, lazeri bir deneyelim." Karısına döndü. "Belki bir sandalye çekip elini tutmak istersiniz? Sanırım bu şekilde kendini daha rahat hissedecektir. Bir bileğinden başlayacağım ve nasıl gittiğini göreacağız."

"Uzanmak zorunda mıyım?" dedi hasta karanlık bir sesle. "Çünkü sanmıyorum... evet, bu benim için iyi olmayabilir."

"Hiç de değil. Boynu yaparken bile oturabilirsin ve o kısım için sana bir ayna getireceğim, böylece beni izleyebilirsin. Her zaman sana tam olarak ne yaptığımı, ne hissedeceğini söyleyeceğim ve her zaman durabiliriz. Sadece söyleyeceksin ve bitecek. Bu senin vücudun. Kontrol sende. Tamam mı?"

Her ikisi de ona bakarken bir an sessizlik oldu. Sonra karısı kırık bir ses tonuyla, "Siz, Dr. Franklin, tam bir şeftalisiniz," dedi.

T.W. bir saat sonra zemindeki düğmeye bastığında ve lazer o kalın bileğin mürekkepli derisine bir başka ince kırmızı ışın gönderdiğinde hastanın inanılmaz bir acı toleransı olduğunu düşündü. İnanılmaz bir acı toleransı. Her zap

lastik bir bantla vurulmak gibiydi ve bu sadece bir ya da iki kez yapıldığında önemli bir şey değildi. Ama birkaç dakika süren bu vuruşlardan sonra çoğu hastanın dinlenmeye ihtiyacı oluyordu. Bu adam mı? Hiç irkilmedi, bir kez bile. Böylece T.W. devam etti ve devam etti. . . .

Elbette meme uçları olduğu gibi delinmiş, ölçüsü ve tüm yara izleriyle, hem isteyerek hem de istemeden acıya yakından aşına olduğu açıktı.

Ne yazık ki dövmeleleri lazere karşı tamamen dirençliydi.

T.W. nefesini bir küfürle bıraktı ve yorulmaya başlayan sağ elini salladı.

"Sorun değil doktor," dedi hasta yumuşak bir sesle. "Elinden gelenin en iyisini yaptın."

"Sadece anlamıyorum." Göz korumasını çıkardı ve makineye baktı. Bir an için bu şeyin düzgün çalışıp çalışmadığını merak etti. Ama lazeri görmüştü. "Renkte hiçbir değişiklik yok."

"Doktor, gerçekten, bu harika." Hasta gözlüklerini çıkardı ve biraz gülümsedi. "Bu işi bu kadar ciddiye aldığınız için minnettarım."

"Lanet olsun." T.W. taburesine geri oturdu ve mürekkebe ters ters baktı.

Birdenbire, profesyonelce olmadığı tartışmalı olsa da, ağzından kelimeler döküldü. "Bunlar için gönüllü olmadın, değil mi?"

Karısı cevaptan endişe duyuyormuş gibi kıpırdandı. Ama kocası sadece başını salladı. "Hayır, Doktor. Ben yapmadım."

"Allah kahretsin." Kollarını kavuşturdu ve insan derisi hakkındaki ansiklopedik bilgisini yeniden gözden geçirdi. "Nedenini anlamıyorum ve başka seçenekler düşünmeye çalışıyorum. Kimyasal bir temizleme işleminin daha iyi olacağını sanmıyorum."

etkili. Yani, lazerin size verebileceği her Şeyi aldınız."

Kocası merak uyandıran zarif parmaklarını bileğinin üzerinde gezdirdi. "Onları kesebilir miyiz?"

Karısı başını salladı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Haklı," diye mırıldandı T.W.. Öne doğru eğildi ve dermisi yokladı. "Elastikiyetin mükemmel, ama yirmili yaşlarının ortasında olduğun için bu beklenen bir Şey. Demek istediğim, Şeritler halinde yapılması ve derinin dikilerek kapatılması gerekirdi. Yara izi kalır. Boyun çevresine yapılmasını tavsiye etmem. Atardamarlarla ilgili çok fazla risk var."

"Ya yara izi sorun olmasaydı?"

Bu soruya cevap vermeyecekti. Adamın sırtı göz önüne alındığında yara izinin bir sorun olduğu açıktı. "Bunu tavsiye edemem."

O düşünmeye devam ederken uzun bir sessizlik oldu ve onlar da onu rahat bıraktılar. Tüm seçeneklerin sonuna geldiğinde, sadece ikisine baktı. Muhteşem karısı, korkunç görünümlü kocasının yanına oturmuş, bir eli serbest kolunda, diğer eli de sakatlanmış sırtını okşuyordu.

Yara izlerinin onun gözündeki değeri etkilemediği çok açıktı. Derisinin durumuna rağmen onun için bir bütündü ve güzeldi.

T.W. kendi karısını düşündü. O da tıpkı böyleydi.

"Fikriniz yok mu doktor?" diye sordu kocası.

"Çok özür dilerim." Kendini bu kadar çaresiz hissetmekten nefret ederek gözlerini sağa sola çevirdi. Bir doktor olarak bir Şeyler yapmak için eğitilmişti. Kalbi olan bir insan olarak bir Şeyler yapması gerekiyordu. "Çok çok üzgünüm."

Kocası yine o küçük gülümsemesiyle gülümsedi. "Birçok insanı yanıklarla tedavi ediyorsun, değil mi?"

"Bu benim uzmanlık alanım. Çoğunlukla çocuklar. Bilirsiniz, çünkü ..." "Evet, biliyorum. Eminim onlara karşı iyisindir."

"Nasıl olmayayım?"

Hasta öne doğru eğildi ve kocaman elini T.W.'nin omzuna koydu. "Şimdi gidiyoruz doktor. Ama shellan'ım ödemeyi şuradaki masanın üzerine bırakacak."

T.W. bir çek defterinin üzerine eğilmiş olan karısına baktı, sonra başını salladı. "Neden ödeştik demiyoruz? Bu sana gerçekten yardımcı olmadı."

"Hayır, zamanınızı aldık. Ödeyeceğiz."

T.W. nefesinin altında birkaç kez küfretti. Sonra da "Lanet olsun" diye tükürdü.

"Doktor? Şimdi bana bakar mısınız?"

T.W. adama şöyle bir baktı. Adamım, o sarı bakışlar kesinlikle hipnotize ediciydi. "Vay canına. İnanılmaz gözlerin var."

Hasta daha geniş bir şekilde gülümsedi ve dişleri parladı. "...normal değil. "Teşekkür ederim, Doktor. Şimdi iyi dinle. Muhtemelen bununla ilgili rüyalar göreceksin ve buradan sıkıca ayrıldığımı hatırlamanı istiyorum, tamam mı?"

T.W. kaşlarını çattı. "Neden rüya göreyim-"

"Unutma, olanlarla bir sorunum yok. Seni tanıyorum, seni en çok rahatsız edecek şey bu."

"Hâlâ neden böyle bir şey yaptığımı anlamıyorum."

T.W. gözlerini kırpıştırdı ve muayene odasına baktı. Hastaları tedavi ederken kullandığı küçük tekerlekli taburede oturuyordu, hasta masasının yanına bir sandalye çekilmişti ve elinde göz koruması vardı ... ancak odada ondan başka kimse yoktu.

Tuhaf. Az önce en şaşırtıcı insanla konuştuğuna yemin edebilirdi-

Baş ağrısı başladığında şakaklarını ovuşturdu ve aniden bitkin düştü ... bitkin ve tuhaf bir şekilde depresyondaydı, sanki onun için önemli olan bir şeyde başarısız olmuş gibiydi.

Ve endişeli. Bir m-

Baş ağrısı daha da şiddetlendi ve bir iniltiyle ayağa kalkıp masaya gitti. Masanın üzerinde bir zarf vardı; krem rengi, düz bir zarftı ve üzerinde akıcı bir el yazısı vardı: "T.W. Franklin'e minnettarlığımızla, M.D., onun talimatıyla departmanının iyi işleri için kullanılmak üzere.

Çevirdi, kapağını yırtarak açtı ve bir çek çıkardı.

Çenesi yere çarptı.

Yüz bin dolar. St. Francis Hastanesi, Dermatoloji Bölümü adına.

Listedeki kişinin adı Fritz Perlmutter'di ve sol üstte adres yoktu, sadece ihtiyatlı bir not vardı: Caldwell Ulusal Bankası, Özel Müşteri Grubu.

Yüz bin dolar.

Yaralı bir koca ve muhteşem bir karının görüntüsü zihninde titreşti, sonra baş ağrısı tarafından gömüldü.

T.W. çeki aldı ve gömleğinin cebine koydu, ardından lazer makinesini ve bilgisayarını kapattı ve kliniğin arka çıkışına doğru ilerledi, giderken ışıkları söndürdü.

Eve dönerken kendini karısını, yıllar önce yangından sonra onu ilk gördüğü zamanki halini düşünürken buldu. On bir yaşındaydı ve ailesiyle birlikte onu ziyarete gelmişti. Karısı kapıdan içeri girdiğinde çok utanmıştı çünkü çoktan

O noktada ona aşık olmuştu ve orada, bir tarafı bandajlarla kaplı bir hastane yatağında sıkışıp kalmıştı.

Ona gülümsemiş, iyi elini tutmuş ve kolu nasıl görünürse görünsün hâlâ arkadaşı olmak istediğini söylemişti.

Ciddiydi. Ve sonra, bunu tekrar tekrar kanıtladı. Hatta onu bir arkadaştan daha fazlası olarak sevmişti.

Bazen, diye düşündü T.W., değer verdiğiniz kişinin nasıl görüldüğünüzü umursamaması, var olan en iyi iyileşmeydi.

Arabayla ilerlerken, gece için sıkıca kilitlenmiş bir kuyumcunun, ardından bir çiçekçinin ve sonra da karısının göz atmayı sevdiğini bildiği bir antikacının önünden geçti.

Ona üç çocuk vermişti. Neredeyse yirmi yıllık bir evlilik. Ve bu kariyerinde çalışabileceği bir alan.

Ona bir sürü yalnız gece yaşatmıştı. Sadece çocuklarla akşam yemekleri. Dermatoloji konferanslarına eklenmiş bir ya da iki günle sınırlı tatiller.

Ve bir Volvo.

T.W.'nin bütün gece açık olan Hannaford'a ulaşması yirmi dakika sürdü ve kapanış saati olmamasına rağmen koşarak süpermarkete girdi.

Otomatik kapıdan içeri girdiğinde çiçek bölümü sol taraftaydı. Gülleri, krizantemleri ve zambakları görünce Lexus'unu yedeklemeyi ve bagajı buketlerle doldurmayı düşündü. Ve arka koltuğu.

Yine de sonunda tek bir çiçek seçti ve eve dönüş yolu boyunca onu baş ve işaret parmakları arasında dikkatle tuttu.

Garaja park etti ama mutfaktan içeri girmedi. Onun yerine ön kapıya gitti ve zili çaldı.

Karısının tanıdık, güzel yüzü, kolonilerinin girişini çerçeveleyen uzun, ince pencerelerden dışarı bakıyordu. Kapıyı açarken kafası karışmış görünüyordu.

"Unuttun mu-"

T.W. çiçeği yanık eliyle uzattı.

Küçük bir papatyaydı. Hastanedeyken ona haftada bir getirdiği türden bir papatyaydı. İki ay boyunca.

"Yeterince teşekkür etmiyorum," diye mırıldandı T.W.. "Ya da seni sevdiğimi. Ya da hala seninle evlendiğim günkü kadar güzel olduğunu düşündüğümü."

Çiçeği alırken karısının eli titredi. "T.W. . . . iyi misin?"

"Tanrım... sırf sana bir çiçek getirdim diye bunu sormak zorunda olman..." Başını salladı ve onu kollarının arasına alarak sıkıca sarıldı. "Özür dilerim."

Genç kızları yanlarından geçti ve merdivenlerden yukarı çıkmadan önce gözlerini devirdi. "Bir oda bul."

T.W. geri çekildi ve karısının tuzlu biberli saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Bence onun tavsiyesine uymalıyız, ne dersin? Bu arada yıldönümümüz için bir yere gidiyoruz, konferansa değil."

Karısı gülümsedi ve sonra düpedüz gülümsedi. "Ne oldu sana böyle?"

"Bu gece bu hastayı ve karısını gördüm. . ." Yüzünü buruşturdu ve şakağını ovuşturdu. "Yani ... ne diyordum?"

"Akşam yemeğine ne dersin?" dedi karısı, kendini onun yanına yerleştirerek. "Sonra da şu odaya bakarız."

T.W. kapıyı kapatırken karısına doğru eğildi. Birlikte koridordan mutfığa doğru giderlerken onu öptü. "Kulağa mükemmel geliyor. Sadece mükemmel."

ON

Kardeşlik'in malikânesine geri dönen Z, Bella'yla yatak odasının pencerelerinden birinde durup terasa ve arka bahçelere baktı. Bileği lazerin uygulandığı yerden yanıyordu ama acı fena değildi.

"Bütün bu olanlar beni şaşırtmadı," dedi. "Doktordan hoşlandığım gerçeği dışında."

Bella onun arkasından geldi ve kollarını beline doladı. "O iyi bir adamdı, değil mi?"

Birlikte durduklarında, odanın içinde bir sürü "şimdi ne olacak" sorusu dolaşıyordu. Ne yazık ki hiçbir cevabı yoktu. Bantların çıkarılmasına bel bağlamıştı, sanki bu her şeyi bir şekilde daha iyi hale getirecekti.

Yine de yüzünde hala yara izleri yokmuş gibi değildi.

Nalla çocuk odasından bir gümbürtü ve ardından bir hıçkırık çıkardı. Ardından bir ağlama sesi geldi. Bella geri çekilerek, "Onu daha yeni besledim ve altını değiştirdim," dedi. "Bunun neyle ilgili olduğundan emin değilim-"

"Bırakın ona gideyim," dedi gergin bir sesle. "Bakalım yapabilecek miyim..."

Bella'nın kaşları kalktı ama sonra başını salladı. "Tamam. Ben burada kalacağım."

"Onu düşürmeyeceğim. Söz veriyorum."

"Yapmayacağını biliyorum. Sadece başını desteklediğinizden emin olun." "Tamam. Anladım."

Z, silahsız bir şekilde daha küçüklerin tarlasına giriyormuş gibi hissetti.

Çocuk odasına girdiğinde.

Nalla sanki onu hissetmiş gibi bir nefes verdi.

"O senin baban. Baban. Baba." Ona ne diyecekti?

Yanına gitti ve kızına baktı. Üzerinde Red Sox tulumu vardı, şüphesiz V ve/veya Butch'un hediyesiydi ve alt dudağı çenesinin ucundan fırlamak istiyormuş ama düşmekten korkuyormuş gibi titriyordu.

"Neden ağlıyorsun küçüğüm?" dedi yumuşak bir sesle.

Kız kollarını ona doğru kaldırdığında, adam kapı aralığını kontrol etti. Bella içeride değildi ve buna sevindi. Beşiğe uzanırken ne kadar beceriksiz olduğunu kimsenin görmesini istemiyordu ve ...

Nalla ellerinin arasına mükemmel bir şekilde sığıdı, poposu avuçlarının birinde, başı diğerindeydi. Doğruldu ve onu yukarı kaldırdığında, şaşırtıcı derecede sağlam ve sıcaktı ve-

Balıkçı yakasına yapıştı ve ona doğru çekildi, yakınlık talep ediyordu ... ve ona itaat etmek şaşırtıcı derecede kolay görünüyordu. Adam onu göğsüne yasladığında, kadın hemen yerleşti ve kendini onun bedenine bıraktı.

Onu kollarına almak çok doğaldı. Salıncağa gidip oturmak ve ayaklarından birini kullanarak ileri geri gitmesini sağlamak da öyle.

Kirpiklerine, tombul yanaklarına ve balıkçı yakasını ölümüne kavrayışına bakarken, ona ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etti; sadece onu korumak için değil. Onun kendisini sevmesine de ihtiyacı vardı.

Bella kapı aralığından sessizce, "Görünüşe göre iyi anlaşıyorsunuz," dedi.

Yukarı baktı. "Benden hoşlanıyor gibi görünüyor." "Nasıl hoşlanmasın ki?"

Bir süre sonra tekrar kızına bakarak, "Onları sildirmek harika olurdu. Dövmeleri. Ama yine de yüzümü sorardı."

"Seni her halükarda sevecek. Zaten seviyor."

İşaret parmağını Nalla'nın kolunda gezdirdi, Nalla kalbine daha da sokulurken onu okşadı ve boşta kalan elinin tersiyle patty- cake oynadı.

Birdenbire, "Kaçırılman hakkında benimle pek konuşmadın," dedi.

"Ben ... ah, seni üzmemek istemedim."

"Kendinizi beni çok üzebilecek şeylerden korurken buluyor musunuz?"

"Hayır."

"Bundan emin misin?" "Zsadist, eğer öyleyse, bunun nedeni-"

"Bana ihtiyacın olduğunda yanında olamayacaksam ben de erkek sayılmam."

"Sen her zaman benim yanımdasın. Ve bunun hakkında biraz konuştuk."

"Biraz."

Tanrım, sırf onun kafa sikmesi yüzünden tek başına yapmak zorunda kaldığı her şey için kendini bok gibi hissediyordu.

Yine de sesi güçlü ve emindi: "Kaçırılma olayına gelince, olan biten her şeyi bilmeni istemiyorum. Bununla başa çıkamayacağın için değil, o pişin hayatım üzerinde zaten sahip olduğundan daha fazla etkisi olmasını istemediğim için." Başını iki yana salladı. "Eğer bundan kaçınabilirsem ona seni üzecek gücü vermeyeceğim. Böyle bir şey olmayacak ve travmatik bir şey yaşamış olsan da olmasan da bu doğru olacak."

Z konuştuğunu kabul etmek için bir ses çıkardı ama onunla aynı fikirde değildi. Ona ihtiyacı olan her şeyi vermek istiyordu. O da daha azını hak etmiyordu. Ve geçmiş onları etkilemişti. Hâlâ da etkiliyor. Tanrım, Nalla'ya karşı takındığı tavır-

"Size gizli bir şey söyleyebilir miyim?" dedi.

"Tabii ki."

"Mary bebek istiyor."

Z'nin gözleri yukarı fırladı. "Öyle mi? Bu

harika-" "Biyolojik bir tane."

"Oh."

"Evet. Kendi çocuğu olamayacağı için Rhage'in bir Seçilmişle yatması gerekecek."

Z başını salladı. "Bunu asla yapmaz. Mary'den başka kimseyle birlikte olmaz."

"O da öyle diyor. Ama yapmazsa, onun bir parçasını kollarında tutamaz."

Evet, çünkü tüp bebek vampirlerde işe yaramıyordu.

"Kahretsın."

"Henüz Rhage ile bu konuda konuşmadı çünkü önce kendi duygularını çözmeye çalışıyor. Benimle konuşuyor, böylece duygularının iniş çıkışlarını onu zorlamadan yaşayabiliyor. Bazı günler genç bir kızı o kadar çok istiyor ki, bununla başa çıkabileceğini düşünüyor. Diğer günler ise bu fikre hiçbir şekilde katlanamıyor ve evlat edinmeyi düşünüyor. Demek istediğim, tüm meselelerinizi eşinizle çözemezsiniz. Çözmemelisin de. Sonrasında benim yanımdaydın. Şimdi de yanımdasın. Bunu asla sorgulamam. Ama bu seni de işin içine çekmem gerektiği anlamına gelmiyor. İyileşme çok yönlü bir şeydir."

Bella'ya maruz kaldığı istismarın tüm ayrıntılarını anlatırken kendini hayal etmeye çalıştı. . . . Hayır. ... yaşadığı bu berbat kâbus yüzünden kalbinin kırılmasını asla istemezdi.

"Biriyle konuştun mu?" diye sordu.

"Evet, Havers'ın evinde. Ve Mary ile konuştum." Bir duraklama oldu. "Ve tutulduğum yere geri döndüm."

Gözleri yukarı döndü ve onunkilere dikildi. "Yaptın mı?" Başını salladı. "Yapmak zorundaydım."

"Bana hiç söylemedin." Kahretsin, oraya geri mi dönmüş? Onsuz mu?

"Gitmem gerekiyordu. Kendim için. Yalnız gitmem gerekiyordu ve tartışmak istemedim. Wrath'ın ne zaman ayrılacağını bildiğinden emin oldum ve geri döndüğümde ona söyledim."

"Kahretsin. Keşke bilseydim. Kendimi boktan biri gibi hissediyorum. hellren."

"Sen öyle biri değilsin. Özellikle de kızına şu anki gibi sarılmışken."

Uzun bir sessizlik oldu.

"Bak," dedi, "eğer yardımı olacaksa, sana bir şey söyleyemeyeceğimi hiç hissetmedim. Erkek gibi davranıp beni destekleyeceğinden hiç şüphe etmedim. Ama çiftleşmiş olmamız benim kendi başıma bir birey olmadığım anlamına gelmez."

"Biliyorum. . . ." Bir dakika düşündü. "Yaşadığım yere geri dönmek istemedim. O kaleye. Eğer o hücrede başka bir erkeği hapsettiği gerçeği olmasaydı ... . Asla geri dönmezdim."

Ve artık yapamazdı. Eski Ülke'de tutulduğu yer uzun zaman önce insanlara satılmış ve sonunda İngiltere'deki National Trust'a geçmişti.

"Daha iyi hissettin mi?" diye sordu aniden. "Nerede olduğunu görmeye gittikten sonra mı?"

"Evet, çünkü Vishous burayı kül etmişti. Bu şekilde kapanış daha eksiksiz oldu."

Z, Nalla'nın küçük yuvarlak karnını dalgınca okşarken bir yandan da Shellan'ına bakıyordu. "Bu konuyu neden daha önce konuşmadığımızı merak ediyorum."

Bella gülümsedi ve genç kıza başıyla onay verdi. "Dikkatimizi çeken başka bir şey var."

"Dürüst olabilir miyim? İçimdeki biftek kafalı, eğer seninle o yere gitmemi isteseydin

"Biliyorum ki bunu gözümü kırpmadan yapardım ve senin için sıkı dururdum."

"Bunu kesinlikle biliyorum. Ama yine de yalnız gitmek istedim. Bunu açıklayamam... Bu sadece yapmam gereken bir şeydi. Cesaret gerektiren bir şey."

Nalla annesine doğru bir bakış attı ve küçük bir talep homurtusu eşliğinde kıvrılarak uzandı.

"Sanırım ona sadece senin verebileceğin bir şey istiyor," dedi Z gülümseyerek, sallanan koltuktan kalkarken.

O ve Bella odanın ortasında buluştular. Devir teslimi yaparken Shellan'ı öptü ve her ikisi de kızlarını tutarken biraz oyalandı.

"Dışarı çıkıyorum, tamam mı?" dedi. "Uzun sürmez." "Dikkatli ol."

"Söz veriyorum. Kızlarıma göz kulak olmalıyım."

Zsadist silahını kuşandı ve şehrin batısında, çiftlik arazisinin ortasında kalan bir ormanlık alana ışınlandı.

Kel açıklık elli metre ileride, bir derenin hemen yanında idi ama çamların arasında boş bir alan görmek yerine, dış cephesi kontrplak, çatısı teneke olan tek odalı bir bina hayal etti.

Aklından geçenler etrafındaki ağaçlar ve gökyüzündeki yıldızlar kadar netti: Tesis, Azaltma Topluluğu tarafından hızlı bir şekilde ve geçici olan göz önünde bulundurularak inşa edilmişti. Yine de içeride yapılanlar kalıcılığın ta kendisiydi.

Açıklığa doğru yürüdü, orman zeminindeki dallar botlarının altında çatırdıyor, ona şöminedeki sessiz ateşi hatırlatıyordu.

Düşünceleri sakinleştirici ve ev sıcaklığından başka bir şey değildi.

Mekânın kapısından içeri girdiğinizde, bir duş kabini ve üzerinde klozet bulunan alçıpan bir kova vardı. Bella altı hafta boyunca dörde dört metrelik bölmede yıkandı ve yalnız olmadığını biliyordu. O piç kurusu Lesser onu izlemişti. Muhtemelen yardım etmişti.

Kahretsin, böyle bir şeyin olabileceği fikri bile o pisliği tekrar avlama isteği uyandırıyor. Ama avcının ölümüyle Bella ilgilenmişti, değil mi? Piç kurusu onun önünde durmuş, ona duyduğu hastalıklı aşkın büyüüne kapılmışken onu kafasından vuran oydu. . .

Sikeyim.

Kendini silkeleyen Z, bir kez daha mekânın ana odasında durduğunu hayal etti. Sol tarafta bir raf duvarı vardı ve burada işkence aletleri derme çatma ahşap tahtalar üzerine dizilmişti. Keskiler, bıçaklar, el testereleri... ne kadar parlak olduklarını hatırlayabiliyordu.

Kapağını söktüğü yanmaz bir dolap da vardı.

Ve üzerinde taze kan olan paslanmaz çelikten bir otopsi masası. Onu da çöp gibi köşeye atmıştı.

Tesise girdiğini tamamen hatırlayabiliyordu. Kırletici evine girip onu kaçırdıktan sonra haftalarca Bella'yı aramıştı. Herkes onun öldüğünü düşünmüştü ama o buna inanmayı reddetmişti. Onu özgürlüğüne kavuşturma ihtiyacı ona işkence etmişti... o zamanlar anlamadığı ama inkâr edemediği bir ihtiyaç.

Mola, sivil bir vampirin Azaltma Cemiyeti'nin onlara verdiği isimle bu "ikna merkezi"nden kaçması ve ormanda yüz metrelik klipler halinde açıklıktan dışarı çıkarak yerini takip etmesiyle gelmişti. Kardeşlik için çizdiği haritaya göre Z buraya dışısını aramaya gelmişti.

İlk bulduğu şey kapının hemen dışında yanmış bir toprak çemberi olmuştu ve bunun güneşe bırakılmış Bella olduğunu düşünmüştü. Dizlerinin üzerine çökmüş ve elini küllenmiş çembere koymuştu ve görüşü bulanıklaştığında nedenini bilmiyordu.

Gözyaşları. Gözlerinde yaşlar vardı. Ağlamayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, ne olduklarını bile fark etmemişti.

Şimdiki zamana geri dönen Z kendini toparladı ve botları alçak, yabancı otların üzerinden geçerek ileriye doğru adım attı. Genellikle Vishous elini bir yerde kullandıktan sonra geriye kül ve küçük metal parçalarından başka bir şey kalmazdı ve bu durum burada da geçerliydi. Ormanın çalılıkları çoktan tutunmaya başlamıştı, yakında açıklık yeniden dolacaktı.

Yine de toprağa yerleştirilen üç boru hayatta kalmıştı. Ve ne kadar çam fidanı çıkarsa çıksın var olmaya devam edecekti.

Z diz çökerek Maglite'ını çıkardı ve ışını Bella'nın girdiği deliğe doğru tuttu. Çam iğneleri ve su deliğin bir kısmını doldurmuştu.

Onu toprakta bulduğunda Aralık ayıydı ve onu orada saran soğuşu sadece hayal edebiliyordu. . soğuşu, karanlığı ve yivli metalin sıkıcılığını.

Bu yeryüzü hapishanelerini neredeyse özlemişti. Otopsi masasını odanın öbür ucuna fırlattıktan sonra bir inilti duymuştu ve onu buraya, bu üç boruya getiren de buydu. Sesin geldiği borunun kapağını açtığında onu bulduğunu anlamıştı.

Ama yapmamıştı. Deliğe giden ipleri çektiğinde, sivil bir erkek ortaya çıkmıştı, bir çocuk gibi titreyen bir erkek.

Bella içinde bulunduğu odada baygındı.

Z, Rhage'in kısmen etkisiz hale getirdiği bir güvenlik sistemi sayesinde onu kurtarmaya çalışırken bacağından vurulmuştu. Bacağını parçalayan kurşuna rağmen, eğilip iplere tutunarak yavaşça çekerken hiçbir şey hissetmemişti. nce aşkının maun rengi saçlarını görmüştü ve baş döndürücü rahatlatma, sıcak bir bulut tarafından örtülmek gibiydi. Ama sonra yüzü görünür hale gelmişti.

Gözleri dikilerek kapatılmıştı.

Z ayağa kalktı, vücudu bu anıya isyan ediyordu, midesi çalkalanıyor, boğazı düğümleniyordu. Daha sonra onu emzirmişti. Onu yıkamıştı. Damarlarındaki çürümüş boku ona vermek onu histerinin eşiğine getirmiş olsa da ondan beslenmesine izin vermişti.

Ve ona ihtiyaçı olduğunda da hizmet etmişti. Nalla da bu şekilde ortaya çıkmıştı.

Karşılığında? Bella ona dünyayı geri vermişti.

Zsadist etrafına son bir kez baktı ve manzarayı değil gerçeği gördü. Bella ondan daha küçük olabilirdi, ondan yüz kilo daha hafif olabilirdi, dövüş sanatlarında eğitimsiz olabilirdi ve silah kullanmayı bilmiyor olabilirdi ... ama ondan daha güçlüydü.

Kendisine yapılanların üstesinden gelmişti.

Geçmiş böyle bir şey olabilir mi, diye merak etti, etrafındaki boş alana bakarak. Zihninizde yakıp kurtulabileceğiniz bir yapı mı?

Ayağını orman zemininde ileri geri hareket ettirdi. Toprağın derisinden çıkan yabani otlar yeşil bıyıklara benziyordu ve en çok güneş ışığı alan bölgede yoğunlaşmışlardı.

Küllerinden yeni bir hayat doğdu.

Z telefonunu çıkardı ve yazacağını hiç düşünmediği bir mesaj yazdı.

Doğru yazması dört denemesini aldı. Ve gönder tuşuna bastığında, hayatının akışını değiştirdiğinin farkındaydı.

RAZR'ı cebine geri koyarken bunu yapabilirsin, değil mi, diye düşündü. Bazı yolları seçip diğerlerini seçmeyebilirdiniz. Her zaman değil elbette. Bazen kader sizi bir hedefe götürür ve kışınıza tekmeyi basardı, o kadar.

Ama bazen adresi seçebiliyordunuz. Ve eğer yarım aklınız varsa, ne kadar zor olursa olsun ya da ne kadar tuhaf hissettirirse hissetsin, eve girdiniz.

Ve kendini buldun.

ON BİR

Bir saat sonra Zsadist Kardeşlik'in malikânesinin bodrum katındaydı ve bodrumdaki eski kömür sobasının önünde oturuyordu. Bu lanet şey 1900'lerden kalma bir kalıntıydı ama o kadar iyi çalışıyordu ki yenilemek için bir neden yoktu.

Ayrıca, kömürün yanmasını sağlamak için çaba gerekiyordu ve doggen

düzenli görevleri sevdi. Ne kadar çok ev işi, o kadar iyi.

Büyük demir fırınının göbeğinin ön tarafında bir inç kalınlığında temperli camdan yapılmış küçük bir pencere vardı ve diğer tarafta alevler yuvarlanıyordu, tembel ve sıcak.

"Zsadist?"

Yüzünü ovuşturdu ve tanıdık kadın sesini duyunca arkasını dönmedi. Yapmak üzere olduğu şeye bir türlü inanamıyordu ve kaçma dürtüsü onu parçalıyordu.

Boğazını temizledi. "Merhaba."

"Merhaba." Bir duraklama oldu ve sonra Mary, "Yanındaki boş sandalye benim için mi?" dedi.

Şimdi arkasına döndü. Mary kiler merdivenlerinin dibinde duruyordu, her zamanki gibi haki pantolon ve Polo kazak giymişti. Sol bileğinde kocaman altın bir Rolex vardı ve kulak memelerinin her birinde küçük inciler vardı.

"Evet," dedi. "Evet, öyle. Geldiğiniz için teşekkürler."

Mary mokasen ayakkabılarıyla beton zeminde küçük bir ses çıkararak yürüdü. Çim sandalyeye oturduğunda, fırına değil ona bakacak şekilde yeniden konumlandırdı.

Kafatasını ovuşturdu.

Sessizlik etrafta dolaşırken, yolun karşısından bir üfleyici geldi ... ve üst katta biri bulaşık makinesini çalıştırdı ... ve mutfağın arkasındaki telefon çaldı.

Sonunda, bir şey söylemediği için kendini aptal gibi hissettiğinden, bileklerinden birini havaya kaldırdı. "Nalla bunları sorduğunda ona ne söyleyeceğimi çalışmam lazım. Ben sadece ... Ona söyleyecek bir şeyim olmalı. Doğru olan bir şey, anlıyor musun?"

Mary yavaşça başını salladı. "Evet, biliyorum."

Fırına geri döndü ve içinde Hanım'ın kafatasını yaktığını hatırladı. Birden bunun V'nin Bella'nın yaralandığı yeri kül etmesine eşdeğer olduğunu fark etti, değil mi? Bir kaleyi yakamazdınız... ama yine de ateşle bir tür arınma olmuştu.

Yapmadığı şey, iyileşme sürecinin diğer yarısıydı.

Bir süre sonra Mary, "Zsadist?"

diye sordu. "Evet?"

"Bu işaretler de ne?"

Kaşlarını çattı ve gözlerini kıza çevirdi, sanki kız bilmiyormuş gibi düşündü. Ama sonra ... şey, o bir insandı. Belki de bilmiyordu. "Onlar köle grupları. Ben ... bir köleydim."

"Sana takıldığında canın acıdı mı?"

"Evet."

"Bunları sana yüzünü kesen aynı kişi mi verdi?"

"Hayır, sahibimin cehennemi yaptı. Sahibim ... bana bantları o taktı. Yüzümü kesen oydu."

"Ne kadar zamandır köleydin?"

"Yüz yıl."

"Nasıl kurtuldun?"

"Phury. Phury beni dışarı çıkardı. Bacağını bu şekilde kaybetti." "Köle iken yaralandın mı?"

Z sertçe yutkundu. "Evet."

"Hala bunu düşünüyor musun?"

"Evet." Ellerine baktı, nedense birden acı çekmeye başlamıştı. Ah, doğru ya. İki yumruk yapmıştı ve onları öyle sıkıyordu ki parmakları boğumlarından kopmak üzereydi.

"Kölelik hala devam ediyor mu?"

"Hayır. Wrath bunu yasakladı. Bana ve Bella'ya bir çiftleşme hediyesi olarak." "Ne tür bir köleydin?"

Zsadist gözlerini kapattı. Ah, evet, cevaplamak istemediği soru.

Bir süre kendini sandalyede kalmaya zorlamak için elinden geleni yaptı. Ama sonra, sahte bir ses tonuyla, "Ben bir kan kölesiydim. Bir kadın tarafından kan için kullanıldım."

Konuştuktan sonraki sessizlik, elle tutulur bir ağırlık olarak üzerine çöktü.

"Zsadist? Elimi sırtına koyabilir miyim?"

Başını salladığı belli olan bir şey yaptı, çünkü Mary'nin nazik avuç içi hafifçe kürek kemiğinin üzerine indi. Yavaş ve kolay bir daire çizerek hareket ettirdi.

"Bunlar doğru cevaplar," dedi. "Hepsi."

Fırının penceresindeki ateş bulanıklaşırken gözlerini hızla kırpma zorunda kaldı. "Sence?" dedi kısık sesle.

"Hayır. Biliyorum."

Sonsöz

Altı ay sonra . . .

"Peki bu gürültüde burada neler oluyor, kıymetlim?"

Bella çocuk odasına girdiğinde Nalla'yı beşiğinde ayakta, elleri parmaklığa kenetlenmiş, küçük yüzü ağlamaktan kızarmış ve gergin bir halde buldu. Her şey yere atılmıştı: yastık, doldurulmuş oyuncaklar, battaniye.

Bella ağlayan kızını kucağına alıp enkaza bakarken, "Görünüşe göre dünyanın yine sona eriyor," dedi. "Söyledikleri bir şey miydi?"

Dikkat sadece gözyaşlarının daha hızlı ve daha sert akmasına neden oldu. "Şimdi, şimdi, nefes almaya çalış - bu sana daha fazla ses verecektir. . . .

Tamam, az önce yemek yedin, yani aç olmadığını biliyorum. Ve kurusun." Daha fazla uluma. "İçimde bunun ne hakkında olduğunu bildiğime dair bir his var. "

Bella saatini kontrol etti. "Bak, deneyebiliriz ama henüz zamanı geldi mi bilmiyorum."

Eğilip yerden Nalla'nın en sevdiği pembe battaniyeyi aldı, yavruyu ona sardı ve kapıya yöneldi. Çocuk odasından çıkıp heykellerle dolu koridordan büyük merdivenlere doğru ilerlediklerinde Nalla biraz sakinleşti ve tünelden eğitim merkezine kadar olan yolculuk da aynı şekilde nispeten sessiz geçti ama ofise adım attıklarında ortalık boştu ve ağlamaya yeniden başladı.

"Bekle, bir bakalım-"

Dışarıda, koridorda, bir grup pretrans soyunma odasından çıktı ve merkezin park alanına doğru yürüdü. Onları görmek güzeldi ve bu sadece Nalla'nın muhtemelen istediği şeyi alacağı anlamına gelmiyordu: Glymera'ya yapılan baskınların ardından geleceğin askerleri için verilen dersler durdurulmuştu. Şimdi ise Kardeşlik

Bir sonraki nesille birlikte işlerine geri döndüler; ancak bu sefer hepsi aristokrat değildi.

Bella spor salonuna arka kapıdan girdi ve gördükleri karşısında yüzü kızardı. Zsadist ileride bir kum torbasının üzerinde çalışıyordu, güçlü yumrukları torbayı sert bir açıyla asılı kalana kadar geriye itiyordu. Gömleksiz gövdesi kafesli ışıkların altında çarpıcıydı, kasları acımasızca kesilmişti, meme ucu halkaları parlıyordu, dövüş formu onun eğitimsiz gözleri için bile mükemmeldi.

Bir tarafta, bir stajyer, küçük elinde gevşek duran bir sweatshirt ile tamamen şaşkın bir şekilde duruyordu. Zsadist'in çalışmasını izlerken yüzünde korku ve hayranlık karışımı bir ifade vardı; çocuğun gözleri kocaman, çenesi gevşediği için ağzı küçük bir O şeklinde açıktı.

Nalla'nın çığlıkları uçsuz bucaksız uzayda yankılanır yankılanmaz, Z etrafında döndü.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi Bella feryatların arasından. "Ama babasını istiyor."

Z'nin yüzü mutlak bir sevgi ışıltısı içinde eridi, gözlerindeki şiddetli konsantrasyon kayboldu ve yerini Bella'nın Nalla-vizyonu olarak adlandırmaktan hoşlandığı şeye bıraktı. Onları mavi minderlerin üzerinde yarı yolda karşıladı ve genç kızı kollarına alırken Bella'nın ağzına bir öpücük bıraktı.

Nalla hemen babasının kucağına yerleşti, genç kız kollarını babasının kalın boynuna doladı ve iri göğsüne sarıldı.

Z spor salonunun karşısındaki stajyere baktı. Derin bir sesle, "Otobüs yakında geliyor, evlat. Acele etsen iyi olur."

Tekrar arkasını döndüğünde, Bella cehennem arkadaşının kolunun beline dolandığını hissetti ve sıkıca onun yanına çekildi. Onu bir kez daha dudaklarından öperken mırıldandı, "Duşa ihtiyacım var. Yardım etmek ister misin?"

"Oh, evet."

Üçü spor salonundan ayrılıp malikaneye geri döndüler. Yolculuğun yarısında Nalla bayıldı, bu yüzden yatak odalarına çıktıklarında

Kreşte onu beşiğine yatırdık ve çok sıcak bir duşun keyfini çıkardık; bunun nedeni sadece suyun sıcaklığı değildi.

İşleri bittiğinde Nalla yeniden uyanmış, tam da masal saatine yetişmişti.

Bella havluya saçlarını kuruturken, Z içeri girdi, genç kızı aldı ve baba-kız büyük yatağa yerleşti. Bella bir süre sonra dışarı çıktı ve kapı aralığına yaslanıp ikisine baktı. İkili birbirlerine o kadar sokulmuşlardı ki sanki tek bir insan gibiydiler. Z'nin üzerinde Black Watch ekoseli bir çift pijama altı ve kaslı bir gömlek vardı. Nalla'nın üzerinde ise üzerinde beyaz renkle Babasının Kızı yazan soluk pembe bir tulum vardı.

"Ah, Gideceğiniz Yerler", Zsadist kitaptan bir bölüm okudu. kucağında. "Dr. Seuss tarafından."

Z okurken, Nalla arada bir avucuyla sayfaları okşuyordu.

Bu yeni rutiniydi. Her gecenin sonunda, Z devriyeden ya da öğretmenlikten eve döndüğünde, Bella Nalla'yı beslerken o da genellikle duş alıyor, sonra kızıyla birlikte yatağa giriyor ve o uyuyana kadar ona kitap okuyordu.

Bunun üzerine onu dikkatlice çocuk odasına götürdü ... ve kendi deyimiyle mahmen-and-papa zamanı için geri döndü.

Hem okuma hem de Nalla'yı rahatça tutmaya başlaması birer mucizeydi ve her ikisinde de Mary'nin parmağı vardı. Z ve kadın haftada bir kez bodrumda, fırının yanında buluşuyorlardı. İkisi de Bella'ya seanslardan bahsetmişlerdi ve bazen Z anlatılanlar hakkında biraz konuşurdu ama çoğunlukla konuşulanlar bodrumda kalırdı - her ne kadar Bella paylaşılanların bazılarının dehşet verici olduğunun farkında olsa da: Biliyordu çünkü daha sonra Mary sık sık Rhage ile yatak odasına gidiyor ve uzun bir süre dışarı çıkmıyordu. Ama işe yarıyordu. Z farklı bir şekilde, yeni bir şekilde rahatlıyordu.

Nalla'ya da göstermişti. Genç kız bileklerini tuttuğunda geri çekilmedi, ama onu okşamasına ya da öpmesine izin verdi.

bantlar. Kızının harap olmuş sırtında gezinmesine ve yüzünü onunkine sürmesine de izin verdi. Ve kızının adını derisine ekletmişti, Bella'ninkinin altına Kardeşleri tarafından sevgiyle kazanmıştı.

Ayrıca kötü rüyalar da sona ermişti. Aslında, korku terleri içinde yatakta dik durduğu son zamandan bu yana aylar geçmişti.

Ve bu gülümsemesinden de anlaşılıyordu. Her zamankinden daha geniş ve daha sıktı.

Aniden, kızını kucağına almış görüntüsü biraz dalgalandı ve sanki gözyaşlarını hissetmiş gibi Z'nin gözleri ona çevrildi. Okumaya devam etti ama endişeyle kaşlarını çatı.

Bella ona bir öpücük verdi ve o da karşılık olarak yanındaki yatağı okşadı.

" 'Yani. . . . yoluna git! " diye sözlerini bitirirken Bella ona iyice sarıldı.

Nalla mutlu bir mırıltı çıkardı ve kapattığı kitap kapağını okşadı.

"İyi misin?" diye fısıldadı Bella'nın kulağına.

Elini adamın yanağına koydu ve ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. "Evet. Hem de çok."

Onlar öpüşürken Nalla kitabı tekrar okşadı.

"İyi olduğuna emin misin?" Z sordu.

"Oh, evet."

Nalla kitabı kaptı ve Z sırtarak onu nazikçe geri çekti. "Hey, ne yapıyorsun ufaklık? Daha fazlasını mı istiyorsun? Sen çok fazlasın ... sen . . . oh, hayır . . . titreyen dudak değil . . . oh, hayır." Nalla bir kıkırdama çıkardı. "Rezalet! Daha fazlasını istiyorsun ve Dudak sayesinde istediğini elde edeceğini biliyorsun. Tanrım, babanı parmağında oynatıyorsun, değil mi?"

Babası kitabı tekrar açtığında ve hikâye Z'nin ağzından bir kez daha yankılanan sesiyle dökülmeye başladığında Nalla mırıldandı. "'Tebrikler! Bugün senin günün. . . .' "

Bella gözlerini kapadı, başını cehennem arkadaşının omzuna koydu ve hikâyeyi dinledi.

Şimdiye kadar gittiği yerler arasında burası en iyisiydi. Tam burada. İkiyle birlikte.

Zsadist'in de aynı şekilde hissettiğini biliyordu. Nalla'yla geçirdiği onca saatte ve yalnız kaldıklarında Bella için çarşafın arasından uzandığı onca günde. Yeniden şarkı söylemeye başlamasında ve Kardeşleriyle eğitim için değil, eğlence için didişmeye başlamasındaydı. Daha önce hiç görmediği ve tekrar görmek için sabırsızlandığı yeni gülümsemesindeydi.

Gözlerindeki ve kalbindeki ışıktı.

Hayatından memnundu. Ve daha da mutlu oluyordu.

Z sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi elini büyük elinin içine aldı ve sıktı.

Evet, o da aynen böyle hissediyordu. Burası onun da en sevdiği yeri.

Bella hikâyeyi dinledi ve tıpkı kızının yaptığı gibi, her şeyin olması gerektiği yerde olduğunu bilerek kendini uykuya bıraktı.

Erkekleri onlara geri dönmüştü ... ve burada kalmaya devam edecekti.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.